

TAHİR ELÇİ ÖZEL SAYI

DİYARBAKIR BAROSU

BÜLTEN

90'lı yıllardan bugüne
JİTEM'ci ağababalarınız ve generallerinize boyun eğmedim;
Sizden mi korkacağım

Tahir Elçi

1966 - ∞

Diyarbakır Barosu Adına
İmtiyaz Sahibi
Av. Ahmet ÖZMEN / Baro Başkan Yard.

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Av. Abdullah ÇAĞER

Yayın Kurulu
Av. Fahri Karakoyunlu
Av. Erhan Ürküt
Av. Mehmet Akbaş
Av. Selvi Tunç
Av. Cihan İpek

Editör
Av. Erhan Ürküt

Yönetim Yeri
Diyarbakır Barosu Adliye Sarayı
Tel: 0412 224 44 41
Fax: 0412 228 22 09
Web
www.diyarbakirbarosu.org.tr
E-Posta
basinyayin@diyarbakirbarosu.org.tr
Tasarım&Baskı
A grafik: 0412 237 27 07

Bu dergi içeriğindeki tüm yazı ve resimler kaynak gösterilmeksizin ve izin alınmaksızın kullanılmaz.
Tüm yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir.

Fotoğraf: Selim KAYA

İÇİNDEKİLER

6	DÖRT AYAKLI MİNARE AYAĞINDAN VURULDU
8	POLİSİ KİM SORUŞTURSUN ?
10	KARA LEKE
16	KİRLİ MEDYA VE TROLLER
22	BAĞIMLI YARGI
36	BAŞKANIMIZI SONSUZLUĞA UĞURLUYORUZ
41	ANMA
49-115	HOŞÇAKALIN DOSTLAR, İYİLİKLE KALIN...
116	TAZİYE MESAJLARI
126	TAHİR ELÇİ KASIM 2012 - KASIM 2015

Av. Erhan ÜRKÜT / Editör

Bu onurlu ve anlamlı görevi yürütürken, Yayın Kurulu olarak bir gün böylesi zor bir dönemde, bu denli duygu yüklü bir sayı ile tekrar karşınızda olmayı hiç düşünmemiştik.

Ancak tüm zorluklarına ve duygusallığına rağmen, bu özel sayı ile görevimizi yapmak ve her şeye rağmen kaldığımız yerden devam etmek zorundaydık.

Başkanımızın köşesini, hayat ve mücadele arkadaşı, Nazenin ve Arin'in sevgili anneleri Sayın Türkan Elçi yazdı.

Diyarbakır Barosu olarak bu Kadim Şehirde, tarihi değerlerimize, insanlığın binlerce yıllık emeğine, birikimine, sahip çıkmak için saat tam 10.00 da ordaydık.

Aynı gün saat 13.00 te Baromuz tarafından Ersan Şen'in katılımıyla düzenlediği Konferans nedeniyle, Basın Açıklamasının tam saat 10.00 da olmasına özen gösterilmişti. Ne yazık ki, Başkanımızın katledilmesini duyan Ersan Şen, "kaçmıştı". Buradan kendisini teşhir ediyor ve kınıyoruz.

Yine Türkiye Barolar Birliği yönetim kurulu üyelerinin cenaze töreni için geldiği uçaktan, inmeyerek aynı uçakla" kaçıp gittiklerini" de sizlere buradan ifade etmek isteriz.

Baro başkanımız Tahir Elçi, 25.12.2015 tarihinde yani tam 10 yıl önce bugün, suikastının soruşturma yöntemini, ne tesadüftür ki, Radikal İki'de yayımlanan "Polisi Kim Soruştursun?" adlı makalesi ile dile getirmişti. Bu çarpıcı makaleyi ilk sayfamızda bulabilirsiniz.

Başkanımızın, katıldığı bir televizyon programında, bu coğrafyada yaşayan milyonlarca insanın; sokakta, parkta, evde, kahvehanelerde de ifade ettiği gibi; "PKK, terör örgütü değildir. PKK'nın bazı eylemleri terör niteliğinde olsa bile PKK silahlı siyasal bir harekettir. Siyasal talepleri olan, toplumda çok ciddi bir desteği olan siyasal bir harekettir" şeklindeki yorumu nedeniyle, sosyal medyadaki linç mesajlarını, kirliliğin hedef gösteren haberlerini, hakkında çıkarılan yargılama kararının uygunluğunu saygılarımızda bulacaksınız.

Başkanımız Tahir Elçi; Meslek hayatı boyunca insan hakları alanında çalışmalar yapan, bu uğurda gözaltına alınıp işkence görmüş, kendisine yönelen tehditlere karşı; "1990'lı yıllardan bu güne JİTEM'ci ağababalarınıza ve generallerinize boyun eğmedim, sizden mi korkacağım" diyerek cevap vermiş ve katledilmesinden bir gün önce akşam saatlerinde baromuz üyelerinden Nahit Eren'e "öleceksem Dört Ayaklı Minare'nin altında öleyim." demişti. Maalesef kendisini tam da Dört Ayaklı Minare'nin ayaklarının altında alçakça bir suikast sonucu kaybettik.

Katledilmesinden sonra yüzlerce taziye mesajı, yazı ve makale yayımlandı. Bir kısmını sayfalarımızda bulabilirsiniz.

Başkanımızın, Kasım 2012-Kasım 2015 tarihleri arasında bir kısım faaliyetlerini ve açıklamalarını içeren çalışmalarını da bilgilerinize sunuyoruz.

Bu özel sayının hazırlanmasının her anında; gözyaşı, hüznün, mahcubiyet ve son görev vardır. Emeği geçen herkese teşekkürü borç biliyoruz.

Türkan ELÇİ

“Seni faili meçhuller ordusu karşılayacak. Tanıtmaya ne hacet, seni bütün faili meçhuller, seni bütün ailen tanır. Biz seni buradan izledik. Bizim gibi faili meçhullere bir ömür adadın. Kaldı mı senin gibi kınalı güvercinler.

Elçi’nin gülümseyen yüzüne bir akşam inecek. Valla ne diyeyim, geldiğim yerde topu topu bir avuç güvercin vardı. Leş kargalar, kartallar, şahinler kol geziyordu.O’na diyecekler ‘Sen bizi savundun, peki, seni kim savunacak?’ Benim gibi düşünen eşim var, arkadaşlarım var’ diyecek.

‘Bugün dilekçe verdim, yurtdışı yasağım kalktı, artık özgürüm, kıtaları, denizleri fersah fersah gezeceğim.’ Bütün faili meçhuller onu bağrına basacak. Dört Ayaklı Minare’nin en tepesine konulacak. ‘Tarih anlayacak beni.

Kirli medya, beni hedef gösteren gazeteler hoşça kalın, beni anlamak istemeyenler, dudak bkenler, geçirdiğim işkence tezghları, faili meçhulün yetimleri hoşçakalın, çocuklarım, eşim hoşçakalın’ diyecek” dedi.

29 KASIM 2015

TAHİR ELÇİ

KİMDİR?

01.01.1966 yılında Cizre’de dünyaya gelmiş, ilk ve orta öğrenimini aynı yerde tamamlamıştır.

1991 yılında Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun olmuştur.

24.11.1992 yılından beri Diyarbakır’da serbest avukatlık yapmış, mesleki faaliyetleri Ceza ve İnsan Hakları Hukuku alanında yoğunlaşmıştır.

Kamuoyu gündeminde de kalmış birçok davada mağdurları yurt içindeki mahkemeler ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) önünde temsil etmiştir. Almanya’da bulunan Avrupa Hukuku Akademisinde (ERA) uluslar arası ceza hukuku ve ceza yargılaması eğitimi görmüş, birçok ulusal ve uluslar arası toplantı ve konferansa konuşmacı olarak yer almış, tebliğ sunmuştur.

1998 yılından beri staj eğitimi ve meslek içi eğitimlerde Ceza ve İnsan Hakları Hukuku alanında seminerler vermektedir.

1998-2006 yılları arasında Diyarbakır Barosunda yöneticilik yapmış. Başkanlık dönemi 2012 - ∞

Halen Türkiye Barolar Birliği (TBB) İnsan Hakları Merkezi Bilim Danışma Kurulu üyesi de olan Elçi, Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) Kurucular Kurulu üyesi ve bir çok sivil toplum örgütünün kuruluşu ve çalışmalarında yer almıştır.

Evli ve iki çocuk babası olan Elçi, İngilizce bilmektedir.

10.12.1993 tarihinde 1993/658 sayılı dosyada tutuklanmıştır.

DÖRT AYAKLI MİNARE AYAĞINDAN VURULDU.

Yıllar önce Afganistan'da Taliban güçlerinin Buda Heykelini bombalama görüntülerinin hep birlikte dehşet içinde izledik. Yine son birkaç yıl içinde IŞİD denen o barbar grupların Palmira'da, Musul'da, Ezidi yurdu Şengal'de insanlığın tarihi birikimlerine yönelik suikastlerin bombalamalarını hep endişeyle, kederle izledik. Türkiye toplumu olarak hep şunu derdik; aman bunlar bizden uzak olsun. Ne yazık ki çok kısa bir süre içerisinde bizim de tarihi eserlerimize, tarihi değerlerimize yönelik benzer girişimler söz konusu oldu.

Değerli arkadaşlar; şu anda içinde bulunduğumuz Diyarbakırın tarihi Suriçi bölgesi 9000 yıllık geçmişe sahip, bu alan içerisinde surlar, camiler, kiliseler ve daha başka tarihi ya-

pılar bulunmaktadır. Hemeh yanı başımızda bulunan Diyarbakır denince zihinlerimizde en çok canlanan, Diyarbakır ismiyle en çok anılan, zihinlerimizde Diyarbakır'ın adıyla en çok sembolize olan dört ayaklı minareyim ne yazık ki iki gün önce, şu anda gördüğünüz gibi **ayağından vurdular**. Arkadaşlarımızın elindeki lolipolplardan da gördüğünüz gibi şunu diyoruz. Tarihi Dört Ayaklı Minare insanlığa sesleniyorum; **beni ayağımdan vurdular. Ne savaşlar, ne felaketler gördüm ama böyle ihanet görmedim** diyor bize. Değerli arkadaşlar bu tarihi yapı Anadolu'da örneği tek olan bir eserdir. Dünyada bunun bir örneği yoktur. Diyarbakır Salmelerine göre ve buradaki yazıtlara göre İs-

lamdan önce inşa edilmiş, tahminen bir çan kulesi gibi tsarlanmış ancak İslamiyetten sonra, fetihten sonra Akkoyunlu Hükümdarlığı döneminde Sultan Kasım tarafından, hemen yabni başında gördüğümüz Şeyh Mutahhar Cami inşaa edilmiş ve bugüne kadar Diyarbakır'da yaşanan birçok felaketten sağ kurtulmuştur bu eser. Biz Diyarbakırlılar olarak, Diyarbakır Barosu olarak tarihi değerlerimize, tarihi eserlerimize, insanlığın 1000 yıllık emeğine, birikimine, bu kadim şehirde sahip çıkalım. Bu nedenle buradan çok açıkça bir çağrı yapmak istiyoruz. **Biz bu tarihi bölgede birçok medeniyete beşiklik etmiş, ev sahipliği yapmış bu kadim bölgede, insanlığın bu ortak mekanında**

silah, çatışma, operasyon istemiyoruz. Savaşlar, çatışmalar, silahlar, operasyonlar bu alandan uzak olsun diyoruz. Bu amaçla bugün arkadaşlarımla diyarbakır barosu üyesi avukat arkadaşlarımla, diyarbakırlılarla birlikte burdayız. Buradan demokratik tepkimizi ifade etmek için burdayız. Bu davranışı tarihe yönelik bu şiddet eylemini, tarihi bir değere yönelik bu suikasti, bu saygısızlığı kınıyoruz. Tarihin, tarihsel değerlerine, tarihsel mirasına sahip çıkamayan toplumlar doğru ve güvenli bir gelecek de kuramazlar. Bu nedenle tarihimize, değerlerimize, tarihi ve kültürel mirasımıza sahip çıkalım diyoruz.

Baro başkanımız Tahir Elçi, 25.12.2005 tarihinde yani tam 10 yıl önce Radikal İki'de yayımladığı "Polisi Kim Soruşturursun?" adlı makalesinde dikkat çektiği tehlike hala sürüyor. Ne hazindir ki aynı durum kendi ölümüyle ilgili soruşturmanın başına geldi.

POLİSİ KİM SORUŞTURSUN?

Susurluk kazasıyla gün yüzüne çıkan "polis-mafya-siyaset" ilişkisi üzerine yapılan tartışmalarda sık sık bir özdeyiş tekrarlanır dururdu: "Et kokarsa tuzlarız, ya tuz kokarsa neyleriz?" Öyle ya bir hukuk düzeninde...

Susurluk kazasıyla gün yüzüne çıkan "polis-mafya-siyaset" ilişkisi üzerine yapılan tartışmalarda sık sık bir özdeyiş tekrarlanır dururdu: "Et kokarsa tuzlarız, ya tuz kokarsa neyleriz?" Öyle ya bir hukuk düzeninde, suç oluşturan bazı davranışlarla bozulan kamu düzenini yeniden tesis etmek, diğer bir deyişle suçun zanlılarını delilleriyle birlikte adalete teslim etmek, polis ve jandarmanın (kolluk) temel görevlerindendir. Bu açıdan kolluk güçleri, yurttaşların hak ve özgürlüklerinin ve hukuk devletin korunmasında yaşamsal bir işleve sahiptirler. Peki ama, bizzat yurttaşların güvenliğinden sorumlu olan kamu görevlileri, suç işleyip toplum yaşamını tehdit ettiklerinde ne yapacağız? Onları kim soruşturup, adalet önüne çıkaracak? Şüphesiz halihazırdaki mevcut adli mekanizmamız çerçevesinde bu sorunun cevabı bellidir ve polisi yine polis "soruşturuyor". Veya bazı ülkelerde "askeri polis" olarak tabir edilen jandarmayı yine jandarma soruşturuyor. Öteden beri, ulusal ve uluslararası insan hakları örgütleri, Türkiye'de polis ve jandarmanın soruşturulamadığından şikayet ediyor. Son birkaç yıldır insan haklarının bazı alanlarında dikkate değer

iyileştirmeler görülüyorsa da, "cezasızlık" olarak tabir edilen, insan hakları ihlallerinden sorumlu kamu görevlilerinin fiilen soruşturulmaktan ve cezadan bağışık kaldıkları yadsınamaz bir gerçek olarak önümüzde duruyor. AB Komisyonu ilerleme raporlarında da, insan hakları ihlallerinde soruşturmaların eksik ve yetersiz yapıldığı vurgulanıyor.

Öneri

Şemdinli'de jandarma istihbarat görevlilerinin karıştığı bombalama ve öldürme olayı üzerine, bir kez daha bu olayın da yeterince soruşturulamayacağı, failerin cezasız kalarak adaletin gerçekleşmeyebileceği kaygıları ortaya çıktı. TBMM İnsan Hakları Araştırma Komisyonu'nun Şemdinli olayları üzerine hazırladığı ve kamuoyuna da yansıyan taslak raporunda, bu konuda dikkate değer bir öneri yer alıyor. Komisyon bir dizi önerinin yanı sıra, bu nitelikteki suçların soruşturularak aydınlatılması

için, adli mekanizmada bulunmayan yeni bir yapılanmaya ihtiyaç duyulduğunu, mevcut savcılık sisteminden farklı, geniş yetkilerle donatılmış ayrı bir savcılığın bu tür olayları soruşturması gerektiğini

Şemdinli'de jandarma istihbarat görevlilerinin karıştığı bombalama ve öldürme olayı üzerine, bir kez daha bu olayın da yeterince soruşturulamayacağı, failerin cezasız kalarak adaletin gerçekleşmeyebileceği kaygıları ortaya çıktı.

öneriyor. Komisyonun, kural olarak isabetli bu önerisinin etraflıca tartışılıp olgunlaştırılmasına ihtiyaç var. Peki ama bu arada benzer sorunları yaşamış/yaşamakta olan ülkeler, polisin /jandarmanın karıştığı insan hakları ihlallerine ne tür çözümler bulmaya çalışmışlar?

Britanya, özellikle IRA eylemlerinin yoğun yaşandığı yıllarda, Türkiye kadar olmasa da, insan hakları ihlallerinde hayli sorunlu bir ülkeydi. İngiliz polisinin başta işkence ve yaşam hakkıyla ilgili uygulamaları sık sık Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) önünde de şikayet konusu olmuş ve Strasbourg'tan Britanya aleyhine birçok karar çıkmıştı. Bu yıl İngiliz polisinin yaptığı bir hukuk dışı infaz üzerine yaşananlar, İngilizlerin geçmiş uygulamalardan önemli dersler çıkardığını gösterdi. Olaydan sonra başlatılan soruşturma ise Türkiye'de bu konuda yaşanan tartışmalar açısından çarpıcı bir örnek teşkil ediyor. Bu yılın Temmuz ayında Londra'nın can damarı olan yeraltındaki metrolara ve otobüslere yönelik, 52 kişinin ölümü ve 700 kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan bombalama eylemlerinden sonra, İngiliz polisi eylemcilerden biri olabileceğinden şüphelendikleri Brezilya kökenli Jean Charles de Menezes adlı bir genci uzun namlulu silahlarla vurarak öldürdü. Polis başta Brezilyalı gencin, bombalama eylemlerinin sorumlularından biri olduğunu, dur ihtarına uymadığını, hatta olay sırasında saldırıya yeltendiğini ileri sürdüysen de, kısa sürede tümüyle masum bir insanı hukuka aykırı şekilde infaz ettiği anlaşıldı ve olay İngiliz kamuoyunda geniş bir yer edindi. Başta, Britanya Başbakanı Tony Blair polisi haklı gösteren açıklamalar yaptıysa da, gerçekler ortaya çıkınca kamuoyundan özür dilemek zorunda kaldı. Bu arada soruşturmanın nasıl ve kimler tarafından yapılacağı da tartışmaların başında yer aldı. Metropolitan Polis Örgütü (bizdeki polis teşkilatı) şefi Ian Blair'in, İçişleri Bakanı Charles Clark'tan Menezes'in öldürülmesiyle ilgili soruşturma yetkisinin kendilerine veril-

mesi yönündeki isteği, Britanya'da büyük bir tepkiyle karşılandı. İçişleri Bakanı soruşturma yetkisinin IPCC'ye (Independent Police Complaints Commission/Bağımsız Polis Şikayetleri Komisyonu) ait olduğunu açıklayarak, kamuoyunun tepkisini yumuşattı. IPCC, 2002 yılındaki Polis Reform Yasası çerçevesinde oluşturuldu ve Nisan 2004 tarihinde faaliyetlerine başladı. IPCC, üyeleri arasında polis veya güvenlik görevlileri bulunmayan, polis görevlilerince (bizde buna jandarmayı da ekleyin) işlenen ağır suçları soruşturan sivil bir yapıdır. Geniş yetkilerle donatılmış, aralarında tecrübeli hukukçuların, sağlık ve eğitimi kurumlarından gelen ve soruşturmada uzman kişilerin bulunduğu, resmi kurumlardan tümüyle ayrı ve bağımsız bir örgüttür. Basit suçlarda polisin yürüttüğü soruşturmaları denetleme yetkisinin yanı sıra, işkence, gözaltında ölüm ve hukuk dışı infazlar gibi ağır suçları bizzat kendisi doğrudan soruşturuyor. Polisin işlediği ağır suçların soruşturulmasında tek başına yetkili olan IPCC, kendi memurları aracılığıyla soruşturmayı yürüttüğü gibi, gerek gördüğünde dışarıdan uzmanlardan da yararlanarak ve sivil toplum örgütlerinin yardımını da alarak görevini yapıyor, delilleri bizzat kendisi topluyor. Soruşturmayı tamamladıktan sonra, iddianame yerine de geçen raporunu dava açmaya yetkili başsavcılığa sunarak görevini tamamlıyor. (daha fazla ayrıntı için: www.ipcc.gov.uk)

Son 20 yıldır yaşanan ağır insan hakları ihlalleri ortamında ve Susurluk'tan Şemdinli'ye uzanan olaylarda, polisin polisi, jandarmanın jandarmayı soruşturamayacağı anlaşıldı. Mevcut ceza soruşturma usulü ve adli mekanizmanın da, güvenlik güçlerinin karıştığı ciddi olayları çözme kapasitesinden uzak olması karşısında, TBMM İnsan Hakları Komisyonu'nun, bu tür suçları soruşturmak için yeni bir yapılanma önerisi isabetli oldu. Şimdi, kamu görevlilerinin karıştığı ciddi insan hakları ihlali oluşturan suçları soruşturacak, "bağımsız bir kurumu" tartışmanın tam zamanı.

Baro Başkanımız Tahir Elçi'nin "KARA LEKE"

başlıklı son röportajı*

11 Kasım 2015

SİLAH, HİÇ BİR ZAMAN SORUN ÇÖZMEDİ; SÖZ, HER ZAMAN OLACAK!

Karanlık dönemlerin aydınlatılmasına vesile olan faili meçhul cinayetlerle ilgili davalardan gelen beraat kararlarını eleştiren Elçi, "Temizöz davası, Cizre'de iki yıl içerisinde 21 sivil yurttaşın çok vahşice katledilmesiyle ilgili bir davaydı. Çok somut delilleri vardı. 90'lı yılların en pervasız hareket eden infaz timlerinden, ölüm mangalarından biri Temizöz ve ekibiydi. İçinde uzman çavuşların, korucuların, itirafçıların olduğu bir ekipti. Bunlar, eşlerinin ve çocuklarının gözleri önünde insanları alıp kapı önünde kurşuna dizgen, ayan beyan infaz gerçekleştiren bir ekipti. Mahkemenin beraat kararı, iktidarın ve yargısının hanesine utançla yazılacak bir garabettir" dedi.

Diyarbakır Barosu Başkanı Tahir Elçi, çözüm sürecinin handikapları ve olanaklarını, silahın devreden çıkmasının yol ve yöntemlerini, seçim sonuçlarını, yeni bir anayasayı, başkanlık sistemini ve Temizöz davası kararını gazetemize değerlendirdi.

Sizce çözüm süreci neden bozuldu ve bu duruma nasıl gelindi?

Sayın Cumhurbaşkanının 7 Kasımdan da önce başlayan bir takım açıklamaları özellikle Kürt meselesine ilişkin olarak hem sorunu içinden daha çok çıkılmaz hale getirmiş, halkın çözüm sürecine olan güvenini sarsmış, toplumun devlete olan siyasi iktidara olan güvenini zayıflatmış, hem de hükümetin işini de zorlaştırmıştır. Cumhurbaşkanı devletin başıdır. Devlet organlarının uyumlu biçimde işlemesi, devlet organları arasındaki koordinasyonu gözetlemekle görevlidir. Toplumun tümünün esenliğinden, sosyal barışından sorumludur. Ama siyasal sorunlarda özellikle Cumhurbaşkanından ziyade hükümetin öne çıkması gerekmektedir. Çünkü bu sorunların çözümünden öncelikli olarak hükümet sorumludur. Fakat Sayın Cumhurbaş-

kanının 7 Kasımdan önce başlayan, Kürt toplumunu da rencide eden, rahatsız eden bir tür aşağılayan açıklamaları; ögeğin siyasetçilere, siyasi kadrolara değil de topluma yönelerek, 'Kürt meselesi çözülmüştür daha ne istiyorsunuz' biçiminde kabulü mümkün olmayan ve Kürt toplumunu da tahkir eden ifadeleri. Hükümetin yürüttüğü İmralı görüşmeleri çerçevesinde ortaya çıkan Dolmabahçe belgesini tanımadığını, Öcalan'la yapılan görüşmeleri doğru bulmadığı yönündeki açıklamaları tansiyonu yükseltmiştir. Son olarak 1 Kasım seçimleri sonrası yaptığı ve tansiyonu yükselten açıklamaları, akabinde KCK'nin devam eden ateşkesi bitirmesine yol açan açıklaması, açıkçası tüm bunlar, Türkiye'de tansiyonu yükselten, sosyal barışı olumsuz

etkileyen ve hükümetin de çalışmalarını zora sokan bir tablo oluşturmaktadır.

‘SİLAH KONUŞACAK’ AÇIKLAMALARI TEHLİKELİ

Seçimlerden çıkan sonucu nasıl okumamız lazım? Çözüm süreci mi, askeri yöntem mi?

Şu anada herkes tedirginlik içerisinde, kaygı içerisinde olacakları bekliyor. Bir yandan KCK'nin ateşkesi bitirdiğine yönelik açıklaması, bir yandan sayın Cumhurbaşkanının bundan sonra 'konuşma, tartışma yok, bundan sonra silahlar konuşacak biçimindeki açıklamaları... Bundan toplum şunu algıladı: Bundan sonra sadece askeri operasyon var, söz bitti. Halbuki söz hiç bir zaman bitmez. En kötü koşullarda bile sözün bitmemesi lazım. Ayrıca şunu söyleyeyim, toplum Cumhurbaşkanıyla aynı fikirde değil. Türkiye toplumunun tamamında yapılan ve son günlerde basına yansıyan bir araştırmanın sonucu da gösteriyor ki, Türkiye toplumu 'Terörle mücadelede', Kürt sorunun çözümünde askeri yöntemlerin devrede olması gerektiği yönünde bir görüş olmakla birlikte, görüşme, konuşma ve müzakere yönteminin devam etmesi gerektiği yönünde bir sonuç çıkmaktadır. Türkiye toplumu, yani AK Partiye oy verenler bile, Kürt meselesinin çözümünde, yani PKK ile mücadelede askeri yöntemler devrede kalsa bile diyalog ve müzakerenin devam etmesi konusunda çok güçlü bir destek var. Eğer sayın Cumhurbaşkanı 1 Kasım seçimlerinde % 50'ye varan halk desteğini askeri çözüme, silahların yeniden devreye girmesine bir kredi açılışı olarak değerlendiriyorsa bu son derece yanlıştır. Evet Türkiye toplumu bir bütün olarak AK Parti iktidarına bir kredi açmıştır, ama bu kredi, konuşmayı, diyalogu devre dışı bırak, sadece silahı devrede tut şeklinde bir kredi değildir. Bu tamamen toplumun gerek ekonomik istikrarsızlık kaygıları, gerekse de 7 Temmuz sonrası ortaya çıkan bu şiddet döngüsünden duyduğu kaygı nedeniyle halk tek parti iktidarının sorumluluk almasını daha uygun

görmüştür. Yoksa, halkın bu desteğini Kürt sorunun çözümü konusunda sadece askeri seçeneğin devrede olması gerektiği yönünde yorumlamak mümkün değildir. Şunun bir kez daha altını çizmiş olayım; Ne 7 Haziran seçim sonuçları, yani HDP'nin %13'lük o muazzam seçim başarısı şiddete, silaha açılmış bir krediydi ne de AK Partinin 1 Kasım sonrası aldığı %50'ye varan oy desteği, silahlı çözüme açılmış bir kredidir. Dolayısıyla her iki tarafın da bu seçim sonuçlarını doğru okuması, toplumun verdiği mesajı doğru algılaması gerekiyor. Şimdi olay şu: Bir; Kürt silahlı hareketinin özellikle öz yönetim adı altında, toplumun önemli bir kesiminin anlayamadığı, anlamakta güçlük çektiği, herkesin bildiği özellikten farklı bir paradigmaya işaret eden ve bu ilanlara paralel bir biçimde şehir merkezlerinde, sivil insanların yaşadığı alanlarda bir takım aktivasyonlar; hendekler, barikatlar, silahlı grupların faaliyetleri ve güvenlik kuvvetlerinin yaptığı müdahalelerle yaşanan çatışmalar... Bir kere bunlar bölgenin gerçeklerine uymuyor. Bunlar sorunun çözümüne yarar sağlamadığı gibi, buna karşı devletin güvenlik görevlilerinin, tanklarla, toplarla, ağır silahlarla, insanların yaşadığı mahallelerin aralarında, o dar sokaklarda top atışları yapmaları da sorunu daha da ağırlaştırmaktan başka bir sonuç vermez. Bunu bizzat yetkililer ifade etti, Silvan'da top kullanıldı. Dolayısıyla bu toplum buna onay vermiyor, buna razı değil. Kürt siyasi hareketi de uygulamalarını gözden geçirmelidir diye düşünüyorum. Bu gerçekçi değil, toplumun bundan mutlu olduğunu, buna destek verdiğini düşünmüyorum. Ama devletin de, özellikle Cumhurbaşkanının çizdiği çerçeve; 'her şeyi yaptık, daha ne istiyorsunuz, bun-

dan sonra konuşmak, tartışmak yok, sonuç alam dönemi ‘ gibi... Sadece yakarak , yıkarak, adeta 90’lı yıllarda Tansu Çiller ve Doğan Güreş dönemini andıran, 93 konseptine benzer yeni bir konseptle hele hele bu faili meç-

hul dosyalarının peş peşe beraatla sonuçlanması gibi, yeniden Toroslarla sembolize olan istihbarat elemanlarının, infaz mangalarının sokaklara inmesi gibi faili meçhul bir döneme işaret eden uygulamalar çözüm değildir.

“SİLAHI DEVREDEN ÇIKARMANIN YOLU”

Peki bu süreçte silahlar nasıl devreden çıkar?

Bir kere siyasi iktidarın Öcalan’ı göz ardı etmemesi gerekiyor. Öcalan’ın hala Kürt toplumu üzerinde de, silahların üzerinde de büyük bir manevi etkisi var. Ayrıca, Öcalan geçekten, birlikte yaşama ve Türkiyelilik perspektifi içinde bir tahaaüle ve bir toplumsal tasavvura sahiptir. Daha makul ve Türkiye şartlarına daha uygun öneriler sunan, çözümler üreten ve gerçekten bu mesele-

Öcalan geçekten, birlikte yaşama ve Türkiyelilik perspektifi içinde bir tahaaüle ve bir toplumsal tasavvura sahiptir. Daha makul ve Türkiye şartlarına daha uygun öneriler sunan, çözümler üreten ve gerçekten bu mesele-

nin çözümünde çok işlevi olabilecek bir aktördür. Biz bölge baro başkanları olarak çok kez talep ettik, dedik ki; avukatlarıyla görüş-türmüyorsunuz, temel bir hak ihlalidir bu. Siyasi heyetle görüş-türmüyorsunuz, bari bizimle görüş-türün. Biz onun mesajlarını alıp gelem. Hükümet bunu da istemedi. Hükümet burada büyük bir yanlış içindedir. Öcalan’ın önünün açılması, katkısının alınması lazım. İkincisi; Suriye’deki, Irak’taki ve orta doğudaki gelişmeleri dikkate alarak, ‘ben sorunu çözdüm, işte TV kanalı var,kaldı ki isteyen Kürtçe özel okullarda Kürtçe eğitim yapılabilir’ şeklinde, Kürt toplumunun ihtiyaçlarına cevap vermeyen,

yani anadilin, resmi ve toplumsal alanda Türkçenin yanında kullanımına kapı kapatan ve demokratik ülkelerin sahip olduğu özerklik, idari yönetim modeline de tümüyle kapıları kapatan bir anlayışla biz bu sorunu çözemeyiz. Hükümet, yeni anayasa çalışmalarını gündeme getirdiği bir dönemde, Kürt kimliğinin de özgürlüğünü de sağlaya-

cak bir vatandaşlık tanımı yapmalıdır. Anayasanın 42. maddesinin yeniden düzenlenerek, Kürtçenin de resmi ve sosyal yaşamda kullanılmasının ve devlet okullarında öğrenilmesinin yolu açılmalıdır. Üç; Avrupa yerel yönetimlere özerklik şartının yeni anayasaya entegre edilerek, ademi merkezîyetçi bir yapılanmaya hazır olduğunu söylemelidir. Ve Kürt siyasi hareketi de gerginliği arttıran, şid-

deti ve silahı toplumun arasına yayan, aynı zamanda toplumu da mağdur eden, sivil alandaki silahlı faaliyetlerini durdurmalıdır diye düşünüyorum. Bunlar olursa silahı devreden çıkarmanın startı verilmiş, bunun yolu açılmış olur ve müzakereye dönülmüş olur.

“YENİ ANAYASA BİR İHTİYAÇ”

Yeni Anayasa sorunları çözer mi?

Öncelikle söyleyeyim, yeni anayasa bir ihtiyaçtır. Toplumun hem bir talebi hem de ih-

tiyacı olarak gündemdedir. Bu bakımdan, Cumhurbaşkanının ve siyasi iktidarın yeni bir

anayasa arayışı doğru bir arayıştır. Ama toplumun derinden bir takım kuşkuları ve kaygıları vardır. İktidarın ve özellikle de Cumhurbaşkanının anayasa projesinin odağında başkanlık sistemi vardır. Yani siyasal iktidarın Türkiye'yi demokratikleştirme, özgürlükleri geliştirme, Türkiye'yi mode demokratik

AK Partinin de başkanlığı bir ön koşul olarak ortaya koymadan, toplumsal uzlaşmaya dayalı, belki de referanduma bile gerek kalmadan yeni bir anayasa son derece yararlı olacaktır.

da olsa bir desteğe ihtiyacı vardır. Burada elbette ki, diğer partilerin desteği kritik bir işlev görecek. Özellikle de HDP'nin tutumu. Şüphesiz HDP'nin daha önce bir takım taahhütleri var. 'Biz sadece başkanlık projesini anayasal sisteme dahil edecek bir anayasal değişikliğe değil, bir bütün

ülkelerin sahip olduğu birinci sınıf bir demokrasiye götürme; toplumun farklı kesimlerinin yüz yıllık sorun ve ihtiyaçlarını anayasal güvenceye kavuşturma gibi, gerçek toplumsal ihtiyaca binaen bir anayasadan çok, kendi kişisel veya partisel projesi olan başkanlık sistemini hayata geçirmek amaçlı bir anayasal arayış olduğundan kaygılıyız. Şimdi tabii ki, 316 milletvekili ile hükümet bunu tek başına hayata geçirecek güçten yoksundur. Çok az

olarak ülkeyi demokratikleştirecek, huzura, rahata kavuşturacak gerçek demokratik bir Türkiye'yi temin edecek bir anayasaya evet deriz.' demişlerdi. Ayrıca sadece bu iki partinin de değil, özellikle CHP'nin de kaygılarını gözeterek desteğini de alarak... AK Partinin de başkanlığı bir ön koşul olarak ortaya koymadan, toplumsal uzlaşmaya dayalı, belki de referanduma bile gerek kalmadan yeni bir anayasa son derece yararlı olacaktır.

Sizce hangi yöntemlerle sorun çözülür?

Bizim bu konudaki talebimiz şudur: Yeni anayasada, uluslaşma projesi adı altında neredeyse yüz yıla yakındır yürütülen ve toplumun, başta Kürtler olmak üzere farklı kesimlerini -etnik, dini, inançsal- mağdur eden, travmatize eden tekleştirme siyasetiyle köklü bir kopuş yaşanmalıdır. Yeni anayasa tüm bu geçmiş yüzyılın olumsuz etkilerini silebilecek, yeni bir sayfa açabilecek ve yeni bir yaşamın esaslarını oluşturabilecek nitelikte olmalıdır. Ve bu anayasanın esasları özetle: Birincisi Türkiye toplumunun tamamını kapsaklayan ve bir toplumsal sözleşme niteliğine vurgu yapmalı, mevcut ırkçı, dışlayıcı giriş bölümü tamamen değişmeli. İkincisi; vatandaşlığı en azından nötr hale getirecek ama Türk kimliği dışında farklı kültür ve kimliklere de resmi ve sosyal yaşamda özgürlük tanıyan, statü tanıyan bir anayasa olmalı. Yine anadilde eğitim hakkını temel bir insan

hakkı olarak bir kamusal hizmet olarak yurttaşların ihtiyacına binaen kabul eden ve bunu anayasal garantiye bağlamalı. Üçüncüsü; Türkiye'nin idari geleneklerine uygun biçimde ama bu katı merkezîyetçi yapıdan uzaklaşan, daha çok ademi merkezîyetçi, yetkilerin çevreye yayıldığı, bölgesel yönetimlerin daha çok güçlendirildiği ve o bölgesel yönetimlerin içinde özgürlüklerin anayasal güvenceye alındığı, ifade, örgütlenme özgürlüğünün herkes için % 100 garanti altında olduğu yeni bir idari yapılanmayı düzenleyecek bir anayasaya evet diyeceğimiz bir anayasadır. Diyarbakır barosunun daha önce bölge barolarıyla görüşülerek hazırlamış olduğu bir anayasa taslağı vardır. Ve bu taslağı güncelleyerek, geliştirerek bu sürece katkı sunmaya, siyasi partilerimize yardımcı olmaya hazır olduğumuzu ifade etmek isteriz.

“BAŞKANLIK SİSTEMİ BİR TABU DEĞİLDİR.”

Başkanlık konusu sorunu çözer mi?

Yönetim sistemleri, ülkeden ülkeye, tarihsel koşullara, sosyal, ekonomik, kültürel, hukuki arka plana bağlı olarak değişiklik gösteren sistemlerdir. Amerika’da farklı bir sistem var, Avrupa’da farklı bir sistem var, bizde de farklı bir sistem var. Bizim sistemimiz daha çok Fransa yani daha çok jakoben merkezîyetçi, aslında farklılıkları bir yerde yadsıyan ama bireysel özgürlükleri öne çıkaran bir sistemdir. Başkanlık sistemi benim için bir tabu değildir. Elbette ki Türkiye’deki parlamenter sistemin hali hazırda bir reforma ihtiyacı olduğu ve bu sistemin ülkeyi çok iyi bir ere götürmediği de ortada. Ama başkanlık sistemine gidilecekse bile, bu bir şahsiyetin ye da bir partinin arzuladığı biçimde ve daha çok kendilerini güç ve kudret sahibi yapacak, ülkede tek yetkili kılacak, adeta, tabiri caizse bir tür padişah gibi kudretle tanzim edilecek bir şeyse, bunu kabul etmek mümkün değil. Türkiye toplumu böyle bir şeyi kabul etmez zaten. Nitekim araştırmalar AK Parti tabanının bile böyle bir başkanlık sistemine kolay kolay evet demeyeceğini gösteriyor. Toplumun bütün kesimlerinin katılımıyla, bütün siyasi aktörlerin bileşeniyle, gerçek anlamda bir kuvvetler ayrılığının varlığıyla, yasamanın yürütmeden tamamen ayrıldığı bir yöntem tartışılabilir. Gerçekten güçlü bağımsız ve gerçek bir yasama fonksiyonunu yerine getirecek bir siyasi partiler rejimi ve bir parlamento yapısını garanti altına alacaksa, yani Cumhurbaşkanının karşısında parlamento gerçek bir güç ise,

aynı Amerika’daki gibi, Amerika’daki kongre gibi. İki, geçekten tam bağımsız bir yargı, Amerika’daki yüksek mahkeme gibi. Hem Cumhurbaşkanının hem idarenin her türlü hukuk dışı tasarrufuna karşı tam bağımsız ve tarafsızlık içerisinde bir yargı oluşturabilecekse. Yine yerel yönetim, eyalet sistemi gibi, bölgesel yönetim, özerklik gibi yani bu katı merkezîyetçi yapıya son veren ve dolayısıyla güçlü bir Cumhurbaşkanının karşısında

Başkanlık sistemi benim için bir tabu değildir. Elbette ki Türkiye’deki parlamenter sistemin hali hazırda bir reforma ihtiyacı olduğu ve bu sistemin ülkeyi çok iyi bir ere götürmediği de ortada. Ama başkanlık sistemine gidilecekse bile, bu bir şahsiyetin ye da bir partinin arzuladığı biçimde ve daha çok kendilerini güç ve kudret sahibi yapacak, ülkede tek yetkili kılacak, adeta, tabiri caizse bir tür padişah gibi kudretle tanzim edilecek bir şeyse, bunu kabul etmek mümkün değil.

yerel yönetimlerin de bir güç olduğu, denge ve kontrol sisteminin tam olarak sağlandığı bir sistem olabilecekse ve bunun her türlü anayasal yasal alt yapısı oluşturulacaksa ve toplum bunun daha iyi bir yönetim sistemi olduğuna ikna olacaksa bu pekala tartışılabilir, konuşulabilir.

“SEÇMENDEN HDP’YE SARI KART “

HDP’nin oy düşüşünü neye bağlıyorsunuz?

HDP’nin arkasında hala da muazzam bir halk desteği olduğu bir gerçek. Ben bu süreci bir tür sarı kart gibi ifade ettim. Sarı kart, oyuncuya daha dikkatli oynaması için yapılmış

bir ihtar. Seçmenin HDP’ye bu anlamda bir mesaj verdiğini düşünüyorum. Bence bu seçimin en önemli sonuçlarından bir tanesi HDP’nin %13’ten %11’e inmesi ya da

80 sandalyeden 59 sandalyeye inmesi değil, Sürekli baş aşağı giderek irtifa kaybeden bir siyasi iktidarın bu kadar kısa bir zaman içinde böyle büyük bir destek sağlaması, bence bu seçimin en ilginç sonucu budur. Tabii ki bir çok yorumcu bu konuda bir değerlendirme de bulundu. Ben de toplumun büyük bir kesiminin istikrarsızlık kaygısı ile tek parti iktidarını daha iyi bir seçenek olarak gördüklerini düşünüyorum. Doların son aylardaki olağan üstü artışı, ekonomik kriz korkusu seçmeni tek parti iktidarı konusunda daha çok motive

“İktidarın anında kara leke olarak kalacak”

Temizöz davasında çıkan beraat kararını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu bir ceza yargılamasının hukuksal faaliyeti değildir. Bu siyasi iktidarın yeni konseptinin doğal bir sonucudur. Uzun bir süredir zaten bunun işaretleri ortaya çıkmıştı. Özellikle 17-25 Aralık’tan sonra yargıda yaşanan o depresyondan sonra adım adım bu dosyalar, yani özellikle devam eden soruşturmalar hız kaybettiler, açılan davalar da hemen sürgün edilerek batıdaki merkezlere nakledildi. Ve peş peşe tahliye talepleri ortaya çıkmaya başladı ardından da hemen tahliye kararları gelmeye başladı. Bu tamamen şudur: Paralel yapı olarak adlandırılan bir yapıyla mücadele ettiğini ve üstelik yargı ve poliste güçlü olan bir yapıyla mücadele ettiğini, ayrıca Kürt meselesinin henüz çözülmemiş olması nedeniyle doğuda da silahlı PKK gücüyle mücadele ettiğini düşünen bir hükümetin askerlerle ,güvenlik bürokrasisiyle didişmenin mantıksız olduğu biçimindeki tespitinin olağan bir sonucudur.. Hükümet açıkçası, geçmişle yüzleşmeye bir çizgi çekmiştir. Aslında hiç bir dönem yargı bu meselelerde etkili olmadı, ama son birkaç yıl önce yargı içinde iyi niyetli bir takım çabalarla açılan bazı davalara da siyasi iktidar doğrudan müdahale ederek

etmiştir. Gerçekten de Temmuz ile başlayan silahlı çatışma süreci, özellikle sokak çatışmaları, hendek, barikat gibi uygulamalar, kum torbalarıyla mevzilerin inşa edildiği sokak görüntüleri, Türkiye’nin batısındaki halkı rahatsız ettiği kaygılandığı gibi, Kürt toplumunu da endişeye sevk etmiştir. Dolayısıyla ekonomik istikrarsızlık kaygısının yanında, Temmuz sonrası silahların yeniden devreye girme sürecinin de bu sonucu ortaya çıkaran temel etkenlerden biri olduğunu düşünüyorum.

Temizöz davasında çıkan beraat kararı, bu dönemdeki siyasi iktidarın ve yargısının hanesine utançla yazılacak bir garabettir.

bu davaları kapattı. Öteden beri hükümetin yargı kararlarına, süreçlerine çok dürüst olmayan bir yaklaşımı var. Yargı’daki iyi şeyleri kendi hanesine yazan, ama kötü şeyleri ise yadsıyan, bunu paralel yargı yapıyor ya da bağımsızdır canım ne yapalım yargı yapıyor, müdahale edemeyiz biçiminde dürüst olmayan bir yaklaşımı vardı, siyasi iktidarın. Fakat bu kararla siyasi iktidarın gerçek yüzü ortaya çıkmıştır. Temizöz davası; Cizre’de iki yıl içerisinde 21 sivil yurttaşın çok vahşice katledilmesiyle ilgiliydi. Çok somut deliller vardı. 90’lı yılların en pervasız hareket eden infaz timlerinden, ölüm mangalarından biri Temizöz ve ekibiydi. İçinde uzman çavuşların, korucuların, itirafçıların olduğu bir ekipti. Bunlar, eşlerinin ve çocuklarının gözleri önünde insanları alıp kapı önünde kuşuna diken, ayan beyan infaz gerçekleştiren bir ekipti. Şunu söyleyebilirim, bu karar bu dönemdeki siyasi iktidarın ve yargısının hanesine utançla yazılacak bir garabettir. Biz bölge hukukçuları olarak, Diyarbakır barosu olarak hukuk mücadelemizden ve mağdurlarla birlikte adalet mücadelesinden vazgeçmeyeceğiz.

* Tahir Elçi’nin 18.11.2015 tarihli TIGRIS HABER gazetesi’nde yayımlanan “KARA LEKE” başlıklı özel röportajı

Katıldığı bir televizyon programında, “PKK, terör örgütü değildir. PKK’nin bazı eylemleri terör niteliğinde olsa bile PKK silahlı siyasal bir harekettir. Siyasal talepleri olan, toplumda çok ciddi bir desteği olan siyasal bir harekettir” şeklinde kişisel görüşlerini belirtip yorum yapan Baro Başkanımız Sayın Tahir Elçi aleyhine, maalesef bir kısım yazılı basında ve özellikle de sosyal medyada bir linç, hakaret, küfür ve tehdit kampanyası başlatıldı.

Programın moderatörü Ahmet Hakan, Başkanımızın kendisini ifade etmesini beklemeyen, linç kampanyasının fitilini ateşlemiş ve “yarını bekleyemedim...” başlıklı yazısını hemen yayımlamıştır.

16 Ekim 2015

Baro Başkanı ‘PKK terör örgütü değil’ deyince

16.10.2015 Cuma

GEÇEN akşam...

CNN Türk’te Tarafsız Bölge...

Konuklardan Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi, tartışmanın bir bölümünde “PKK terör örgütü değildir” dedi.

*

Bunu söyler söylemez...

-MHP Milletvekili Uygur Aktan’dan en sert karşılığı aldı.

-CHP Genel Başkan Yardımcısı Bülent Tezcan, kendisine şiddetle itiraz etti.

-Gazeteci Nevzat Çiçek, “Bu kadar da olmaz” diyerek isyan etti.

-Hukukçu Rıza Saka, bu yaklaşıma sert biçimde karşı çıktı.

*

Programın moderatörü olarak ben de...

PKK’nın dünyanın “terör örgütü” olarak tanıdığı bir örgüt olduğunun defalarca altını çizdim.

*

Bütün bunlara rağmen...

“CNN Türk’te PKK propagandası yapıldı” diyenler çıktı.

Hepsini Allah’a havale ediyorum.

Sabah’a soruyorum: Doktor bu ne?

Baro Başkanı ‘PKK terör örgütü değil’ deyince

15.10.2015 Perşembe

DÜN akşam...

CNN Türk’te Tarafsız Bölge...

Konuklardan Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi, tartışmanın bir bölümünde “PKK terör örgütü değildir” dedi.

Bunu söyler söylemez...

- MHP Milletvekili Uygur Aktan'dan en sert karşılığı aldı.
- CHP Genel Başkan Yardımcısı Bülent Tezcan, kendisine şiddetle itiraz etti.
- Gazeteci Nevzat Çiçek, “Bu kadar da olmaz” diyerek isyan etti.
- Hukukçu Rıza Saka, bu yaklaşıma sert biçimde karşı çıktı.

* * *

Programın moderatörü olarak ben de...

PKK'nın dünyanın “terör örgütü” olarak tanıdığı bir örgüt olduğunun defalarca altını çizdim.

Bütün bunlara rağmen...

“CNN Türk'te PKK propagandası yapıldı” diyenler çıktı.

Hepsini Allah'a havale ediyorum.

Sabah'a soruyorum: Doktor bu ne?

CNN Türk'te çok sayıda konuğun katıldığı bir programda...

Program konuklarından biri “PKK terör örgütü değildir” dedi.

Tüm izleyiciler şahittir:

Bu konuşma anında en sert şekilde tepki gösterildi.

Bir değil, iki değil, üç değil, yedi kez itiraz edildi.

* * *

Buna rağmen...

Sabah gazetesi, CNN Türk'e saldırdı.

Gecenin bir vakti şu başlığı attı Sabah gazetesi:

“CNN Türk’te skandal sözler... Açık açık terör propagandası.”

* * *

Oysa bakın bu gazetenin bir yazarı, 2013 yılının Ocak ayında neler yazmış?

* * *

İşte Sabah’ta yayınlanan yazıdan cümleler:

- PKK bir terör örgütü değildir.

- 100 kişiyle sınır karakoluna saldıran, ağır makineli tüfekler kullanan, halktan destek alan, 30 bin ölüme rağmen varlığını sürdüren bir örgüte terör örgütü demek, kendini kandırmaktır.

- Dolayısıyla Öcalan’a terörist demek, denize “göl” demek gibi bir şey...

- Bir Kürt ulusalcısı olarak, siyasal amacına ulaşmak için şiddeti kullanan bir politikacıdır Apo...

(Sabah Gazetesi... 16 Ocak 2013... Emre Aköz’ün yazısı.)

* * *

Tartışma programına katılan bir konuğun canlı yayında söylediği bir cümleden yola çıkarak “CNN Türk’te terör propagandası” başlığını atan gazete, bundan iki yıl önce sayfalarında “PKK terör örgütü değildir” konulu yazılar yayınlıyordu.

* * *

Acı gerçek şudur:

CNN Türk’te yapılmasına izin verilmeyen “terör propagandası”, bundan iki yıl önce Sabah gazetesinde yapılmıştı.

Hem de açık açık... Hem de göstere göstere... Hem de izah ede ede... Hem de öttüre öttüre...

* * *

Kendi terör propagandasını görmeyen Sabah gazetesi, başkalarının yapmadığı terör propagandası üzerinde tepiniyor.

Arsızlık, utanmazlık, riyakârlık bu değilse nedir?

Başkanımız Tahir Elçi'nin sözleri çarpıtılarak önce sosyal medyadaki trollere linç ettirildi. Ardından görevi yazılı görsel medya devraldı. Medyayı yargı süreci takip etti. Diyarbakır adliyesine çağırılıp ifadesi alınabilecekken hakkında yakalama kararı çıkarıldı. Diyarbakır Barosu'ndaki makamında gözaltına alınarak ifade için İstanbul'a getirildi. Bazı medya kuruluşları tarafından hedef gösterilen Başkanımız, olaydan kısa bir süre sonra basın açıklaması yaparken ensesinden vurularak katledildi.

Hedef gösterenler sizleri biliyor, tanıyor ve teşhir ediyoruz.

16 Ekim 2015

TARİHE ŞERH DÜŞÜYORUZ!

SABAH GAZETESİ

Açık açık terör propagandası

CNN Türk'te SKANDAL SÖZLER

Ahmet Hakan'ın CNN Türk'te konuştuğu olan Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi, skandal sözler sarfederek "PKK, terör örgütü değildir." dedi.

CNN Türk'te Ahmet Hakan'ın sunduğu 'Tarafsız Bölge' programına konuk olan Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi, skandal sözlere imza atarak "PKK, terör örgütü değildir." PKK'nın bazı eylemleri terör niteliğinde olsa bile PKK silahlı siyasal bir harekettir. Siyasal talepleri olan toplum çok ciddi bir desteği olan bir siyasal harekettir." dedi.

TAKVİM GAZETESİ

CNN Türk'te terör propagandası

Aydın Doğan medyası terör propagandası yapmaya devam ediyor. CNN Türk'te yaşanan son olay ise pes artık dedirtti. Terör örgütü PKK'nın kanallarını bile kışkındıracak yayınlar yapan Doğan medyasının kanalı CNN Türk'te yayınlanan Tarafsız Bölge programında PKK güzellemeleri yapıldı. Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi, "PKK, terör örgütü değildir." dedi. Bu skandal sözlere Ahmet Hakan ise sessiz kaldı ve sadece seyretti...

YENİŞAFAK GAZETESİ

Baro başkanından skandal sözler: 'PKK terör örgütü değildir'

Ahmet Hakan'ın CNN Türk'te konuştuğu olan Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi, skandal sözler sarfederek "PKK, terör örgütü değildir." dedi.

AKŞAM GAZETESİ

Kanlı teröre Elçi'lik yaptı"

Gazetenin yazarlarından Kurtuluş Tayiz, 26 Ekim'deki yazısında "Her gün şehit cenazelerinin geldiği bir ortamda Elçi'nin açıklamaları büyük tepki topladı. Burada benim açımdan dikkat çeken şey, medyanın terör övücülüğüne hak vermesi oldu. Adalet mekanizmasının parçası olan büyük bir avukatlık örgütünün başındaki bir ismin terör övgüsü, maalesef medyada ciddi bir destek buldu, sempati ve korumacı tavırlarla karşılandı" sözleriyle Elçi'yi hedef gösterdi.

GÜNEŞ GAZETESİ

Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi'yi çıkarttı. Elçi, CNNTURK'te, herkesin gözünün içine baka baka 'PKK bir terör örgütü değildir' dedi. Sunucu Ahmet Hakan ise, Elçi'nin eli kanlı örgüte yaptığı güzellmelere açık açık izin verdi.

STAR GAZETESİ

Ahmet Hakan'ın CNN Türk'te konuğu olan Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi, skandal sözler sarfederek "PKK, terör örgütü değildir." dedi.

AKİT GAZETESİ

"O sözlerin hesabını verecek" diye tehdit etmişti.

VAKİT GAZETESİ

Elçi'nin katledilmesini "Al sana terör" başlığı ile çıkararak, adeta gereğinin yerine getirildiği mesajını verdi.

İHA

Tahir Elçi'den skandal sözler "Pkk terör örgütü değildir"

AJANSHABER İNTERNET SİTESİ

Ahmet Hakan'ın CNN Türk'te konuğu olan Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi, skandal sözler sarfederek "PKK, terör örgütü değildir." dedi.

HABER7COM İNTERNET SİTESİ

Ahmet Hakan'ın CNN Türk'te konuğu olan Diyarbakır Baro başkanı Tahir Elçi, skandal sözler sarfederek "PKK, terör örgütü değildir." dedi.

ENSONHABER İNTERNET SİTESİ

Nerden baksan tutarsız nerden baksan ahmakça

"PKK terör örgütü değil silahlı siyasal bir hareket"

Tahir Elçi @tahirelci · Oct 14
Tahir Elçi; PKK,terör örgütü değildir. m.haberler.com/tahir-elci-pkk...
178 222 View summary

BEYAZ TOROS

@BEYAZ_TOROS

Follow

Bu terörist hakkında suç duyursunda bulunuyoruz tüm savcıların ve @EmniyetGM dikkatine, bu görüşü yaymaya çalışıyor YARGILANSIN. @tahirelci

View translation

Tahir Elçi @tahirelci · Oct 14
Tahir Elçi; PKK,terör örgütü değildir. m.haberler.com/tahir-elci-pkk...
176 222 View summary

ali ertugrul

@ertugrual

Follow

@tahirelci SENİ ZAMANINDA RAHMETLİ ABDULLAH ÇATLI GÖZDEN KAÇIRMIŞ YAŞASAYDI BU LAFLARI TIKARDI BİRYERLERİNE

View translation

mitingbombacı @hamoglu
RT @Murat_z06: Bak terörist Tahir senin cici çocuklar @tahirelci iskence yaptıkları bir Kürt cocugunun kani ile ne yazmışlar.. (1/2)

View translation

7:02 PM - 25 Oct 2015

Tahir Elçi @tahirelci · 15 Ek
Tahir Elçi; PKK,terör örgütü değildir. m.haberler.com/tahir-elci-pkk...
176 222 Özel görüntüle

مصطفى الماني

@mustafaelmal4

Takip et

@tahirelci PKK yı aramaya gerek yok al sana terörist... Hemde kaliteli terörist

Tahir Elçi @tahirelci · 15 Ek
Tahir Elçi; PKK,terör örgütü değildir. m.haberler.com/tahir-elci-pkk...
176 222 Özel görüntüle

@ebrum571

@ebrum571

Takip et

40 yıldır kanla beslenen pkk'ya "pkk terör örgütü " değildir diyen bu teröristin bu ülkede avukatlık yapması vahim... @tahirelci

Tahir Elçi @tahirelci · Oct 14
Tahir Elçi; PKK,terör örgütü değildir. m.haberler.com/tahir-elci-pkk...
176 222 View summary

Necati Korkut

@411036473a02483

Follow

@tahirelci siz ve sizin gibiler islam, vatan ve bayrak düşmanı hainden başka birşey değilsiniz.

Tahir Elçi @tahirelci · Oct 19
When the bar head said the 'PKK is not a terror group' - goo.gl/alerta/5SLP
@GoogleAlerts
79 59 ...

loup gris

@hillsed42

Follow

@tahirelci ey serefsiz sen kendini ne zannediyordun?hepinizin sonu gelecek soysuz hainler geber zindanda

View translation

FAVORITES

2

1:29 PM - 19 Oct 2015

Tahir Elçi @tahirelci · Oct 15
CNN TÜRK'teki sözleriniz nedeniyle öldürme biçimiyle birlikte tehdit edenler: sizden korkan sizin gibi alpak olsun.
1.5K 1.3K ...

T.C.meral guven

@ferennin

Follow

@fcfccaann @tahirelci SURIYELİLER GIBI VATANSIZ KALACAKSINIZ KUDURMAYIN

View translation

10:25 PM - 16 Oct 2015

Tahir Elçi @tahirelci · Oct 15
1990'lı yıllardan bu güne JITEM'ci ağababalannız ve Generallerinizde boyun eğmedim,sizden mi korkacağım...
1.6K 1.4K ...

Ahmed أحمد

@dgilalinaliz

Follow

@tahirelci bikaç güne korku beynine doğru çıkmaya başlıcak tahir...Askerimin arkasından kahpece kurşun sıkani seveni ezeriz..kork

View translation

2:03 PM - 19 Oct 2015

Tahir Elçi @tahirelci · Oct 14
Tahir Elçi; PKK,terör örgütü değildir. m.haberler.com/tahir-elci-pkk...
176 222 View summary

#ASLANLIYOL Deniz

@m8_4you

Follow

Besle kargayı oysun gözünü.. Bu ülkenin insanların canını alan PKK nasıl terör örgütü olmuyor @tahirelci Vatan haini bir avukat TC de..

View translation

RETWEETS

9

FAVORITES

16

7:28 AM - 15 Oct 2015

Baro Başkanımız Tahir Elçi hakkında çıkarılan yakalama kararının uygulanış biçimi, çıkarılmış ölüm fermanının bir ön aşamasıdır.

19 Ekim 2015

Basında yayınlanan soruşturma kararını öğrenmesini üzerine ifade vermek üzere davet edilmesini bekleyen Diyarbakır Barosu Başkanı Av. Tahir ELÇİ, Bakırköy Cumhuriyet Savcısı tarafından tüm aramalara rağmen kendisine ulaşılmadığını ve bu gerekçe ile hakkında yakalama talebiyle Bakırköy 2. Sulh Ceza Mahkemesine başvurması Türkiye'deki hukuk sistemi düzeyini göstermektedir.

Hâkimlik tarafından da bu gerekçeye dayanılarak yakalama emri düzenlenmesi yargıya olan güvensizliğin doruk noktasına çıkmasına yol açmaktadır.

**T.C.
BAKIRKÖY
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
HAZIRLIK BÜROSU**

19/10/2015

Sayı : 2015/98050 CBS Soruşturma Dosyası
Konu : Tahir ELÇİ hk.

DİYARBAKIR CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI'NA

İl.Gl: Bakırköy Sulh Ceza Hakimliği'nin 19/10/2015 tarih ve 2015/5388 D. 14 sayılı kararı.

15.10.2015 günü, CNN TÜRK isimli televizyon kanalında, terör örgütü (PKK) propagandası yaptığı gerekçesiyle hakkında soruşturma yürütülen Tahir ELÇİ hakkında, Bakırköy 2. Sulh Ceza Hakimliği'nin ügü sayılı belirtilen kararı ile yakalama kararı verilmiştir.

Şüphelinin savunmasının C. Başsavcılığınca alınması uygun görüldüğünden, Yakalama Kararının infazı ile şüphelinin en kısa süre içerisinde mevcutlu olarak C. Başsavcılığında hazır edilmesi rica olunur.

İDRİS KURT 34405
Cumhuriyet Başsavcısı Vekili
e-imza

Diyarbakır 11 Emniyet Müdürlüğüne
Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığının 19.10.2015 tarih ve 2015/98050 sayılı kararı ile 19.10.2015 tarihinde Bakırköy Sulh Ceza Hakimliği'nin 19.10.2015 tarih ve 2015/5388 D. 14 sayılı kararı ile yakalama kararı verilmiştir. Bu kararın infazı için gerekli işlemleri yapacak olan Diyarbakır 11 Emniyet Müdürlüğüne rica olunur.

İhtar: CMK'nın 332 nci maddesi uyarınca yazılı bu emir için cevap verilmesi zorunlu olup, eğer bu süre içerisinde istenen bilgilerin verilmemesi, imkansız ise, sebebi ve en geç hangi tarihte cevap verilebileceği aynı süre içerisinde bildirilmelidir. Aksi takdirde sorumlular hakkında Türk Ceza Kanunu'nun 257 nci maddesine aykırıktan adli işlem yapılacaktır.

104699

Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcısı

T.C.
BAKIRKÖY
2. SULH CEZA HÂKİMLİĞİ

DEĞİŞİK İŞ KARAR

DEĞİŞİK İŞ NO : 2015/5388 D.İş

HAKİM : BÜLENT DALKIRAN 40053
KATİP : GÖKHAN AKARSLAN 141422

Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığının 19/10/2015 tarih ve 2015/98050 yakalama sayılı yazısı ile; Terör Örgütü Propagandası Yapmak suçundan şüpheli BAHATTİN oğlu, ASYA'den olma, 01/01/1966 CİZRE doğumlu, ŞİRNAK, CİZRE, HİSAR mah/köy nüfusuna kayıtlı **TAHİR ELÇİ**'nin bir an önce yakalanması ve soruşturmanın bir an önce tamamlanması nedeniyle şüpheli hakkında CMK 94. maddesi gereğince yakalama emri düzenlenmesi talep edilmekle; evrak incelendi;

HÜKÜM:Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1-Terör Örgütü Propagandası Yapmak suçundan şüpheli hakkındaki soruşturmanın sonuçsuz kalmasını sağlamak amacı ile yurt içinde saklandığı, tüm aramalara rağmen kendisine ulaşılamadığından ve tebligat yapılamayacağı anlaşıldığından; CMK'nın 5353 sayılı yasa ile değişik 94. mad. gereğince şüpheli BAHATTİN oğlu, ASYA'den olma, 01/01/1966 CİZRE doğumlu, ŞİRNAK, CİZRE, HİSAR mah/köy nüfusuna kayıtlı **TAHİR ELÇİ** hakkında CMK'nın 94. maddesi uyarınca **YAKALAMA EMRİ DÜZENLENMESİNE,**

2-Yakalandığında 24 saat içerisinde Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığında hazır edilmesi, bu süre içerisinde hazır edilemeyecekse şüphelinin 20/09/2011 tarihli 28060 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Ceza Muhakemesinde Ses ve Görüntü Bilişim Sisteminin (SEGBİS) Kullanılması Hakkın Yönetmelik hükümleri uyarınca SEGBİS vasıtasıyla dinlenilmesi için yakalamanın yapıldığı yerde hazır edilmesi, yakalamanın yapıldığı yerde SEGBİS yoksa, aynı süre içinde bu sistemin bulunduğu ve kullanıma hazır olduğu en yakın Cumhuriyet Başsavcılığına sevk edilip Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından **İFADESİNİN ALINMASININ SAĞLANMASINA**

3- Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından ifadesi alındıktan sonra tutuklanmak üzere sevk edilmesi halinde **NÖBETÇİ HAKİMLİKÇE DEĞERLENDİRME YAPILMASINA**

4-Şüpheli hakkında yeteri kadar yakalama emri yazılmasına;

5-Yakalama emrinin infazı ve yakalandığında Cumhuriyet Başsavcılığına sevk için yakalama emrinin Bakırköy Hazırlık Bürosu'na **TEVDİNE;**

Evrak üzerinde yapılan inceleme sonucunda itirazı kabil olmak üzere karar verildi.19/10/2015

Katip 141422

 e-imzalıdır

Hakim 40053

 e-imzalıdır

T.C.
BAKIRKÖY
2. SULH CEZA HÂKİMLİĞİ

YAKALAMA EMRİ

Yakalama Emrini Veren Mahkeme : Bakırköy 2. Sulh Ceza Hâkimliği
Değişik İş No : 2015/5388 D.İş
Cumhuriyet Başsavcılığı
Soruşturma Numarası : 2015/98050

Şüphelinin

T.C. Kimlik No : 67147258886
Adı Soyadı : TAHİR ELÇİ
Baba Adı : Bahattin
Anne Adı : Asya
Doğum Tarihi : 01/01/1966
Doğum Yeri : CİZRE
Nüfusa Kayıtlı Olduğu
İli : Şırnak
İlçesi : Cizre
Mah/Köy : Hisar mah/köy
Cilt No : 32
Aile Sıra No : 8
Sıra No : 27

Sanığa İsnat Edilen Fiili : Terör Örgütü Propagandası Yapma
Suç Tarihi : 15/10/2015
Suç Yeri : BAKIRKÖY İSTANBUL

Fiilin Kanunda Hükme

Bağlandığı Maddeler : Terörle Mücadele Kanunu 7/2

Yakalama Sebebi

: Terör Örgütü Propagandası Yapmak suçundan şüpheli hakkındaki soruşturmanın sonuçsuz kalmasını sağlamak amacı ile yurt içinde saklandığı, tüm aramalara rağmen kendisine ulaşılamadığından ve tebligat yapılamayacağı anlaşıldığından

Yakalandığında Nereye

Gönderileceği : Yakalandığında 24 saat içerisinde Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığında hazır edilmesi, bu süre içerisinde hazır edilemeyecekse şüphelinin 20/09/2011 tarihli 28060 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Ceza Muhakemesinde Ses ve Görüntü Bilgi Sistemlerinin (SUGBİS) Kullanılması Hakkın Yönetmelik hükümleri uyarınca SEGBİS vasıtasıyla dinlenilmesi için yakalamanın yapıldığı yerde hazır edilmesi, yakalamanın yapıldığı yerde SUGBİS yoksa, aynı süre içinde bu sistemin bulunduğu ve kullanıma hazır olduğu en yakın Cumhuriyet Başsavcılığına sevk edilip Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından İFADESİNİN ALINMASININ SAĞLANMASINA

Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından ifadesi alındıktan sonra tutuklanmak üzere sevk edilmesi halinde NÖBETÇİ HAKİMLİKÇE DEĞERLENDİRME YAPILMASINA

Tutuklama Yönelik Yakalama (CMK 100) yukarıda yazılı sebeplerden dolayı şüphelinin yakalanmasına karar verilmiştir. 19/10/2015

Katip 141422

 e-imzalıdır

Hakim 40053

 e-imzalıdır

Baro Başkanımız Av. Tahir ELÇİ, gözaltına alındı.

20 Ekim 2015

Katıldığı bir televizyon programında, **“PKK, terör örgütü değildir. PKK’nin bazı eylemleri terör niteliğinde olsa bile PKK silahlı siyasal bir harekettir. Siyasal talepleri olan, toplumda çok ciddi bir desteği olan siyasal bir harekettir”** şeklinde kişisel görüşlerini belirtip yorum yapan Baro Başkanımız Sayın Tahir Elçi aleyhine, maalesef bir kısım yazılı basında ve özellikle de sosyal medyada bir linç, hakaret, küfür ve tehdit kampanyasının başlatılmış olduğunu hayretle izliyoruz. Bu tehdit, küfür ve hakaretler sadece yazıya dökülüp yayınlamakla kalmamış, baromuzun resmi telefonları aranarak personelimize bizzat sözlü olarak da iletilmiştir.

Yine Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı da Baro başkanımızın bu sözlerinden dolayı hiç zaman kaybetmeksizin “Terör örgütü propagandası yapmak” suçundan aleyhine resen soruşturma açmıştır.

Daha sonra basında yayınlanan soruşturma kararını öğrenmesini üzerine ifade vermek üzere davet edilmesini bekleyen Baro Başkanımız Av. Tahir ELÇİ, Bakırköy Cumhuriyet Savcısı tarafından **tüm aramalara rağmen kendisine ulaşılmadığını ve bu gerekçe ile hakkında yakalama talebiyle** talimat vermiştir. Bunun üzerine Baro Başkanımız Tahir Elçi yakalama emrinin infazı için Diyarbakır Barosu Başkanlığının makam odasında, yaklaşık 300 baro üyesiyle birlikte beklemiştir.

Daha sonra gece 03.00 saatlerinde Baro Başkanımız Tahir Elçi bir minibüs dolusu resmi polis memuru, 2 akrep tipi zırhlı araç, 6 sivil araç, bir ranger tipi zırhlı araç ve yaklaşık 30 TEM şubesi sivil polis memuru ile gözaltı işlemi gerçekleştirilmiştir.

Baro Başkanımız Tahir Elçi'nin özel bir televizyon kanalında sarfettiği sözlerle ilgili
Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığına verdiği savunma

Soruşturma No : 2015/98050 Soruşturma

S O R G U L A M A T U T A N A Ğ I

(Şüpheli İçin)

Adı ve Soyadı : TAHİR ELÇİ
Vekil : Av. MEHMET EMİN AKTAR, Av. ERCAN KANAR,
Av.AHMET SEVİM
Baba ve Ana Adı : BAHATTİN - ASYA
Nüfusa Kayıtlı Olduğu Yer : CİZRE / ŞIRNAK
Mesleği, Ekonomik Durumu : Avukat
Madeni Hali, Çocuk Sayısı : Evli-2 Çocuk
İfadenin Alındığı Yer : Başsavcı Vekili İdris KURT Makam Odası.

İfade verene yüklenen suç anlatıldı, müdafii seçme hakkının bulunduğu ve onun hukuki yardımından yararlanabileceği, müdafinin ifade alma sırasında hazır bulunabileceği, müdafii seçecek durumda değilse ve bir müdafii yardımından yararlanmak istediği takdirde kendisine baro tarafından bir müdafii görevlendirebileceği, yakınlarından istediğine yakalandığının derhal bildirileceği, isnat edilen suç hakkında açıklamada bulunmamasının kanuni hakkı olduğu, şüpheden kurtulması için somut delillerinin toplanmasını isteyebileceği kendisine hatırlatılıp açıklandı.

İfade veren yasal haklarını anladığı, savunmasını talebi üzerine rızai müdafii olarak belirlediği Batman Barosu Avukatlarından Ahmet SEVİM, İstanbul Barosu Avukatlarından Ercan KANAR, Diyarbakır Barosu Avukatlarından Mehmet Emin AKTAR aracılığı ile yapacağını beyan eden Şüpheliden vekili huzurunda savunma ve delilleri soruldu;

SORULDU : Ben Diyarbakır Baro Başkanı olarak görev yaparım. Yukarıdaki kimlik bilgileri doğrudur. Savunmamı şu an da huzurda bulunan Müdafilerim ile birlikte yapacağım dedi.

DEVAMLA : Öncelikle şunu belirtmem gerekirken idari olarak Cumhuriyet Savcıları her ne kadar Adalet Bakanlığına bağlı olsalar da soruşturma açısından bağımsız hareket etmek zorundadır.

Çünkü tüm kamu haklarını korumak durumundadır. Ben bu soruşturmanın bağımsız olarak başlamadığını Ankara'dan Hükümet Üyeleri tarafından verilen talimat üzerine başlatıldığını düşünüyorum.

Bana zaten ilk sorunuzla herkes tarafından terör örgütü olarak kabul edilen bir yapıya neden terör örgütü demediğimin sorulmasından ön yargılı davrandığınızı veya ön yargılı olduğunuzu düşünüyorum. Ayrıca benim yüzümü dahi görmeden ve ifademi almadan hakkımda

yakalama kararı talep etmiş olmanızda ve bu yakalama kararına ilişkin talebinizde hakime gerçeğe aykırı bilgi sunarak talepte bulunmanızda talimatla hareket ettiğinizi düşündürüyor. Çünkü mahkeme kararında benim hareketli olduğum ve adresimde sabit bulunmadığım gerekçesi, hakkımda yakalama kararı çıkarılmasına gerekçe kılınmış. Bu bilgi gerçek dışıdır. Hakkımda cuma günü soruşturma başlatıldığını basından duymuş olmama rağmen Diyarbakır şehir merkezini ve adresimi terk etmeyerek dün yani haftanın ilk iş günü gün boyunca Adliye'deki baroya tesis edilen oda da ifademe davet edilmemi beklerken, böyle bir davet almamış, mesai saati bitiminde hakkımda yakalama kararı çıkarıldığını yine medyadan öğrenmiş bulunmaktayım. Bu kararı duymam üzerine ilk iş olarak Diyarbakır Başsavcını aradım ve kararın infazı için baro başkanlığında beklediğimi kendisine bildirdim.

Öncelikle bu konuşma çok katılımcılı bir tartışma programı sırasında sarf edilen bazı sözlerimden hareketle başlatılmıştır. Soruşturmaya konulan sözlerin, ultra milliyetçi bir siyasi parti temsilcisi ile yaptığım bir tartışma sırasında sarf edilmiştir. Bu yayından sonra özellikle hükümete yakın bazı yayın organları beni tahkir ve tehdit edecek şekilde bir kampanya başlatmışlardır.

Buna paralel biçimde belirli bir merkezden yönlendirildiği açık olan yoğun bir linç kampanyası başlatılmıştır. Bazı histerik gruplar ölüm biçimimi bile ayrıntılı biçimde yazarak sosyal medya üzerinden beni tehdit etmiş, ayrıca baro telefonlarımız aranarak sözlü olarak da tehdit edilmiş durumdayım. Savcılık makamının ve hakkımda karar veren hakimliğin bu linç kampanyasında saf tuttuğunu düşünüyorum. Ayrıca seçim arifesinde hükümet teröre karşı mücadelede ne kadar şiddetli ve hiddetli olduğunu toplumun bir kesimine göstererek seçim malzemesi yapmıştır. Zaten hükümet yetkililerinden Yalçın AKDOĞAN'da bu kanaatimi doğrulayan bir takım açıklamalarda bulunmuştur. Bir savunma örgütünün, bir baro başkanının, bir televizyon programı sırasında sarf ettiği sözler nedeniyle hemen hakkında ceza soruşturmasının başlatılarak hakkında yakalama yoluna gidilmesi ve üstelik alt sınırı bir yıl olan bir suç nedeniyle beyanı bile alınmadan hakkında yakalama kararı çıkarılması, Türkiye'de demokratik özgürlüklerin, ifade özgürlüğünün ve tutuklama hukuku bakımından yargının bu tutumu hazin bir tablo oluşturmaktadır. Başında bulunduğum hukuk örgütü Türkiye'de öteden beri mesleki sorunların dışında hukuk, insan hakları ve toplumsal meselelere ilişkin çeşitli çalışmalar yapmakta, raporlar hazırlamakta, fikir ve tavsiyelerde bulunmakta, bu faaliyet ve kimliği ile toplumda en çok bilinen, ismi duyulan en etkili meslek örgütlerinden biridir. Ben de başkanı olduğum bu kurumun üç yıldan bu yana bir çok çalışmasına ön ayak oldum. Son üç yıldır süren barış ve çözüm süreci diğer bir ifade ile bu meselenin silahların devreden çıkarılması ve demokratik yollarla yoğun bir çalışma yürüttük, hükümetin bu konudaki çalışmalarına tereddütsüz destek sunduk. Diyarbakır ve bölgedeki birçok sivil toplum kuruluşuna öncülük ederek, barışçıl yolla çözümü için katkı sunmaya çalıştık. Bu çalışma ve çabalarımızı bizzat sayın Başbakan ve Hükümet üyeleri yakından bilmektedir. Mütteaddit kereler Başbakan ve Bakanlarla bizzat yüz yüze görüşerek görüş ve önerilerimizi sunduk. Son üç aydır özellikle silahların yeniden devreye girdiği bu dönemde bu silahlı sürece şahsım ve baro olarak net bir tutum aldık. Bu silahlı sürecin Türkiye toplumunun hiçbir kesimine yararının bulunmadığını defalarca çağrılarda bulunarak sona erdirilmesi talebinde bulunduk. Silahların yeniden devreye girmesinde hem örgütün hem de hükümetin sorumluluğunun bulunduğunu ifade ettik. Yine bu son üç ay içerisinde özellikle şehir merkezlerinde, sivil insanların yaşadığı alanlarda, hendek ve barikatlar oluşturarak çatışmalara yol açan uygulamaları açıkça eleştirdik. Bu hususları üstelik yazılı bir şekilde de hem kamu oyuna ifade ettik, hem de raporlarımızda vurguladık. En son Cizre'de sekiz günlük sokağa çıkma yasağında 52 sayfalık rapor haline getirdik ve kamuoyuna sunduk. Bu raporumuzun sonuç ve öneriler kısmında silahlı örgütün şehir merkezlerindeki hendek ve barikat oluşturma

ma, mayın döşeme ve güvenlik görevlileri ile sivil alanda çatışmaya girmesine karşı çıktık ve eleştirdik. Bu uygulamaların operasyona gerek kalmadan, çatışmaya mahal vermeden, toplumun farklı kesimlerinin devreye girerek çözüm bulunması talebinde bulunduk. Bütün bu uygulamalara karşı tek net tutumu başında bulunduğum meslek örgütü göstermiştir. Bununla ne kadar büyük bir risk almayı gerektiğini ifade etmek istiyorum. Ayrıca ben şahsen de önemli bir meslek kuruluşunun başkanlığını yapan, 30 yıldır süren, elli bin insanımızın yaşamına mal olan çok ağır toplumsal tahribatlara yol açan, bu meselenin çözümü üzerine yoğunlaşan, düşünen, fikir üreten, tavsiye ve eleştirilerde bulunan bir hukukçuyum. Bizim gibi sivil aktörlerin bütün bu çabaları içerisinde, bir televizyon kanalındaki sarf ettiği bir ifade nedeniyle hemen hakkında ceza soruşturması başlatılarak, yakalama yoluna gidilmesi bu meselenin barışçıl yollarla çözülmesine çok büyük bir darbe oluşturmaktadır. Ben anayasa-da ve uluslararası sözleşmelerce de garanti altına alınan ifade özgürlüğümü kullandım. Bu hakkımı kullanırken resmi görüşün veya ultra milliyetçi bir siyasi partinin mesele ve olguları ifade ve tanımlama biçimine uymak zorunda değilim. Bu ifade ve tanımlama biçimim iktidarı ve toplumun bazı kesimlerini rahatsız edebilir. Hatta sarsabilir. Zaten ifade özgürlüğü bunun için vardır. Ben bu derece ağır bir meselenin merkezinde yaşayan ve çok önemli bir meslek örgütünün başında olan bir sivil olarak, kendimi özgürce ifade edemeyeceksem resmi ve belli bir siyasi anlayıştan farklı bir görüş veya yorum ifade edemeyeceksem bu kadar tarihi ve toplumsal meseleyi nasıl çözeceğiz. Soruşturma konusuna gelince söz konusu programa katılmam için program moderatörlerinden davet aldım. Bana tartışma konusunun Ankara'da yaşanan ve yüzü aşkın insanımızın yaşamına mal olan bombalama nedeniyle başbakanın yaptığı bir açıklamaya ilişkin olacağı söylendi. 18 kişilik IŞİD üyesi canlı bomba listesinin ellerinde olduğunu ancak hukuk devleti olmamız nedeniyle bunlar hakkında yakalama yapılamadığını söylemesi üzerine görüşlerimizi sunacaktık. Ben bu çerçevede kendimi hazırlayıp bu programa gittim. Televizyon binasına vardığımda Ankara'daki bombalama eylemine ilişkin yayın yasağının getirildiğini, bu nedenle meselenin içeriğini konuşamayacağımızı, dolayısıyla daha çok yayın yasağını ve meselenin genel yönlerini tartışabileceğimizi söylendi. Ben program başında yayın yasağının hukuksal bir analizini yaptım. Diğer konuklarda aşağı yukarı bu yönüyle meseleye girdiler. Ancak MHP'li bir milletvekilinin tamamen konu dışına çıkarak hemen terör ve terör örgütü gibi kavramları yoğun bir biçimde kullanarak ve özellikle anayasa ve siyasi partiler yasasına göre halen faaliyetlerini yürüten son seçimlerde altı milyonu geçer oy almış ve seksen milletvekili ile parlamentoda yer almış HDP'yi topyekün bir terör örgütü olarak sundu. Bunların ne kadar oy alırsa alsın muhatap alınamayacağını, kendileri ile konuşulamayacağını ve suçlu olduklarını söyledi. Bu şekilde programın asıl konusunda saptırarak başka konulara sürükledi. Modaretorde konunun aslında sapmasına müsama gösterdi. Benim dışımda başka konuşmacılarda bu milletvekilinin tutumuna sert bir şekilde tepki gösterdi. Ben de bu milletvekilinin yaptığı değerlendirmeye ilişkin söz almak istedim önce bana söz verilmedi ancak konuşmaların seyri esnasında ben de söze girmek zorunda kaldım. Ancak aynı milletvekili toplumun belli bir kesimini suçlu göstererek bana yönelik sert tutumunu devam ettirdi. Bunun üzerine ben soruşturmaya konu olan sözleri sarf ettim. Ben bu sözlerin arkasındayım ve doğru olduğuna inanıyorum. Öncelikle şunu belirtmem gerekir ki dünyadaki en yüksek çatı kurumu olan birleşmiş milletlerin teröre ilişkin üzerinde anlaştığı bir tanım yoktur. Ayrıca Birleşmiş Milletlerin bir organı olan güvenlik konseyinin veya diğer organlarının terör örgütü listesi yoktur. ABD ve Avrupa Birliğinde de yakın zamana kadar bir terör listesi yoktu. ABD 11 Eylül'den sonra dünyada silah kullanan hükümet dışı tüm örgütlere toptan bir listeleme yapmış, Avrupa Birliği Ülkeleri de bu tarihten çok sonraları listelemeye başlamıştır. Avrupa Birliğince Pekeke'nin çatışmaların en yoğun yaşandığı ve kırk bin insanın hayatını kaybettiği dönemde bile terör örgütü listesi tanımlama yoluna gitmemiş ancak ilginç şekilde silahlı örgütün 2000 yılında silahlı

bıraktığını, daha doğrusu eylemlere son verildiğini ilan ettikten sonra sınıflama yoluna gitmiştir. Bu terör örgütü listesi tamamen formaliteden ibarettir. Nitekim biri Irak Cumhurbaşkanı yapmış, diğeri bölgesel hükümetin başkanlığını yapmış Barzani ve Talabani de bir zamanlar böyle bir liste de yer aldıkları halde Türkiye Cumhuriyeti pasaportlarıyla AB ve ABD başkentlerinde resmi bir şekilde karşılanmışlardır. Ve bu iki terör örgütü denilen partilerin neredeyse tüm dünya başkentlerinde bir taraftan terör örgütü nitelmesi yapılırken diğer taraftan temsilcilik açılmasına mücadele edilmiştir. Öte yandan halen birleşmiş milletlerde üye olmayan devlet enstitüsü Filistin'in kurucu örgütü olan FKÖ ve Kosova kurtuluş ordusu olan UÇK da bir dönem bir çok ülke tarafından terör örgütü olarak kabul edilmiştir. Yine Güney Afrika Cumhuriyetindeki Afrika Ulusal Kongresi isimli yapı da terörist olarak kabul edilmiştir. Ama daha sonra bu örgütün başındaki Mandela devlet başkanı oldu. Gerek yetkililer tarafından gerek soruşturma savcısı olarak sizin tarafınızdan bütün dünyanın terör örgütü olarak tanımladığı bir örgütü neden terör örgütü olarak kabul etmiyorsunuz sorusuna ilişkin olarak; terör örgütü dediğiniz bu yapı ile ABD hükümeti son bir ay içerisinde bir çok kez Türkiye Cumhuriyeti Hükümetine çağrıda bulunarak diyalog ve müzakereye dönülmesini istemiştir. ABD'nin kastettiği bu diyalog ve müzakerenin kiminle yapılacağından herhalde kimse'nin kuşkusu yoktur. Kastedilenin terör örgütü denilen yapı olduğu açıktır. Avrupa Birliği yetkilileri de çeşitli defalar aynı çağrıda bulunmuşlardır. İki gün önce Ülkemizi ziyaret eden Almanya Başbakanı da Kürtlerle tekrar barışma ve diyaloga dönülmesini söylemiştir. Hükümetin tek tek kürt yurttaşlarıyla sorunu olmadığına göre Almanya Başbakanının kastettiği açıktır. Öte yandan Filistin örgütlerinden HAMAS, ABD ve Avrupa Birliği tarafından terör örgütü olarak kabul edilmekte ve terör listesinde yer almaktadır. Ancak Türkiye Cumhuriyeti hükümeti HAMAS'ı terör örgütü olarak kabul etmek bir yana bu örgütün lideri Halit MEŞALİ Türkiye de resmi olarak ağırlamakta ve kendisine devlet başkanı protolü uygulamaktadır. Daha da önemlisi hali hazırdaki başbakanımız Sayın Davutoğlu bütün dünyanın barbar ve vahşet örgütü olarak kabul ettiği İŞİD'i terör örgütü olarak görmediğini ifade etmiştir. Bütün bunlarla şunu ifade etmeye çalışıyorum terör örgütü tanımlaması ve listesi uluslararası ilişkilerde bir formalite niteliğindedir.. Ve bugüne kadar bu şekilde nitelendirilen tüm örgütler ile resmi olarak ilişki kurulmuştur. Nitekim BM Güvenlik Konseyi daimi üyesi olan Rusya'nın Ankara Büyükelçisi iki gün önce Pekeke'yi bir terör örgütü olarak görmediğini ifade etmiştir. Ben şahsen pekeke/ KCK'yi bir bütün olarak terör örgütü kavramı içinde tanımlanamayacağını, bu örgütün ortaya çıkış şartları, tarihsel nedenler, 30 yıl istikrarlı bir şekilde yürüttüğü silahlı çatışma potansiyeli, kırk bin militanını silahlı çatışmada kaybetmiş olmasına rağmen, halen on beş yirmi bin silahlı militanı bünyesinde barındıran, Türkiye ve dünya da düzenli örgütlenmesi olan kürt toplumunda bir dizi siyasal, kültürel ve sosyal taleplerinin de savunucusu olduğunu söyleyen ve kürt toplumu arasında çok önemli bir desteğe sahip olan bu örgütün bir terör örgütü kapsamı içerisinde tanımlanamayacağını düşünüyorum. Nitekim sayın Cumhurbaşkanı ve Başbakan sürekli olarak HDP'yi terör örgütünün siyasi bir uzantısı olarak tanımlamakta ve siyasi temsilcisi olarak suçlamaktadır. 7 Haziran seçimlerinde bu parti ülke genelinde altı buçuk milyon oy almış, doğu ve güneydoğu illerinin çok büyük bir kısmında yüzde sekseni aşan halk desteği almıştır. Bu kadar büyük bir toplumsal desteği sahip olan bir yapıyı terör örgütü olarak nitellemenin mümkün olmadığı açıktır. Dünyanın hiç bir yerinde bir terör örgütünün dolaylı bir biçimde bile olsa seçimlere girdiği, dil ve kültürel taleplerde bulunduğu, anayasal önerilere ilişkin paketler sunduğu görülmemiştir. Nitekim bu yönü nedeniyle de toplumsal desteği ve bu niteliği ile terör örgütü niteliğini aşan bir yapıda olması itibarıyla bu örgütün cezaevindeki hükümlü lideriyle bir diyalog ve müzakere süreci başlatılmış. Devletin bir numaralı bürokrati dahil olmak üzere kendisi ile üç yıl boyunca müzakereler yürütmüşler. Bu süreç sonunda hükümetin de onayladığı on maddelik bir çerçeve metin oluşturulmuş ve başbakanın resmi ofisi olan Dolmabahçe Sarayı'nda üç bakanın

katılımıyla kamu oyuna deklare edilmiştir. Öcalan örgütüne çağrıda bulunarak kongresini resmi olarak toplamasını ve Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı silahları tamamen devreden çıkarmasını, silahlı mücadeleye son verilerek siyasi mücadeleye geçilmesi talimatını vermiştir. Toplumumuzun en ağır meselesini bu şekilde demokratik yollarla çözümü şans ve fırsatı ortaya çıkmışken her nasıl olmuşsa bu süreç bozulmuştur. Bütün bu yaşananlar hükümetinde klasik bir yaklaşımla terör örgütü olarak görmediğini tevvil yollu olarak ortaya koymuştur. Nitekim Sayın Cumhurbaşkanı bir süre önce diyalog ve müzakerenin yeniden başlayabileceğini beyan etmiştir. MHP başta olmak üzere bazı siyasi çevreler terör ve terör örgütü kavramı üzerinden siyaset yaparak, buradan kendilerini yaşatarak nemalanmaya ve siyasi rant elde etmeye çalışmaktadırlar. Neredeyse kamuoyu önünde yapılan bütün tartışmalarda bazı siyasetçiler veya kişiler tartışmayı bu noktaya getirerek problemlerin sağlıklı bir şekilde çözülmesinin önünde bariyer olarak çalışmaktadır. Ben şahsi olarak düşman, işgalci ordu veya terör ve terör örgütü gibi kavramlarla bu meselelerin çözülemeyeceğini, bu kavramlaştırma ve ifade biçiminin sorunu dahada derinleştirdiğini düşünüyorum. Zira aynı programda örgütün terör niteliğinde eylemlerinin altını çizmekle birlikte, asla bunları tasvip etmemekle birlikte, teknik ve kavramsal olarak terör örgütü nitelemesinin yanlış olduğunu düşünüyorum. Bu nedenle bu ifadeyi kullandım. Bunu sadece bir tespit amacıyla yaptım yoksa örgütün propagandasını yapmak gibi bir gayet yoktur. Aksine MHP milletvekili olan konuşmacı bu programda seçim kampanyası dönemi olması nedeniyle de yoğun bir acı-taşyon ve propaganda söylemi oluşturmuştur. Ben insan yaşamına yönelik her türlü eyleme karşıyım. Kime yönelik olursa olsun asker, polis veya diğer güvenlik görevlisi farketmez. Ancak sivillere yönelik olan eylemleri ise nereden gelirse gelsin kesin bir dille karşı tutum alıyoruz. Bu bağlamda devletinde geçmişten günümüze kadar insan haklarının ağır ihlali oluşturmuş, eylemin niteliği itibarıyla terör eylemi olarak kabul edilebilecek. Birçok olay olmuştur. Öğün ulusal ve uluslararası makamlar önünde kendilerini temsil ettiğim, Şıak'ın Kuşkonar ve Koçağılı Köylerine yönelik savaş uçaklarımız tarafından 1994 yılında hedef gösterilerek yoğun bir bombalama eylemi yapılmış. Tamamı çocuk, kadın ve yaşlı olmak üzere kırkı aşkın sivil ve masum insan hayatını kaybetmiştir. Devletin Jandarma İstihbarat örgütü olan JİTEM masum sivil yurttaşı evlerinden, sokaklarından veya arama noktasından alarak kısa yoldan, yargısız olarak infaz etmiştir. Yine devletin resmi görevlileri tarafından binlerce köy yakılarak boşaltılmıştır. Silahlı örgütün Güvenlik Görevlilerine yönelik eylemlerine misilleme olarak kendileri hakkında örgüte yardım ettiğinden kuşkulanılan, yüzlerce masum köylüyü devletin resmi görevlileri tarafından alınarak kurşuna dizilmiştir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi yukarıda belirttiğim iki köy ile ilgili benzer ve diğerleri/Türkiye kararında Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin insancıl ve çatışma hukuku olarak bilinen Cenevre Sözleşmesi hükümlerini ihlal ettiğini saptamıştır. Son üç ay içerisinde biz baro olarak hem güvenlik görevlilerin yürüteceği operasyonlarda, hem de yasa dışı örgütün sivil yerleşim alanlarda yürüttüğü eylemler nedeniyle insancıl hukuk ilkelerinin ihlal etmemeleri yönünde çağrıda bulunduk. Bu çerçevede Hava Kuvvetleri'nin Kuzey Irak'ta bir köyü bombalamasını, silahlı militanların da trafik polisleri gibi güvenlik görevlisi de olsa silahsız operasyonel görevlerde olmayan görevlilere karşı eylemlerinin insancı hukuk ilkelerini ihlal ettiğini belirtti. Sonuç itibarı ile ben Türkiye de türk., kürd ve tüm toplumsal kesimlerinin birlikte ve barışçıl bir şekilde yaşamalarının kaçınılmaz olduğu, kürd ve türk toplumunun bu yönde güçlü bir iradeye sahip olduğunun, bu birlikte yaşama zeminine zarar veren türlü eylem ve uygulamadan kaçınılması gerektiğini düşünüyorum. Son üç aydaki yazılı belgelerimiz bile incelendiğinde nereden kaynaklanırsa kaynaklansın şiddete ve silahlı çözüm yöntemine karşı ne kadar net tutum aldığınızı herkes görecektir. Ne şu ya da bu kesime yakın durmak için yapmıyoruz. Tamamen Türkiye toplumunun tümüne karşı vicdani ve ahlaki sorumluluğumuzun bir gereği olarak yapıyoruz. Ben bir suç işlemedim, sarf ettiğim sözler suç oluşturmaz. Ben

resmi ve başka siyasi kesimlerin görüş ve tanımlamalarını kabul etmiyorum. Bir bütün olarak pekeke'nin böyle bir tanımlamaya oturtulamayacağını düşünüyorum.

Ceza Muhakemesi Kanununun 147 nci maddesinde yazılı hususların yerine getirilmesinden sonra tutanak okunup, ifade veren ile hazır bulunanlar tarafından imza altına alınmıştır..
20/10/2015

İDRİS KURT 34405

Cumhuriyet Başsavcı Vekili

İLKE YEŞİLKAYA 141652

Zabıt Kâtibi

TAHİR ELÇİ

Şüpheli

ERCAN KANAR-15122

Vekili

MEHMET EMİN AKTAR-20592

Vekili

AHMET SEVİM-47533

Vekili

Baro Başkanımız Tahir ELÇİ
serbest bırakıldıktan sonra
destek veren herkese
teşekkür etti.

21 Ekim 2015

28.11.2015, Diyarbakır

BASINA VE KAMUOYUNA

“1990’lı yıllardan bu güne JİTEM’ci ağababalarınıza ve generallerinize boyun eğmedim, sizden mi korkacağım”

Baro Başkanımız Sayın Tahir Elçi, kendisine yönelen tehditlere karşı bu sözlerle cevap vermişti. Meslek hayatı boyunca insan hakları alanında çalışmalar yapan, bu uğurda gözaltına alınıp işkence gören, cezaevinde yatan meslektaşımızı ve başkanımızı bugün alçakça bir suikast sonucunda kaybettik. Baro olarak biz bu saldırının faillerini tanıyoruz, biliyoruz. Failler 1990’lı yıllarda Kürt Aydın’ı Vedat AYDIN’ın ölümü ile başlayan seri faili meçhul cinayetleri işleyenler, göz yumanlar ve yargı önüne çıkarmakta imtina edenlerdir. Meslek hayatının önemli bir bölümünü bu tür ağır insan hakları ihlallerini ve faili meçhul cinayetleri, yargısız infazları ortaya çıkarmakla geçiren Baro Başkanımız, maalesef bu karanlık güçlerin hedefi olmuştur.

Bir televizyon programında sarf ettiği görüşleri nedeniyle siyasal olarak linç edilen, yargı tarafından hukuk dışı bir şekilde hakkında soruşturma başlatılarak gözaltına alınan ve yurt dışına çıkışı yasaklanan başkanımızın katledilmesinde, bu sürecin aktörlerinin de payı vardır.

Nitekim olaydan hemen sonra bir grup meslektaşımızın ve Cumhuriyet Başsavcısının katılımı ile yapılacak olan olay yeri incelmesi, provake edilerek engellenmiştir.

Baro olarak başkanımıza yönelik gerçekleştirilen bu suikastın aydınlatılması için her türlü girişimde bulunacağız, cinayetin takipçisi olacağız, konuya ilişkin detayları da daha sonra kamuoyu ile paylaşılacağız.

Baro Başkanımıza yönelik bu alçak saldırıyı kınıyor, ailesine ve baromuz üyelerine baş sağlığı diliyoruz.

Saygılarımızla

Diyarbakır Barosu Yönetim Kurulu

Baro başkanımızın Koşuyolu Parkı İnsan Hakları Anıtı önünde sonsuz istirahatgahına uğurluyoruz.

29 Kasım 2015

Diyarbakır Barosunun sevgili üyeleri,
Savunma camiasının değerli mensupları,
Saygıdeğer Halkımız,

Bugün, çok büyük bir kayıp nedeniyle burada bir aradayız. Hunharca bir saldırı ile katledilen insan haklarının ve hukukun yılmaz savunucusu, Diyarbakır Barosu Başkanı sevgili Avukat Tahir Elçi'yi, sonsuz istirahatgahına uğurluyoruz.

Kuşkusuz her ölüm acıdır, bir kayıptır. Ama bazı ölümlerde, acı, hüznün, ıstırap onurla birlikte gelir. Onurla birlikte gelen bir ölümün acısını yüreğinizde hissederken, yüreğinizin derinliğinde hissettiğiniz sızıyı aynı zamanda gönlünüzdeki büyük bir gururla birleştirebilirsiniz. Bunlar çok özel ölümlerdir. Gurur veren ayrılıklardır. Ayrılırken tüm insanlara ders verir. Her hatırlandıklarında o dersi bir kez daha tezekkür edersiniz, tefekkür edersiniz.

Avukat Tahir Elçi'nin sadece meslek hayatı değil, bu dünyadan ayrılışı da, bizden koparılıp götürülüşü de, bütün insanlar için, ama özellikle Kürt Avukatlar olarak bizler için gurur ve onur dersidir. O, görevini ifa ederken, her zaman hukukun üstünlüğünü esas alarak mazlunun yanında yer almış ve hukuku katledenlerin karşısında korkmadan durmuştur.

Bu duruşu, Kürt halkının haklarının, hukukun ve özgürlüklerin düşmanlarını da aynı derecede rahatsız etmiştir.

Bir Avukat ve Baro Başkanı olarak çalışkanlığını, insan haklarının ihlalleri karşısında onurlu bir şekilde tavır almasını hep gözlemledik. Öğrencilik yıllarından beri insan hakları alanında çalışmalar yapan, meslek hayatında da hukuk yollarının en etkin şekilde kullanılması mücadelesini veren, bu uğurda gözaltına alınıp işkence gören, cezaevinde yatan Baro Başkanımız sevgili Tahir Elçi'yi maalesef alçakça bir saldırı sonucunda kaybettik. Baro ve savunma camiası olarak biz bu saldırının faillerini tanıyoruz. Failler 1990'lı yıllarından beri, bölgemizi faili meçhul, ama tüm dünyaca da faili malum cinayetleri ile kana bulayan, Kürt aydınlarını, savunmanlarını, insan hakları savunucularını ve politikacılarını gözlerimizin önünde seri cinayetlerle ortadan kaldırmaya çalışanlar oldukları kadar, onların bu cinayetleri işlemelerine, ortam hazırlayanlar, göz yumanlar ve yargı önüne çıkarıp hesap vermelerini engelleyenlerdir.

Meslek hayatının önemli bir bölümünü ağır insan hakları ihlallerini ve faili meçhul cinayetleri, yargısız infazları ortaya çıkarmakla geçiren Baro Başkanımız maalesef insanlık düşmanı bu karanlık güçlerin hedefi olmuştur.

Baro Başkanımız, bir televizyon programında açık yüreklilikle ifade ettiği görüşleri nedeniyle iktidarın en üst yetkilileri tarafından medya ve sosyal medya Enstrümanları kullanılarak, açıkça hedef gösterildi, siyasal linçe maruz bırakıldı.

Bu linç kampanyasına karşı Başkanımız Tahir Elçi de twitter hesabından şu cevabı vermişti: "1990'lı yıllardan bu güne JİTEM'ci ağababalarınıza ve generallerinize boyun eğmedim, sizden mi korkacağım"

Bu cevabın hemen ardından yargı tarafından hukuk dışı bir şekilde hakkında soruşturma başlatıldı. Hukuksuz olarak makamında gece yarısı gözaltına alındı ve yurt dışına çıkışı yasaklandı.

Başkanımızın katledilmesinde, bu sürecin aktörlerinin de payı göz ardı edilmemelidir. Zira bizce bu cinayet, bu hedef göstermelerin kaçınılmaz bir sonucudur. Nitekim henüz otopsis yapılmadığı ve Cumhuriyet Başsavcısının katılımı ile yapılacak olan olay yeri incelenmesi, provake edilerek engellendiği dakikalarda bile Ankara'daki yetkililerce alelacele yapılan bir takım yönlendirici yorumlar da ayrıca düşündürücüdür.

Bir de, bizce hiç yasal bir dayanağı ve halk nezdinde meşruiyeti bulunmayan keyfi sokağa çıkma yasakları, Cizre, Nusaybin, Silvan, Sur İçi gibi kent merkezlerinin günlerce elektriksiz ve susuz bırakılarak ablukaya alınması ve oralarda meydana gelen uygulamaları tespit edip raporlayarak Türkiye ve dünya kamuoyu ile paylaşması da, Tahir Elçi'ye yönelik bu menfur saldırının nedenlerinden biridir.

Evet, sevgili Tahir Elçi; hepimiz, halkın için, insan hakları için, barış için yaptıklarına ve söylediklerine şahidiz. JİTEMCI ağababalar, sana boyun eğdiremediler. Bu nedenle sabıkalarında yazılı senden önceki yüzlerce diğer siyasi cinayet gibi, seni de yok etmeye çalıştılar. Ancak sen ölmedin. Yüreğimizin derinliğinde bize hissettirdiğin sızı, göğsümüzdeki büyük gururla birleşince, ölümsüzleştğini rahatlıkla görebiliyoruz.

Yetkililere buradan seslenmek istiyoruz. Artık terörle mücadele gerekliliği adı altında on yıllardır Kürt halkının aydın evlatlarının bir bir bu şekilde yok edilmesine ortam hazırlanması kabul edilemez bir hal almıştır. Baro başkanımız Tahir Elçi, terörle mücadele adı altında nasıl kirlili bir savaşın ve hukuksuzlukların yürütüldüğünün canlı tanığı idi. Sanık yaptılar. Bu da yetmedi. Maktülü oldu. Biz Diyarbakır Barosu olarak, başkanımıza yönelik gerçekleştirilen bu saldırının hiçbir gecikmeye yer verilmeksizin en hızlı şekilde aydınlatılmasını ve faillerin yakalanıp yargı önüne çıkarılmasını istiyoruz. Bu katillerin ve soruşturmanın takipçisi olacağız, yakalarını bırakmayacağız.

Rutin basın açıklamalarıyla hem baromuzun hem de şahsi olarak kendi görüşlerini kamuoyu ile düzenli olarak paylaşan Baro Başkanımız, kadim kentimiz Diyarbakır'ın tarihi eserlerine yapılan saldırılara dikkat çekmek için yapmış olduğu son basın açıklamasında en son şu sözleri sarf etmişti:

"Buradan çok açıkça bir çağrı yapmak istiyoruz. Biz bu tarihi bölgede; birçok medeniyete beşiklik etmiş, ev sahipliği yapmış bu kadim bölgede; insanlığın bu ortak mekanında silah, çatışma, operasyon istemiyoruz. Savaşlar, çatışmalar, silahlar, operasyonlar bu alandan uzak olsun, diyoruz. Ve bu amaçla bu gün arkadaşlarımla Diyarbakır Barosunun üyesi avukat arkadaşlarımla, Diyarbakırlılarla birlikte buradayız, buradan demokratik tepkimizi ifade etmek için buradayız. Bu davranışı, tarihe yönelik bu şiddet eylemini, tarihi bir değere yönelik bu suikasti, saygısızlığı kınıyoruz. Tarihine, tarihsel değerlerine sahip çıkmayan toplumlar, doğru ve güvenli bir gelecek de kuramazlar. Bu nedenle tarihimize, değerlerimize, tarihi ve kültürel mirasımıza, sahip çıkalım diyoruz."

Biz de diyoruz ki, sevgili Tahir Elçi gözün arkada kalmasın! Bu gün sana sıkılan kurşun Kürt Avukatlar olarak, insan hakları savunucuları olarak hepimize sıkılmıştır. Söz veriyoruz. Bu halk savunmasız kalmayacaktır. Tarihimize, değerlerimize, tarihi ve kültürel mirasımıza sahip çıkacağız. Elinden düşürmediğin insan hakları ve hukuk bayrağını taşımaya aynen devam edeceğiz. Işığın bol olsun, mekanın cennet olsun. Allah rahmet eylesin.

Diyarbakır Barosu

Baro Başkanımız Av. Tahir ELÇİ Mezarı Başında Anıldı

5 Aralık 2015

Baro Başkanımız Av. Tahir ELÇİ, 28 Kasım 2015 günü saat 10:53'te Diyarbakır'ın simge yapılarından olan tarihi Dört Ayaklı Minare önünde, insanlığın ortak kültürel mirasına sahip çıkma adına yaptığı basın açıklamasının ardından alçakça katledilişinin yedinci gününde meslektaşları, ailesi ve sevenleri tarafından anıldı.

Anma etkinliğinde üzüntülerini dile getiren Baro Başkan Vekili Av. Ahmet ÖZMEN, kitleyi Başkanımızın vurulma anı olan saat 10:53'te bir dakikalık saygı duruşuna davet etti. Av. Ahmet ÖZMEN ayrıca yaptığı kısa konuşmada; değerli Başkanımızın katledilmesine ilişkin davanın takipçisi; açtığı barış, demokrasi ve insan hakları mücadelesi yolunda yılmadan yürüyeceklerini belirtti. Ayrıca; katliamın yedinci gününü geride bırakmış olmamıza rağmen henüz katliamın faili veya failerinin bulunamadığına hatta herhangi bir süphelinin dahi gözaltına alınmadığına dikkat çekti.

Törende bir açıklamada bulunan Baro Başkanımız Tahir ELÇİ'nin eşi Sayın Türkan ELÇİ; ne pahasına olursa olsun, hayatı pahasına da olsa yapılan alçak saldırıda tetiği çekenlerin peşini bırakmayacağını dile getirdi. Ayrıca 2007 yılında alçakça bir saldırıda katledilen Hrant DİNK'in eşi Rakel DİNK anma töreninde söz alarak üzüntülerini dile getirdi.

Daha sonra Baro Başkanımız Av. Tahir ELÇİ'nin mezarına karanfiller bırakılarak tören sona erdirildi.

B.M 10 Aralık Dünya İnsan Hakları gününde Başkanımız Av. Tahir ELÇİ
bir kez daha anıldı.

10 Aralık 2015

Onurlu Barış Olmadan, Haklar ve Özgürlükler Yaşam Bulamaz!

Değerli Basın Emekçileri,

Saygıdeğer İnsan Hakları Savunucuları,

Öncelikle, bundan 12 gün önce aramızdan alınan, bütün yaşamını, bu coğrafyada insan onuruna yaraşır bir ortamın sağlanması ve insan hakları mücadelesine adanmış Sevgili Tahir Elçi'yi bir kez daha saygıyla, sevgiyle, minnetle anıyoruz. Elçi'yi aramızdan alan kurşunun sahipleri bellidir. Ancak adına "faili meçhul" denilen binlerce cinayet gibi, failer korunmaktadır. Ona duyduğumuz saygının ve sözün gereğini yerine getirecek ve cinayetin karanlıkta kalmasına asla izin vermeyeceğiz...

Bugün İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin kabul edilmesinin 67. yıldönümü. İnsanın, doğuştan getirdiği hakların dokunulmazlığını ve kutsallığını koruma altına alan bu bildirme, şüphesiz ki insanlık ailesi tarihi içerisinde büyük bir yere ve anlama sahiptir. Bildirgenin öncesinde, milyonlarca insanın öldürülmesine, habitatların yerle bir edilmesine, sistematik kırımların gerçekleşmesine neden olan bölgesel ve uluslar arası savaşlar söz konusuydu ve bildirme, dünya insanlığının onurda ve haklarda eşit olduğuna vurgu yaparak bir dönümü de gerçekleştirmiş oluyordu.

O günden bugüne maalesef dünyanın birçok yerinde savaşlar, kıyımlar ve kırımlar hız kesmeden devam etti. Ortadoğu coğrafyası da, savaş halinden fazlasıyla nasibini aldı. 2015 yılı, ilimizde ve bölgemizde son derece ciddi hak ihlallerinin ve savaş suçlarının yaşandığı bir yıl oldu. Ancak bu yıl, en fazla öne çıkan hak ihlali, yaşam hakkı ihlalleri olmuştur. Mevcut iktidarın, çözüm sürecini "buzdolabına kaldırdığını" ifade etmesi ve yeniden akıl almaz bir şekilde savaş politikalarına ağırlık vererek, Kürt sorununda barış ve müzakere yerine çatışma pratiğine ağırlık vermesi, geri dönülemez tahribatların yaşanmasına yol açmıştır.

Suruç'da 33 insanımızın ve Ankara'da 102 barışseverin yaşamını yitirmeleriyle sonuçlanan canlı bomba katliamları ve bu katliamların tüm yönleriyle açığa çıkmasında son derece isteksiz davranan bir devlet akli, biz insan hakları savunucularının geleceğe dair kaygılarını artırmaktadır. Öyle ki; 21. Yüzyılın barbarlık örgütü olan ve her türlü insanlık suçunu işleyen IŞİD'in bombacısı olduğu ismiyle-cismiyle aylar önceden bilinen birinin, ellerini kollarını sallayarak Ankara'nın orta yerinde korkunç bir katliam gerçekleştirebilmesi dahi, gerçek bir demokrasi tesis edilmemesi durumunda, gelecekte de bizleri bekleyen şeylerin habercisi niteliğindedir.

Değerli Basın Mensupları,

Saygıdeğer İnsan Hakları Savunucuları,

2015 yılını tek cümleyle özetleyecek olursak, en fazla hak gaspının Yaşam Hakkı ihlalleri alanında olduğunu belirtebiliriz. 7 Haziran seçim sonuçlarının Hükümet tarafından beğenilmemesinin ardından, istikrar sağlama adı altında ülkenin yeniden bir şiddet sarmalına evrilmesinin dehşetini tüm toplum yaşamaktadır. Bölgede ve ilimizde ard arda ilan edilen sokağa çıkma yasaklarının, geçmiş OHAL ve sıkıyönetim uygulamalarını kat be kat aşan türden olması; hemen her gün birkaç sivilin devletin kolluk güçleri tarafından öldürülmesi, 2015 yılına damga vuran ve asla unutulmayacak türden ihlallerdir.

Son 40 yıllık tecrübelerimiz bize göstermiştir ki; savaş ve çatışma hali, her türlü hak gaspının ama en fazla da yaşam hakkının ihlali demektir. Nusaybin, Silvan, Cizre, Suriçi gibi yerlerde günlerce devam eden sokağa çıkma yasakları ardından siviller öldürülmekte, hamile kadınlar evlerinin önünde vurulmakta, cenazeler dahi gömülememekte; tarihi eserler yanmaktadır. İnsanlar ve o insanların ait olduğu medeniyetlerin tanıkları kaleler, kiliseler, camiler, tarihi mekanlar yerle bir edilmektedir. Devlet, buralarda yaşayan halka “düşman hukuku” uygulamakta; kendi vatandaşları olduğunu unutarak kendi yasalarını bile ihlal etmektedir. Biz insan hakları savunucuları, adına JÖH denilen oluşumların ne olduğunu gayet iyi biliyoruz. Sokaklarda duvarlara yazılama yapan yüzü maskeli özel hareket timleri bazı yerlerde “Esedullah Timi” ismini kullanarak, bazı yerlerde de JÖH imzasıyla halka tehditler savurmaktadır. Bütün bu yazılamaların geçmişte JİTEM veya Hizbulkontra olarak gerçekleştirilen vahşetin hatırlatmaları olduğunu da iyi biliyoruz. AKP, nasıl oldu da “bizim dönemimizde faili meçhul yaşanmayacak” söyleminden, “Beyaz Toroslarla tehdit” söylemine gelmiştir? Bir kez daha hatırlatıyoruz; sivillere yönelik gerçekleşen ihlaller, insanlık suçudur. İçinde sivillerin yaşadığını bile evlerin bombalanması; tarihi mekanların yakılması, insanlığa yönelik işlenen suçlardır. Bu suçların takipçisi olmaya devam edeceğiz.

Benzer şekilde, 90’lı yılları aşan şekilde, cenazelere dahi işkence yapılan bir yıl yaşadık; ve bu

süreç devam etmektedir. Gözaltına alınanların ve naaşların işkence gördüğü açığa çıkmıştır. AKP Hükümeti, sorumluları görevden alıp yasal süreç başlatacağına; öğin Hacı Lokman Birlik olayında olduğu gibi, bu görüntüleri sosyal medyaya vererek devletin operasyonlarını tartışır hale getirdiği için bazı polisler hakkında soruşturma başlatmıştır. Bu bile, AKP'nin politikalarının merkezinde insanın değil; devletin yer aldığı açık bir itirafıdır. İşkence ve gayriinsani muamele, gözaltı birimlerinde ve bu birimlerin dışında, sokakta yaşamaya devam etmektedir. Buna karşılık, işkence uygulayan ve cinayet işleyen kolluk için "cezasızlık" politikalarında ısrar eden devlet aklına buradan seslenmek isteriz ki; biz, failer hak ettikleri cezaya çarptırılana kadar hukuk mücadelemizden asla vazgeçmeyeceğiz! 90'lı yılların Cizre, Lice, Kulp katliamlarının sorumlularını; davaları batı illerine naklederek bugün beraat ettirmiş olabilirsiniz ama uluslar arası hukuk ve adalet diye bir şey de vardır! Biz ne 90'ların ne de bugünün katillerinden hesap sormaktan asla vazgeçmeyeceğiz!

Yine, Kürt sorununun barışçıl çözümüne denk gelen Dolmabahçe mutabakatından vazgeçen AKP, toplantı ve gösteri özgürlüğü ile örgütlenme özgürlüğüne yönelik ihlallerde de artışa geçmiştir.

Düşünce-İfade ve İnanç Özgürlüğü'ne yönelik ihlaller de hız kesmeden devam etmektedir. Muhalif basın yayın organlarının susturulması, yüksek para cezalarının verilmesi, muhabirlerin tutuklanması ve haber esnasında polis şiddetine maruz kalmaları gibi uygulamalar, ilimizin ve bölgenin de bir rutini haline gelmiştir. Sadece kendisine demokrat-kendisi için özgürlük isteyen bir AKP, tek sesli bir toplum yaratmak uğruna, hem basın özgürlüğünü ve hem de ifade özgürlüğünü hiçe saymaktadır.

Bir ülkedeki özgürlüklere yaklaşımın en temel göstergelerinden biri de cezaevleri politikalarıdır. Cezaevlerinde halen 300'ü ağır, 756 hasta mahkum bulunmaktadır. İktidar, hasta mahkumları tahliye etmeyerek aynı zamanda, BM sözleşmelerini de ihlal etmektedir.

Kadına Yönelik Şiddet; erkek egemen politikaların hayatın her alanında devam etmesi ve yargı ile idari pratiklerin de kadına yönelik şiddeti beslediği bir yıl daha geçirdik. Kadın cinayetleri ve tecavüz dosyalarında, failerin takım elbise giymelerinden tutalım da envai türlü

gerekçelerle ciddi ceza indirimlerinden yararlanmalarından dolayı, şiddet vakaları artarak devam etmiştir. Kadını öteki gören, annelik rolüne hapseden ve ayrımcı politikalarını derinleştiren AKP iktidarı, bu yaklaşımlarıyla kadına yönelik şiddetin artmasından birinci dereceden sorumludur. “Kadın cinayetleri politiktir” şeklindeki yaklaşımımız, şiddeti durdurmak istemeyen devlet aklına bir yanıttır. Son olarak, Antep’de IŞİD üyelerinin bir ofis tuttuğu, bu ofiste aracı şahıslar aracılığıyla ellerinde tuttukları Ezidi kadın ve çocukları yüksek meblağlar karşılığında sattığı, ofisin içinde bulunan IŞİD üyelerini para sayma makineleriyle birlikte görüntülediği belge ve haberlerin ortaya çıkması üzerine, konuya müdahil olduğumuzu buradan tekrarlamak isteriz. Son birkaç ayda canlı bombaları aracılığıyla 135 insanımızı katleden bu çete-örgüt üyeleri nasıl oluyor da, Antep ilimizde ellerini kollarını sallayarak insan ticareti yapmak gibi bir insanlık suçunu gerçekleştirebiliyorlar? Buradan bunu yüksek sesle bir kez daha sormak istiyoruz.

Değerli Basın Emekçileri,

Saygıdeğer İnsan Hakları Savunucuları,

Son derece ciddi ve sistematik hak ihlallerinin yaşandığı bir bölge olması hasebiyle bir basın açıklamasına sığdırmayacak çok konu başlığı var elbette. Ancak şu sözlerle bitirmek istiyoruz.

Çocukların vurulduğu; cenazelerinin üzerine güvercinlerin konduğu bir coğrafyada yaşamının ağır sorumluluğu altındayız. Bunu bize reva gören zihniyet utansın!

Kendi çocuklarını tozpembesi bir hayatla buluşturup bu halkın çocuklarını, ayaklarında naylon terliklerle 12 kurşunla vuran devlet utansın!

Daha önceki gün Silopi’de öldürülen 15 yaşındaki zihinsel engelli Ferhat Kartal, yanına uğurladığımız Uğur Kaymaz’la birlikte, sizden hesap soracağımız günü, yıldızlar ülkesinden bizleri izleyerek bekliyor!

Hamile anneleri çocuklarının gözleri önünde, onları da kurşunlayarak katlettiniz! Hesap vereceksiniz!

Tüm bu insanlık suçları sadece insan hakları örgütlerinin raporlarına değil; tarihin sayfalarına da geçti. İnsanlık ailesi, er ya da geç tüm faillerden hesap soracaktır.

Tek bir canımızı daha yitirmemek adına Hükümeti derhal, derin donduruculara hapsettiği çözüm sürecine geri dönerek müzakere masasının, tüm aktörleriyle birlikte olmak kaydıyla kaldığı yerden devamına çağırıyoruz. Atılacak ilk adım, Sayın Öcalan üzerinde devam eden tecride son verilerek, müzakerelerin başlatıldığının duyurularının yapılmasıdır.

İhlalsiz, gözyaşının olmadığı, sömürsüz bir dünya umuduyla...

Katılımınız için hepinize çok teşekkür ediyoruz.

Diyarbakır Barosu

İnsan Hakları Deeği (İHD) Diyarbakır Şubesi

Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) Diyarbakır Temsilciliği

Diyarbakır Tabip Odası

Acı Kaybımızın 13. Günündeyiz, Başkanımızı Saygıyla Anıyoruz!

11 Aralık 2015

Baro Başkanımız Tahir ELÇİ'nin aramızdan koparılışının 13. gününde burada toplanmış bulunmaktayız. Diyarbakır Barosu olarak, daha önce de sizlere deklere ettiğimiz üzere, Başkanımızın katilleri bulunana kadar her cuma burada yine sizlerle birlikte olacağız.

Bugün itibariyle üzülmek istiyoruz ki, soruşturma dosyasında henüz failerin tespiti yönelik tatmin edici bir gelişme yaşanmamıştır. Diyarbakır Barosu olarak soruşturma dosyasının takibi ve failerin tespiti amacıyla uzmanlardan ve avukatlardan oluşan bir çalışma grubu oluşturduğumuzu sizlerle daha önce paylaşmıştık. Çalışma grubumuz büyük bir titizlik ve disiplin içinde çalışmalarını sürdürmektedir. Oluşturduğumuz bu çalışma grubunun elde etmiş olduğu bulgu ve tespitler ışığında soruşturma dosyasına gerekli müdahaleler yapılmış ve bu amaçla ilgili makamlara talepler yazılı olarak sunulmuştur. Bu taleplerin yanı sıra çalışma grubumuz elde etmiş olduğu ve soruşturmanın seyrini ciddi şekilde etkileyecek bulgularımızı ve genel olarak çalışmalarımızı en kısa sürede geniş bir basın brifingi ile kamuoyuyla ayrıca paylaşacağız.

Önemine ve aciliyetine binaen tekrar etmek gerekirse;

- 1- Soruşturma dosyasında halen bir şüpheli bulunmamaktadır. Bu sıfatla da ifadesine başvurulmuş kimse yoktur. Çalışma grubumuzca tespiti yapılan ve şüpheli olarak ifadesine

başvurulması talep edilen kişiler de üzülmek gerekir ki tanık sıfatıyla dinlenmişlerdir.

- 2- Bu aşamada dosya kapsamında 25 polis tanık olarak, bir polis de müşteki sıfatıyla dinlenmiştir.
- 3- Başkanımız Tahir ELÇİ cinayeti ile ilgili soruşturma kapsamında yapılmış hiç bir gözaltı işlemi de bulunmamaktadır. Bu yönlü yapılan haberler de gerçek dışıdır.
- 4- Başkanımız Tahir ELÇİ cinayeti ile ilgili kuvvetli bir delil gibi basına yansıtılan deforme mermi çekirdeği ise, önemle belirtmek gerekir ki; Başkanımızın bulunduğu yerden değil, Yenikapı Sokağı'nın başından alınan bir mermi çekirdeği olup, Başkanımızın ölümüne neden olan mermi çekirdeği olma ihtimalini düşünmemekteyiz.
- 5- Baromuz tarafından Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı'na 2 Aralık ve 8 Aralık tarihlerinde sunduğumuz 2 adet talep dilekçemizde 40'a yakın talep sıralanmıştır. Bu taleplerimizin hangilerinin yerine getirilip getirilmediği, yerine getirilen taleplerimizin varlığı halinde ise nasıl bir işlem yapıldığı ve ne sonuç alındığı da tarafımıza bildirilmemiştir.
- 6- Dosyadaki tüm görüntülerin özellikle de Yenikapı Sokak'ta bulunan PTT'ye ait görüntü kayıtlarının ham hallerinin ve delillendirme çalışmasını gösteren krokinin tarafımıza verilmesi istenilmiş olmasına rağmen maalesef bu taleplerimiz de henüz karşılanmamıştır.
- 7- Olay günü olay yerinde görevli bulunan polis ve diğer kamu görevlilerinin görev listesi yine ısrarlı taleplerimize rağmen tarafımıza verilmemiştir.

Bir kez daha Başkanımızın faillerinin tespiti ve yargı önüne çıkarılması amacıyla gereken çalışmaları etkin ve kararlı bir biçimde yürüteceğimizi ve bu cinayeti işleyenlerin açığa çıkarılmasının ısrarlı takipçisi olacağımızı sizler vasıtasıyla başta ailesi, üyelerimiz ve kamuoyuyla saygıyla paylaşmak isteriz.

Diyarbakır Barosu Yönetim Kurulu

Kayıp Yakınları 357. Haftası etkinliği Baro Başkanımızın Av. Tahir ELÇİ'ye adandı.

12 Aralık 2015

Diyarbakır Barosu, Türkiye İnsan Hakları Vakfı Diyarbakır Temsilciliği, İnsan Hakları Derneği Diyarbakır Şubesi ve Diyarbakır Tabip Odası tarafından düzenlenen 10-17 Aralık İnsan Hakları Haftası etkinlikleri kapsamında kayıp yakınları tarafından "Kayıplar bulunsun failler yargılsın" sloganıyla her hafta cumartesi günü düzenli olarak yapılan etkinlik Baro Başkanımız Av. Tahir ELÇİ'ye adandı.

Baro Başkan Yardımcımız Av. Ahmet Özmen; yaptığı konuşmada Baro Başkanımız Av. Tahir ELÇİ dostumuzdu, ağabeyimizdi. Açmış olduğu hukuk ve adalet mücadelesinde bizim rehberimizdi. Genç avukatlar için bir semboldü, idoldü. Maalesef, 28 Kasım'da onu kör bir kurşunla aramızdan aldılar. Tahir Elçi tüm meslek yaşamını, kayıplara, faili meçhul cinayetlere, insan hakları, barış ve demokrasi mücadelesine adadı. Kayıp yakınlarının 357. haftasında burada gördüğünüz fotoğraflar ve binlercesi, eşlerinin, çocuklarının, annelerinin, babalarının yanından alınarak götürüldüler ve bir daha haber alınamadılar. Çoğunun mezarı bile yok. Ailelerinin gidip dua edebilecekleri bir mezar taşları bile yok. Özellikle 90'lı yıllarda yoğunlaşan yargısız infazlar ve kayıplar bugüne kadar aydınlatılmadı. Ağır cinayetler ve suçlar işleyen kamu görevlileri, ciddi bir cezasızlık zırhı ile günümüzde de korunmaktadır" dedi. Faili meçhul cinayeti davalarının başka illere sürgün edildiğini ve tüm bu davalarda yargılananların beraat ettirildiğini söyleyen Özmen; Geçmişle yüzleşmeyen, geçmişindeki karanlığı aydınlatmayan, binlerce cinayetin faillerini yargı önüne çıkarmayan bir devlette demokrasiden, adaletten, insan haklarından bahsedilemez" dedi. Biz kez daha Tahir ELÇİ suikastının takipçisi olacaklarını ve Tahir ELÇİ'nin Adalet, İnsan Hakları, Demokrasi ve Barış mücadelesini yükseltmek için çalışacaklarını dile getirdi.

"Kayıplar Bulunsun Failler Yargılsın" eyleminin 357. haftası, Diyarbakır Barosu Başkan Yardımcımız Ahmet Özmen'in konuşmasının ardından yapılan 5 dakikalık oturma eylemiyle sonlandırıldı.

Acı kaybımızın 27. günündeyiz, Başkanımızı Saygıyla Anıyoruz!

25 Aralık 2015

Baro Başkanımız Tahir ELÇİ'nin aramızdan koparılışının 27. gününde burada toplanmış bulunmaktayız. Diyarbakır Barosu olarak, daha önce de sizlere deklere ettiğimiz üzere, Başkanımızın katilleri bulunana kadar her cuma burada yine sizlerle birlikte olacağız.

Etkinlikte bir açıklama yapan Diyarbakır Barosu Yönetim Kurulu üyesi Av. Burhan DEYAR şunları söyledi;

“Hiçbir toprağa sığmaz! Bu onurlu halkı yüreğinde yer eden adını, mirasını, dik duruşunu hep yaşatacağız. Barışa adadığımız ilk can değilsin, son da olmayacaksın. Yolun umut, yolun barış, yolun ışıktır bize. Katillerini cezalandırmak için seni asırlarca anacağız. Bize bıraktığın hukuku, barışı ve özgürlükleri savunma, tarihimize ve değerlerimize sahip çıkma iradeyle, bayrağını devralıyoruz. Bütün hukuksuzluklara ve adaletsizliklere karşı hukukun üstünlüğüne inanarak karşı duracağız. Faillerin bulununcaya kadar senin korkusuzca, bıkmadan yürüdüğü yolda yürüyeceğimizi tüm kamuoyunun bilmesini isteriz.”

Avukatlar açıklamadan sonra bir süre oturma eylemi yaptıktan sonra adliye içerisine yürüyerek etkinliğe burada son verdi.

Hoşcakalın dostlar, iyilikle kalın...

“ÖLECEKSEM DÖRT AYAKLI MINARENİN ALTINDA ÖLEYİM”

Av. Nahit EREN

Katledildiğin andan itibaren zihnimde sarfettiğin bu cümleyle boğuşuyorum.Yaşama ve ölümü yeniden sorgulayıp anlamlandırmaya çalışıyorum ama vardığım tek sonuç “ Nasıl olur”.

Günlerdir her anma etkinliğinde yer alan başkanımıza ait bu cümleye açıklık getirmek için yazıp yazmama konusunda tereddütlerim vardı.Zaman zaman bir kısım meslektaşlarımla paylaştıysamda herkesin bunu bilmesi gerektiğini inandım ,aksi durumda sevgili başkanımıza haksızlık etmiş olacaktım. Neden mi?

Tahir Elçi, bir hukukçu ve insan hakları savunucusu olarak bu topraklardaki insanlar için verdiği mücadelenin aynısının bu topraklardaki kültürel ve tarihi değerler içinde verilemesi gerektiğine inanıyordu.Nitekim bu tarihi değerlerin korunması için verdiği mücadele esnasında maalesef alçakça bir şekilde katledildi. Bu sebeplendir ki bu uğurda bilerek ölüme gittiğini yazmayı anısına , ailesine ve meslektaşlarına karşı bir borç olarak görmektedirim.

Başkanımızın katledildiği 28.11.2015 tarihinden önceki gün, yapılacak bir toplantı için baroya gitmiştik. Sevgili Başkan açık olan kapısından bizi farketmiş her zaman ve her meslektaşına yaptığı gibi iki meslektaşla birlikte bizi odasına davet etmişti. Odasına girdiğimiz gibi büyük bir heyecanla bize ertesi gün yapılacak basın açıklamasından bahsetmiş ve katılma davetinde bulunmuştu.Dörtayaklı minareye yapılanlardan o kadar rahatsız olmuştu ki davete cevabımızı almadan aynı heyecan ve öfkeyle devam etti konuşmasına ;Yapılanın kabul edilemez olduğunu hukuk-

çu sorumluluğunun , baro sorumluluğunun bu tarihi eserler için bir şeyler yapılmasını zorunlu kıldığını söylemişti.Söyledikleri ile yetinmeyip aniden ayağa kalkmış cep telefonundaki dörtayaklı minarenin fotoğrafını bize göstererek baksanıza adeta gözdağı vericesine dört ayaklı minarenin topuklarına sıkışmışlar dedi.Bugün topuklarına kurşun sıkılanlar yarın tamamına ne yapmazlar ki diyerek devam etmiş ve etkinliğe mutlaka güçlü bir katılımın olması gerektiğini söylemişti.

Ben yarın sabah iş için ilçede olacağımı ve katılamayacağımı söyledim .Benden aldığı cevapla yanımdaki meslektaşlarıma döndüğüm esnada kendisine ‘ başkanım bilmem ama yer ve zaman itibarıyla açıklamanın sıkıntılı olabileceğini’ söyleyivermişim.Ani bir tepkiyle bana dönerek ; Allah Allah neden öyle düşünüyorsun ki tarihi eserler için gidiyoruz ne olabilir ki diye sordu. Bende başkanın Sur’un durumu malum ,gideceğiniz sokağın ilerisinde hendeklerin olduğunu biliyorsunuz her an bir çatışma ihtimali olan yerlerden olduğunu ve çatışma anında istenmedik sonuçların , ölümlerin gelişebileceğini söyledim.Bu cevabımdan sonra gülümseyerek daha ne olsun ki zaten her gün ölüyoruz “ öleceksem de dört ayaklı minarenin altında öleyim” deyivermişti.

Tahir Elçi, bütün sonuçları ki en ağır ölüm olanı dahi göze alarak o gün ordaydı.Basın yoluyla yapılanları göstermek, haberleşir de bir kamu duyarlılığı gelişir, belki o zaman yetkili ve sorumlular bu kültür ve tarih katliamının önüne geçer diye düşünüyordu. Ama olmadı yaşamını adadığı bu tarihi eserlerin hergün birinin yok edilmesini seyretmeye maalesef devam ediyoruz.

TAHİR ELÇİ BİR İNSAN, BİR HUKUKÇU...

Prof. Dr. Turgut TARHANLI

Hukukun ve barışın savunucusu, Diyarbakır Barosu'nun Başkanı Tahir Elçi katledildi.

Kendisinin, ülkemizde, hukukun yüzakı bir hukukçu olarak, Kürt illerindeki ağır insan hakları ihlallerinin, zorla kaybedilmelerin, toplu kıyımların, keyfi gözaltı ve tutuklamaların, yargısız ya da kısayoldan infaz vakalarının mağdurlarının, mağdur yakınlarının haklarının savunulması için, 1990'lardan bugünlere, nasıl çalıştığını onu tanıyanlar iyi bilir.

Hukuk mesleğinin icrası, mutlaka, onun olması gerektiği gibi gerçekleşmeyebiliyor. Mesleğin teknik ve usuli arterlerinde seyredip kapalı ve anlaşılmasız bir dille konuşarak, kibirli bir profesyonel olmak hiç de zor değildir. Bu anlayışla, olgusal gerçeklik ve hukuksal gerçeklik arasına bir duvar çekilmesi de işten değildir. Ve buna rağmen ortaya çıkan bu sonucu "hukuksal gerçek" olarak yutturmaya çalışanlar da olabilir ve azımsanmayacak bir sayıdadır.

Tahir Elçi, böyle bir "hukukçu" olmadı. Çünkü önce insanı görmeyi önemseyen, gerçek bir hukuk insanıydı. "Hukuk" terimi, Arapça "hak" kavramının çoğuludur. Ama bugün, hukuktaki o hakkı arama ve bulma gibi bir gayret ne ölçüde üstün bir değer olarak benimseniyor, sorarım? O halde, "hak" içeriğinden yoksunlaştırılmış bir "hukuk" kabuğu nasıl bir anlam ifade ediyor?

Öte yandan, hak yoksunluğunun, acının ve ona yol açan tehdidin yakınında, ona karşı duruyormuş gibi pozisyon alıp bu durumu bir şekilde idare etmeye çalışma becerisi de, özellikle bizimki gibi ülkelerde, gitgide

belirginleşen bir davranış biçimidir. Tahir Elçi'nin cenaze törenini, öldürülen bir insan için yeryüzünde yapılan bu son anmayı "canlı" olarak yayınlayan haber kurumlarının, bu törende konuşan ve O'nun en yakınındaki insanların sesi yerine, kendi muhabirlerinin sesini yükselterek bu olayı nakletmeleri ve asıl sesi susturmaları, maalesef böyle bir tutum değil miydi?

Tahir Elçi'nin hukukçuluğu, olgusal gerçeklerin izini kaybetmeyen ve karşılığını hukukta, hukukun gücünde bulmaya adanmış bir sorumluluğun ifadesi oldu. Bunun neden olacağı her türlü tehdidi, önce hukuk bilgisine ve evrensel anlamda bir hukuki değer düşüncesine olan güveniyle ve daha sonra, zarif, insani, hayatın ve insan ilişkilerinin ayrıntılarını önemseyen, hisseden üslûbuyla karşıladı. Son konuşmasında da olduğu gibi.

Diyarbakır Barosu Başkanı olduktan sonra gerçekleştirdiği çalışmalar da, doğal olarak, Türkiye'de Kürt hakları meselesinin yapısal temelleriyle ilgili oldu. Ağır hak ihlallerinin hukuk önünde hesabının sorulması, anayasa, dil hakları, demokratikleşme, barış süreci gibi başlıklar altındaki bu çalışmalarda, her katkıya açık ve onu geliştirmeye hazır olduğuna bizzat tanık oldum. Bu çalışmalar, gerçek bir çözüm süreci için birer kaynak niteliğini taşıyor.

Türkiye'de, siyaset yapma ya da bir fikri savunma ile kas ve ses gücü arasındaki büyük yakınlığın, böyle bilgiye bağlı güç ve ince üslûba dayanan duruşu tehdit olarak görmesine şaşırarak zor. Zira bu duruşun karşı tarafındaki üslûp ve söylemin zafiyeti ve bunun

doğurduğu asimetri, o taraf bakımından stratejik anlamda bir güçsüzlük ya da güçsüzlük algısı olarak okunabilir. Ve bazıları için rahatsız edici, ürkütücü bulunabilir. Özellikle yaşantınızı ve bekanızı stratejik bir denklemin oynak zemini üzerine kurmuşsanız.

Bir hukukçu olarak, ülkemizde, olgular ile hukuk arasındaki bağları bulmada ve kurmada, o olguların hukukun üstünlüğü için ne kadar da değerli olduğunu gös-

termek için çaba göstermek değil, çırpınmak gerekiyor. Tahir Elçi'nin, Diyarbakır Barosu adına, uzun sokağa çıkma yasakları ve o süre zarfında meydana gelen kuvvet kullanma eylemleri sonucunda doğan ve can kaybına, yaralanmalara ve zaruri ihtiyaçların karşılanamamasından doğan ağır mağduriyet hallerini dillendirdiği raporları, onurlu hukukçuluğunun son katkıları oldu.

Diyarbakır Barosu'nun yayımı olan, 52 sayfalık Cizre Sokağa Çıkma Yasağı – Yaşanan Olaylar (İnceleme Raporu) – 4 Eylül 2015 – 12 Eylül 2015 başlıklı çalışma, diğerlerinde de olduğu gibi, kendisinin bilfiil içinde yer aldığı bir vaka tespiti (fact finding) çalışmasıydı. Onlarca sivil insanın öldüğü bu vakayla ilgili olarak, tarafsız bir yaklaşımla kayda geçirilen bilgiler arasında, mağdur tanıklıkları, bir ceza soruşturması için çok değerli olan ateşli silahların ve patlayıcıların kullanımıyla ilgili, mermi kovanları, şarapnel gibi deliller de vardı. Ve bunlar yerlerde sürünüyordu; delil değil çöp olmuştu. O raporda bu hale ilişkin fotoğraflar da yer alıyor. Sadece bu raporda değil, o günlerdeki basına da yansıyan ve Tahir Elçi'nin, bir hukukçu olarak, bu duruma isyan eden çığlığı hâlâ kulaklarımızda.

Bu tespitler, bir hukuk devleti olma, huku-

Sadece bir ifadesi nedeniyle gözüaltına alınıp ama tutuklanmadığının anlaşıldığı o saatlerde kendisini telefonla aramıştım. Ve telefona verdiği cevaptaki ilk cümlesi, heyecanlı ve tebessüm ifadesi olan bir tonlamayla, “Merhaba! Nasılsınız, iyi misiniz?” oldu. Bu, öncelikle, ondan çok benim ona sormam gereken bir soru olmalıydı diye düşündüm. Erken davranmıştı. Ama sonra, bunun, kendisinde hep var olduğunu gördüğüm, karşısındakine kendisinden daha fazla değer vermesi ve bunu başarma gücü olduğunu düşündüm.

kun üstünlüğü ilkesine sadakatle ilgili tespitlerdir. Ve üstelik bunu sağlamak için yeni bir anayasa da gerekmiyor. Mevcut anayasa ve mevzuat da yeterlidir. Kısaca, o olguları hukukun alanına taşıma iradesiydi Tahir Elçi'nin ısrarla vurgulamaya çalıştığı.

28 Kasım günü, Diyarbakır'da, Dört Ayaklı Minare önünde yaptığı son konuşması da, o kültürel mirasa ait tarihi değer ve

üzerinde meydana gelen tahribatla onun korunmasına dair sorumluluğun, kim olursa olsun, herkesçe saygıya layık olduğunu belirtirken seslendirdiği de, aslında, o olgu ve hukuk arasındaki uyuma gösterilecek özendiydi. Medeniyet kelimesinin, “medine” (kent) kökenine sahip olduğunu hatırlarsak, o konuşmadaki “medeniyet” vurgusunun anlamı belki daha da belirginleşebilir.

Tahir Elçi, kendi yaşantısını da, ilişkilerdeki ince ayrıntıların önemini ve özenle kurulmasını içselleştirmiş bir insan olarak sürdürdüğü gün hep hissettirmiştir. Sadece bir ifadesi nedeniyle gözüaltına alınıp ama tutuklanmadığının anlaşıldığı o saatlerde kendisini telefonla aramıştım. Ve telefona verdiği cevaptaki ilk cümlesi, heyecanlı ve tebessüm ifadesi olan bir tonlamayla, “Merhaba! Nasılsınız, iyi misiniz?” oldu. Bu, öncelikle, ondan çok benim ona sormam gereken bir soru olmalıydı diye düşündüm. Erken davranmıştı. Ama sonra, bunun, kendisinde hep var olduğunu gördüğüm, karşısındakine kendisinden daha fazla değer vermesi ve bunu başarma gücü olduğunu düşündüm.

Sevgili Tahir Elçi, o soruya bugün farklı bir cevap verme ağırlığına katlanıyoruz: “Hayır, iyi değiliz!” Ve bunun nedenini iyi biliyoruz.

TAHİR ELÇİ'NİN MİRASI

M. Sezgin TANRIKULU

Bir dostu kaybetmenin acısı, onunla beraber kaybolmak gibidir. Tahir Elçi'nin ölüm haberini duyduğumda hissettiğim buydu. Birşeyler söylemem gerekiyordu. Çok söz aradım, çok cümle kurup sildim. Ama hiçbir cümle hislerimi özetlemeye yetmedi. Susamazdım da. Tahir'i kaybetmenin acısı ne söz söyletebiliyordu ne de sessizliği taşıyabiliyordu. Aradan günler geçtiği halde hâlâ soğumayan ve uzun bir zaman daha soğumayacağını bildiğim o hissimin tek tercümesi olabiliirdi: "Kendim ölmüş gibiyim."

Tahir'in, Dört Ayaklı Minare'nin dibinde yüzükoyun yatmış halde duran bedeni kadar, saniyeler önce etrafına bakınıp olayı anlamaya çalışırkenki görüntüsü de bana katlanılması güç bir ıstırap veriyor. Kim bilir ne tür krokilerle, planlarla önceden hazırlanmış olan suikasti belki o esnada çözmüştü. Belki hedefin kendisi olduğunu saniyeler öncesinden anlamıştı. Polislerin, sokaktan geçen iki kişiye işlemeyen kurşunlarının sesinden belki de, farketmişti. Ömrünü faili meçhul cinayetleri aydınlatma mücadelesine adanmış biri, aynı akıbeti kendisinin beklediğini anlamış gibi, hayatında belki de ilk kez kaçmaya, o ölüm çemberini yarmaya çalışırken, Dört Ayaklı Minare'nin solundan öte tarafa koşmaya yelteniyor... Fakat kameralar bundan sonrasını kaydetmiyor. Eğer kayıttaki polis kamerasında Tahir'in vurulma anına dair görüntüler varsa (ki polis kamerasının o sırada he ne hikmetse kayıta olmadığı ileri sürüldü) onu elde etmek bile yeni bir hukuk mücadelesi gerektiriyor...

Günlerdir Tahir'in ölümünden hemen önceki hissinin düşünüyorum. Bir çıkış, bir ihtimal daha yok muydu! Ölümü kabullenememek bu olmalı: Hep başka ihtimalin izini sürmek. Hrant Dink o sabah o sokaktan geçmeseydi, Vedat Aydın o akşam başka bir evde olsaydı, Musa Anter o araca binmeseydi, Ahmet Kaya hapiste olsaydı, Tahir hapiste

olsaydı, Sabahattin Ali hapiste olsaydı...

Tahir'in o gün orada olmamasını sağlayacak başka ihtimaller de olabiliirdi. AKP'nin ve ondan önceki iktidarların hep arkasına saklanarak iktidar devşirdiği yüzde 10'luk seçim barajı olmasaydı, 2002 seçimlerinde Tahir Şırnak'tan milletvekili olacaktı. Şırnak halkı ona bu oyu, bu yetkiyi vermişti. Fakat aday olduğu parti seçim barajını aşamadı. Tahir daha sonra seçim barajı davasının AİHM'deki avukatlığını yaptı. Barajı kaldırtamadı ama bu hak gaspını Avrupa'da tescil ettirdi. Evet, Tahir o zaman demokrasi gaspı olan baraja ta-kılmasaydı, büyük olasılıkla bugün hayatta, belki hâlâ Meclis'te olurdu. Bir sürü başka ihtimal daha sayabiliriz. TV kanalında sarfettiği sözlere açıklık getirmesine müsaade edilseydi mesela? O kadar hedef gösterildikten sonra bir an olsun korkup... Ama tanıyan bilir: Tahir, korkuyu hep başkaları için hissederek mücadele etmiş ve bu mücadelede kendini adanmış bir savunucuydu. Sonuna kadar inatçı ve bir o kadar da ketum bir avukat olarak Tahir'in önemli özelliklerinden biri de asla yeniliğe kapılarını kapatmamasıydı. Kendini sürekli yenilemesi, yürüttüğü mücadelenin öneminin farkında-lığıyla ilgiliydi.

Diyarbakır Barosu'nun en ağır bedeli

Biliyorum, ölüm, geri dönüşü olmayan bir yolculuk. Artık her ihtimal, sadece hüznümüzü artırmaya sebep... Onu koruyamamış olmanın ağırlığı hepimizin üstünde bir karabasan gibi duracak uzun bir süre. Lakin unutmayacağız! Tahir'i öyle yüzükoyun, yerde, Dört Ayaklı Minare'nin altında bırakmayacağız. Sorumluların ortaya çıkarılıp yargılanması için hukuk mücadelesinin yanında, içinde olacağız. Kaybettiğimiz sadece bir dostumuz değil, otuz yıllık bir birikimin temsilcisi, taşıyıcısıdır. Tahir'in bu ülkenin mazlumlara için, insanlık onuru

için, demokrasi ve özgürlükler için yapacağı sayısız katkı vardı. Kendisi de her zaman bunun bilincinde olarak hareket ediyordu. Onlarca avukat, hak savunucusu yetiştirmiş, işini büyük bir titizlikle yürütmüş, sayısız olayın tanığı, mağduru olmuş, üstelik tüm bunları çok genç yaşına rağmen gerçekleştirmiş olan Tahir, Diyarbakır Barosu'nun tarihi boyunca verdiği sayısız bedelden en ağırındı.

Bir TV programında sarfettiği ve tamamen düşünce özgürlüğü kapsamında değerlendirilebilecek, belki bir yıl önce söylene üstünde bile durulmayacak cümlesi üzerine düşmeye basıldı. Soruşturma başlatan savcı talimatla ifadesini alabileceken, sanki Tahir kaçıyor gibi Baro basıldı, onlarca polis nezaretinde gözaltına alınıp İstanbul'a getirildi. Herkese hedef gösterildi. Tahir zaten itirafçıların, suça karışmış korucuların, eski komutanların, polis şeflerinin hedefi konumundaydı. 1990'larda işledikleri suçlardan yakayı sıyırdıklarını zannettikleri dönemde Tahir karşılarına çıkmış ve bir çoğunu sanık sandalyesine oturtmuştu. Tahir'in hedef haline getirilmesi suçlularda derin bir gevşeme yaratmıştı.

Açık söyleyeyim, bölge baroları dışındaki barolar Tahir'e sahip çıkmadı. Mahçup bir destek sunanlar da "görüşlerine katılmasak da" şerhini koyma mecburiyeti hissetti. Göz göre göre gitti Tahir. Olayın olduğu gün mesela, Sur İçi gibi aylardır çatışma alanı olan bir bölgede eğer kolluk güçleri "can güvenliğini sağlayamayız" dese, Tahir o açıklamayı başka bir yerde yapardı. Basın açıklaması öncesinde yaşanan çatışma, pekala engellenebilirdi. Ama ne dersek boş; Tahir'in fermanı yazılmıştı bir kere...

Ölüm pahasına yaşam hakkı mücadelesi

Günü geldi birbirimizin avukatlığını yaptık, günü geldi Baro seçimlerinde karşılıklı aday olduk. Karşılıklı Baro başkan adaylığı süreçlerinde birbirimizi asla kırmayışımız, Diyarbakır Barosu'nun gerek bölgedeki gerekse tüm Türkiye'deki STK'ların içinde maalesef eşine pek rastlanmayacak bir olgunluk örneği idi. Asla birbirimize verdiğimiz kıymeti unutmadık. Tahir dahil, bizim kuşağımız ensesinde namlunun soğukluğunu hissederek insan hakları mücadelesini yürüttü. 1980'lerde Diyarbakır Cezaevi'nden yükselen çığlıklar, işlenen cinayetler, tüm bölgeye hakim olan o haki renk, önümüze iki seçenek sunuyordu: Ya topyekun olarak bu şiddet iklimine rıza gösterecek, her türlü

insan hakları ihlallerini, onur kırıcı uygulamaları, küçük düşürülmeleri, hiçbir canlıya reva olmayan her türlü şiddeti görmezden gelecektik veya buna karşı insan hakları mücadelesi yürütecektik. Hem de ölüm pahasına!

İnsan hakkı adına yapılan hiçbir itiraz kişisel değildir. Başkasının hakkına sahip çıkmak, kendine, onuruna ve dahi tüm insanlığa sahip çıkmaktır. Tahir Elçi, insanlık onuruna daha genç yaşta sahip çıkan bir avukattı. 1993'te Cizre cayır cayır yanarken, o da halkını savunmak için avukatlık cübbesini giymişti. Fakat zalime karşı mazlumun hakkını savunmaya çalışan avukatlar hedefe kondu. Aralarında Tahir'in de bulunduğu otuza yakın avukat gözaltına alındı. 16'sı tutuklandı. Tahir ve arkadaşları günlerce çok ağır işkencelere maruz kaldılar. Henüz yolun başındayken yıldırımaya çalıştılar. Ama işkenceyi ortadan kaldırmak için mücadeleye eden ve bu mücadeleden asla taviz vermemeye niyetli bir avukatı işkence yaparak yolundan saptıramazsınız. Tahir, sayısız faili meçhul davasının takipçisi oldu. İğneyle kuyu kazar gibi delil topladı ve çok sayıda faili sanık sandalyesine oturttu. Şimdilerde teker teker AKP'nin büyük hesapları dolayısıyla hüküm giymekten kurtulsalar da, 1990'lardaki faili meçhul olayların sorumlularını sanık sandalyesine oturtan kişiydi Tahir. Sessiz, sakın ama cesaretle mücadelesini yürüttü. Onun ölümü, insanlık suçu işlemişlere rahat nefes aldırmamasın sakın! Evet, onu ensesinden vuranlar, aynı zamanda Tahir'in onlarda yarattığı korkunun da intikamını aldıklarını zannediyor olabilir. Fakat Diyarbakır Barosu'nu ve orada insan hakları mücadelesi yürüten avukatları yakından tanıyan biri olarak söylemeliyim ki, Tahir'i öldürerek bu mücadelenin yolcularını sindiremeyecekler. Aksine, bu alçakça suikast daha da kararlı, daha da keskin bir insan hakları mücadelesini yükseltecektir. Diyarbakır Barosu'nun yapısını, tarihini bilen biri olarak söylüyorum ki, bu Baro çatısı altında çalışan hak savunucuları Tahir Elçi suikastından sonra on yıllardır yürüttüğü eşsiz mücadeleyi yükselterek, insanlık onuruna kastedenlerin korkulu rüyası olmaya devam edecek. Keşke Tahir Elçi, bu mücadelenin öncülerinden biri olmayı sürdürebilseydi ama onun yokluğu, insanlık onuru için verilecek mücadeleyi daha da elzem kılıyor. Tahir'in bedeni de ruhu da artık Dört Ayaklı Minare'nin dibinde değil, en tepesinde duracak. Onu öldürerek etkisizleştirdiklerini zannedenler, insanlık onuru mücadelesinin ve Tahir'in mirasının gücünü er veya geç görecekler!

HOŞÇAKAL TAHİR

Orhan Kemal CENGİZ

“Tahir de aynen Hrant gibi, bir cümlesi cımbızlanıp, hayatı boyunca durduğu yer, temsil ettiği değerler, göz ardı edilip, bir nefret nesnesi haline getirildi. Her iki cinayette de aynı linç mekanizmaları işledi. Her ikisi de linçe uğrarken yapayalnız bırakıldılar; sonra o linçin parçası olanlar öldürülmelerinin arkasından aynı şekilde timsah gözyaşları döktüler...”

Vicdanını kaybetmiş bir ülke burası; o yüzden Hrant da, Tahir de bu ülkeye fazlaydılar, taşınabilmeleri mümkün değildi... Hrant Ermeniler için ne idi idi ise, Tahir de Kürtler için oydu.

Ben Tahir'i 1998 yılında tanıdım. Kürt köylelerinin yakıldığı, Kürt sokaklarında ölümün kol gezdiği zamanlardı. Bir avuç Kürt avukat, hayatı cehenneme çevrilmiş Kürtlerin davalarını Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne götürmeye çalışıyorlardı.

Bu davaların bir kısmında ben de görev aldım, korkunç bir insanlık trajedisi yaşanan Ormaniçi köyünün yakılıp yıkıldığı davada İngiltere'den Tony Fisher'le beraber Tahir'e yardımcı olmaya çalışıyorduk. Hayatımın en büyük travmalarından birisidir o dava. Korkunç bir kış günü, Şırnak'ın Ormaniçi köyü tama-

mıyla yakılmış, erkekler gözleri bağlı olarak kilometrelerce karda yürütülmüş; sonra da bütün gözetim merkezleri dolu olduğu için kapısı penceresi olmayan bir yere konulmuşlardı. Oturdıkları yerlere kışları yapışmıştı; bacakları kangren olup kesilmişti. Çok azını anlatıyorum; inanılması imkansız bir gaddarlık vardı ortada...

Köylüler, AİHM'deki duruşmaya kesilmiş bacakları yerine koltuk değneklerine yaslanarak geliyorlardı. (...)Tahir gitmiş, bütün bu insanlarla görüşmüş, hepsinin hikayesini toplamış, bütün bunları AİHM'nin önüne kadar getirmişti. Büyük bir kahramandı o; Tony ve ben bir yandan tanık olduğumuz korkunç trajedinin altında eziliyor, bir taraftan da Tahir'i hayranlıkla izliyorduk. Sonra, büyük bir dostluğun tohumları atıldı aramızda.

Köylüler, AİHM'deki duruşmaya kesilmiş bacakları yerine koltuk değneklerine yaslanarak geliyorlardı. (...)Tahir gitmiş, bütün bu insanlarla görüşmüş, hepsinin hikayesini toplamış, bütün bunları AİHM'nin önüne kadar getirmişti. Büyük bir kahramandı o; Tony ve ben bir yandan tanık olduğumuz korkunç trajedinin altında eziliyor, bir taraftan da Tahir'i hayranlıkla izliyorduk. Sonra, büyük bir dostluğun tohumları atıldı aramızda.

Bizi travmatize eden bu dava, Tahir'in takip ettiği yüzlerce davadan sadece bir tanesiydi. Sonra köylülerin helikopterden atıldığı başka bir davaya girdik yine beraber. Sonra, Tahir tek başına Türkiye'nin en korkunç davalarına girmeye devam etti; sırtından vurulan çocukların, JİTEM mağdurlarının sesi soluğu oldu.”

Orhan Kemal Cengiz, yakın dostu Tahir Elçi'yi Özgür Düşünce gazete-

sinde yukarıda bir kısmını okuduğunuz yazısıyla uğurladı. Cengiz, son günlere dair gelişmeleri Agos'a şu sözlerle yorumladı.

Köprüyü vurdular...

Tahminime göre, Tahir Elçi kazayla vuruldu diyecekler. Bu kadar hedef gösterilmiş, kameraların önünde cereyan ediyor olay ve onu korumakla görevli polisler var orada.

Bütün bunların hepsinin olduğu bir yerde, devlet bize bu işten sorumlu olmadığını ispatlamak zorunda. Savcılık, emniyet, bunu soruşturan makamlar, üzerlerindeki büyük yükün farkında olarak, çok şeffaf, inandırıcı ve mağdur yakınlarını dikkate katarak bir soruşturma yürütmek zorunda. Ama umutlarımız azalıyor. Günlerdir deliller toplanamıyor, üzerlerimize ateş açıldı diyorlar, bu bizi ilgilendirmez, nasıl istediğinde 1000 tane özel timi dikiyorsunuz, icap ediyorsa çelikten bir duvar yap, o delilleri topla, bize böyle bir mazeret sunma.

Nasıl bir kaza kurşunu bu?

Bütün deliller toplanmadan değerlendirme yapmak doğru değil belki ama videolardan görüyoruz, orada en ciddi tehdit altında olan Tahir Elçi ama sanki o korunması gereken bir kişi değilmiş gibi, sürekli ona doğru ateş ediliyor. Tahir'i korumaya yönelik bir hamle yok. Yarın çıkıp da, bu bir kaza kurşunu derlerse, bunu kabul edebilmek, inanmak zor. O zaman aklıma kazayla öldürülen Sevgi Balıkcı gelir. Tam bir 24 Nisan günü, hem de bir Ermeni, hem de kazara öldürüldü. Bugün de kaza kurşunu dediklerinde nasıl

Kimse kusura bakmasın, bunu yüzde yüz ikna edici bir şekilde devletin dahli olmadığını bize gösteremedikleri sürece biz hep bunun bir şekilde organize bir iş olduğunu düşüneceğiz. Hadi organize değil diyelim, o zaman hazır böyle bir kavga çıktı, bu adam da birtakım sakıncalı laflar ediyormuş diyerek ensesine sıkıldığını düşüneceğiz.

bir tesadüftür ki bu, 1,5 aydır psikolojik linçe tabi tutulan, en başta yandaş yayın organlarında inanılmaz bir şekilde hedef gösterilen bir adamı gidip vuruyor bu kaza kurşunu? Nasıl bir kazadır ki bu, orada koşan iki militan bile vurulmuyor, kimse vurulmuyor böyle bir kargaşa içinde, bir tek bizim Tahirimiz vuruluyor. Kimse kusura bakmasın, bunu yüzde yüz ikna edici bir şekilde devletin dahli

olmadığını bize gösteremedikleri sürece biz hep bunun bir şekilde organize bir iş olduğunu düşüneceğiz. Hadi organize değil diyelim, o zaman hazır böyle bir kavga çıktı, bu adam da birtakım sakıncalı laflar ediyormuş diyerek ensesine sıkıldığını düşüneceğiz.

Ölümü kentin üzerine çökmüş

Pek çok davaya baktık beraber. İnsan Hakları Gündemi Derneği'nin başkanlığını yaparken Tahir de kurucu üyelerinden biriydi. Tahir çok önemli bir figür, çok orijinal bir adamdı. Diyarbakır'a cenazeye gittiğimde iki taksiye bindim, ikisi de biner binmez, "Sen çok üzgünsün, ama ben de o kadar üzgünüm" dediler. Birinci taksici "Tahir Elçi'ye üzülüyorsun" dedi. "Biz de üzülüyoruz, Kürt olduğu için öldürüldü o" dedi. İkinci taksici şahsen tanıyormuş, "Bütün yargısız infazların, yetimlerin, öksüzlerin hakkını savunmuş bir insandır, çok büyük insandı Tahir Elçi" dedi. Kentin üzerine kabus gibi çökmüş ölümü. Tahir, hiçbir şeyin militanı olabilecek bir adam değildi. PKK'yı da, devleti de eleştiriyordu. Yarın devletle örgüt arasında bir müzakere olacaksa bunun köprülerinden birisiydi Tahir, o köprüyü vurdular.

QADA NEMİRAN

“Kevokên spî, kevokên spî wê
bê firrandin
Xerîtên kevn, xerîtên kevn wê
bê çirrandin”

Av. Fahri KARAKOYUNLU

Di dawîya payizê de koça dawîn.
Bê deng û bê pejn.
Wext, cîh û war tevîhev.
Hem ev der û hem ew der.
Hem nêzîk, hem dûr.
Koçeke rengîn, bê dawî, bê lez û bez, bê teşqe.
Koçeke ji hesûdî, pexîlî, dijminahî, xira-
bî, fetbazî û xwînrêjîyê dûr.(Siya Evînê-M.
Ûzûn)

Belê, Birayê Minê Ezîz,

Bi rastî, darbesta te bi Ala Rengîn, ji hesû-
dîyê, ji dijminahîyê, ji xirabî û fetbazîyê dûr bi
dilekî paqij û bê payîn li ser milê sedhezaran
diherikî û ji nav dile Kurdistanê ve radibû û
di nav dilê kurdistanê de dahate veşartin.
Hewce nake ku ez vê koça bêdawî teswîr
bikim.
Peyv û gotin bê wate ye birayê minê ezîz.
Hevsera te, rêhevala te, çiqas tiştên wate-
dar ji bo te gote di axaftina xwe ya li ser dar-
besta te.
Qîza te ya ku tu wek pepûleyekê li ser dile-
rizî Payiz Nazenîn, di hawara xwe de, hest û
ramanên dile te, qîrîya bû ji hemû cîhanê re.
Ya egîdê te Arîn, di çirûskên çavê xwe de tîr
avêtibû dile dijminê azadî û aşitîya welatê te.
Gerdûn cûr be cûr bi hemû hebûnên xwe, li
ber candekê te di rêzê de bû.

Girîn û hawara bê deng, çavên ji hêstira
miçqîya yî diqîrîyan;
ÇIMA MİRÎNEK WISA... EY HAWAR...!
Qetlek ne dîyar û dîyar...
Mirinek bê tawan û guneh
Mirinek bê wext, mirinek bê dad û neheq
Jîyanek qetilkirî, bi hêvî û daxwazên aşitî-
yane
Di rojek payizê de mirin...

Birayê Minê Ezîz,

Te evîna dil xwe û evîna Nazenîna xwe gur û
geş kir û tu çû.
Te dost û hevalê xwe, te mal û malbata xwe
hişt û tu çû,
Te qelema xwe ya ji bo dadê, ji bo aşitîyê û ji
bo azadîyê ya ku bibû kelemê çavê neyra, te
ji me re hişt û tu çû.
Te tovê evînê, tovê aşitî û azadîyê li ser axa
welatê xwe reşand û tu çû.
Evîna te û evîna welat bi hev re meşîya, bi
hev re gur û geş bû, bi hev re mezin bû, bi
hev re bi hev şa bû.
Te evîna xwe sêwî nehîşt, te evîna xwe ji ni-
vîşê dahatû re kir mînak, kir hêvî û tu çû.
Û te wiha digot;
Ez di rojek heyva payizê de,
Li ber stûna Minara Çarling de
Deverû ketim erde DAYÊ.

Wek hezaran, Nazenîna min jî sêwî hîştin,

Reş girêdan bûkên ser bi xêlî

Hêstrê dayikan miçiqî li ser gora min

Bu gola xwînê çavê wan.

Te ji payîzê hez dikir. Ji bo vî, te navê Nazenîna xwe Payîz lêkiribû.

Te xwast ku tu ji refê hevalan şûn de nemîne, di dilê evîndaran de, di dilê evîna dayikan de rojek payîzê biherikî,

Tu, ji Qela Amedê, di nav dile Dîcleyê de herikî Cizîtra Botan û xwe berda nav Birca Belek, wek evîna Mem û Zîn herikî behra mezin.

Birayê Minî Ezîz,

Te ji zimanê dayika xwe ya şêrîn pir hez dikir.

Gava ku me derd û kulê xwe bi hev re parve dikir, te digot "Mamoste gava ku ez bi zimanê Kurdî dipeyivim, ez kesayetîya xwe hîs dikim, wek nexweşekî were ser hemdê xwe ez aram û bextewar dibim."

Te ji Mellayê Cizîrî, Feqîyê Teyran û ji Ehmedê Xanê yek carna hinek çarîk dixwand û te felsefa di van çarîkan de veşartî şîrove dikir. Wê deme ji çav û rûyên te hesreta hezar salan difûrî û tu bextewar dibû..

Gava em vedigeryan ser nîfşê nû yên ji ziman, çand û dîroka kurdî dûr, li ser rûyê te

huznek wek mij û dûman werdigirt.

Û me bi hev re berdewam dikir "Bî kurdî xwendin û nivîsandin li ser me erkekî netewî, mirovahî û wîjdanî ye. Gere em bi zimanê şêrîn, zimanê dayika xwe bipeyivin, bixwînin û binivîsînin ku ziman xurt û geş bi be û ruhê nivîskarên me jî şad bibe.

Belê, Birayê Minî Ezîz,

Ji bona wî, tu îro bi dilekî paqij, bi rûyekî spî bûye mîvanê Qada Nemiran. Wê Bî hev re îro ji te re mazûbanîyê bikin. Dixwazin mîvanê hêja û ezîz pêşwazî bikin.

Zarokê Helepçê û dayikên Enfala, tu ji bîr nekiribûn. .

Egîdên bê şûn û war hatibûn windakirin, xortên li Roboskîyê bedenên wan perçe perçe bibûn, tu ji bîr nekiribûn.

Yên ku te mafê wan diparast û tu bibû deng û hawara wan, tu ji bîr nekiribûn.

Bûk û qîzên Şingalê yên ku di destê wan de Mishafa Reş ji Yezdanê Dîlovan re dua dîkirin, tu ji bîr nekiribûn.

Di bin pêla Ala Rengîn û firîna kevokên spî de, Şêx Seîdê Kal û hevalên wî li Derîyê Çîyê kon vegirti bûn, li alîyê rastê Berzanîyê Nemir, li alîyê çepê Qazî Mihammed ji bo ku te bibin Qada Nemiran li bende te bûn.

POSTMODERN BİR CİNAYETİN ANATOMİSİ

Orhan Gazi ERTEKİN

Demokrat Yargı Başkanı Orhan Gazi Ertekin: aha üniversitedeyken devletin baskılarına karşı yapılan protesto eylemlerine katılmış ve Hanefi Avcı tarafından sorgulanmıştı. Avcı'nın "Simon bir günde konuştu. Sen hâlâ konuşmuyorsun!" diyerek nasıl öfkелendiğini anlatmıştı; biraz hüzün, biraz gururla. Avcı'nın işkencede kullanmadığı yöntem kalmamış, ama Tahir'in direnci kırlamamıştı.

Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi, postmodern bir cinayetle öldürüldü. Her şey olağanüstü bir olağanlık içinde cereyan ediyordu. Bu kez tarihî binaların tahrip edilmesine karşı hemen her gün yaptığı basın açıklamalarından birisini yapıyordu. Dahası, hemen yakınında konvansiyonel bir şehir savaşı, zaten son birkaç aydır devam ediyordu. O anda biraz ötesinde çıkan bir çatışma ise, ancak absürt filmlerde rastlanacak sahnelerle ilerleyerek Başkan Elçi'ye ensesinden saplanan bir kurşunla son buldu. Kameralar, sivil polislerin "tuhaf" silah kullanma biçimlerini kayda alırken, devlet yine masum olduğunun garantisini veriyordu hepimize...

Yaşananlar başından sonuna kadar tuhaf hakikaten. Ama aslında Kürt coğrafyasında yaşanan her şey tuhaftır ve bizzat Tahir Elçi'nin hayatı da bu tuhaflığın arkasındaki derin gerçekleri açığa çıkartacak ve katili ifşa edecek kadar yalındır. Uzatmadan söyleyeceğim, şu üç şey bize Tahir'i ve dahi Tahir cinayetini ve bu devleti ve devletin Tahir cinayetine tepkilerini açıklıkla anlamamıza imkân verecektir: Birinci nokta, Türkiye'de "insan"ın ve "insan hakları mücadelesi"nin kaderiyle alakalıdır. İkincisi hukuk ve yargı mücadelesinin kaderiyle ilgilidir ve üçüncü olarak, tabii ki Kürt'ün kaderine dairdir... Tahir'in hayatı ve ölümü bu üç "şey" içinde

örüldü ve biz bu örgüyü anladığımızda, "milli cinayet"imizle yüzleşebileceğiz.

Hak mücadelesi

Tahir, ilk gençlik yıllarından itibaren yükselen politik mücadelesinde, kendine mahsus bir dil ve üslup yaratmayı becerebilmiş nadir insanlardandı. Evet, bunu diyen birçok kişi haklıdır: Onda bir "Hrant kumaşı" vardı. Tıpkı Hrant gibi, devrimci geçmişinden liberal-özgürlükçü aktivizme uzanan hayatını, büyük bir tutarlılık ve tevazuyla taşıma başarısını göstermişti. Daha üniversitedeyken devletin baskılarına karşı yapılan protesto eylemlerine katılmış ve Hanefi Avcı tarafından sorgulanmıştı. Avcı'nın "Simon bir günde konuştu. Sen hâlâ konuşmuyorsun!" diyerek nasıl öfkелendiğini anlatmıştı; biraz hüzün, biraz gururla. Avcı'nın işkencede kullanmadığı yöntem kalmamış, ama Tahir'in direnci kırlamamıştı. Mezuniyet sonrası avukatlık süreci de onu yine ölümle burun buruna bir hayata mahkûm etmişti. 1990'lardan itibaren yaşanan faili meçhul cinayetlerin neredeyse tümünü takip eden nadir avukatlardandı. Defalarca tehdit aldı. Ama o işini yapmaya devam etti. Onca ölüm tehlikesi yaşadıkdan, onca kan ve ateş gördükten sonra bile devleti "barış"a ve vaat ettiği "hukuk düzeni"ne riayet etmeye çağırıyor, bunda ısrar ediyor

ve ısrar etmeye de devam ediyordu. Onun hayatı kadar, ölümünü de belirleyen “şey”in burada olmasına dikkat gösterelim lütfen. Çünkü, bizzat Tahir’in takip ettiği -Cemal Temizöz davası vb.- faili meçhul davalarda olduğu üzere, Türkiye Devleti, politik cinayetler konusunda bugüne kadar hiç sorumluluk hissetmediği gibi, ısrarlı bir masumiyet talep etmekten de vazgeçmeyeceğini, bir kez de Tahir cinayetinde ileri sürmekten caymıyordu. Bu durum, Türkiye Devleti’nin, geçmişte de çok iyi bildiğimiz ve yaşadığımız üzere, gerçekte bir “devlet” olmaktan vazgeçtiğinin de itirafıydı sadece. Çünkü, Türkiye’de devlet, sadece cinayetlerden değil, “hiçbir şeyden” sorumlu değildi esasında...

Hukuk ve adalet mücadelesi

Tahir, hukuk ve adalet mücadelesi açısından da çok önemli ve bizim için öğretici bir tecrübe yaşadı. Takip ettiği ve artık herkesin pek iyi bildiği davaları bir yana bırakırsak, “terörizm” meselesinde açtığı güncel tartışma, kesinlikle tarihî niteliktedir. Tahir, “PKK terör örgütü değildir, siyasi bir harekettir” derken, hem evrensel dünyanın, hem de Türkiye yargı ve hukuk tarihinin en ciddi hukuk tartışmalarından birisini yaptığının farkındaydı. 1960’lardan sonra, hukuk ve yargı, egemen devletlerin müdahaleleriyle sıradan bir “güvenlik” ve “önlem” aracına dönüşmüştü ve buna karşı köklü bir mücadele cephesi oluşturulmasına ihtiyaç duyuluyordu. Tahir, bu noktada, terör ve şiddet nezdinde, hukuk ve yargı tartışmasını “önlem”ler bağlamından “sebepler” bağlamına taşıma çağrısıyla öne çıkıyordu. Güvenlik önlemi almak, bizi güvende tutmuyordu; artık sebeplere bakmamız gerekiyordu.

Buna karşılık “PKK, terör örgütü değildir” beyanı, bir yandan Tahir hakkında “yakalama kararı” verilmesine uzanacak kadar bir “tehdit” olarak algılanırken, aynı anda Türkiye’de-

ahir, “PKK terör örgütü değildir, siyasi bir harekettir” derken, hem evrensel dünyanın, hem de Türkiye yargı ve hukuk tarihinin en ciddi hukuk tartışmalarından birisini yaptığı farkındaydı.

ki hukuk bilgisinin ne kadar zayıf ve yüzeysel olduğunu da ortaya koyuyor ve Tahir’i derin bir cehaletle yüzleşmek zorunda bırakıyordu. Burada Tahir’in açtığı tartışmanın gerçek bağlamını anlayabilmek için, şu hususları bir kenara kaydedelim: “Terörist” kavramının 20. yy’ın başından itibaren bütün ciddi hukukçuların tartıştığını ve hukuksal bir kategori olarak zinhar reddedildiğini, en baştan hatırlatalım. 1926’dan itibaren yapılan bütün “milletlerarası ceza hukuku” kongrelerinde terör, terörizm ve terörist kavramları tartışmaya açılmış ve 1970’lere kadar hukukçular tarafından kesin biçimde reddedilmiş, bir hukuksal kurum olarak kullanılmasının tehlikelerine işaret edilmişti. Bu dönem boyunca, siyasi temelli şiddet eylemlerinin gerçek karşılığı, “siyasi suç” vasıflandırması şeklinde tezahür etmişti. İktidarlar tarafından, neredeyse yüzyıl boyunca hukukçulara kabul ettirilmeyen terör, terörist kavramları, “Münih Baskını” sonrası, 1972 Birleşmiş Milletler

toplantısında bir oldubittiye getirilerek bir uluslararası metne eklenmiş, devam eden süreçteki İngiltere ve Almanya’nın çıkardığı anti-terör yasaları ise sadece ve sadece “geçici” olarak “tahammül edilmesi” gereken mevzuat olarak ortaya konmuştu. 2000’lerin başından itibaren de ciddi

hukukçuların itirazlarına rağmen “kalıcı” hale getirilmişti. Fakat, ciddi hukukçuların yüz yıldır getirdikleri eleştiri hâlâ güncelliğini ve değerini koruyor. Bugün, hukuk konusunda birazcık ciddi bilgiye sahip olan hiç kimse, “terör”, “terörizm” suçu kategorisini savunamaz. Çünkü bu kavramsallaştırmanın içine, iktidarların keyfine göre herkes girer ve girmiştir. Genelkurmay başkanının, kuvvet komutanlarının ve dahası polis şeflerinin “terörist” olarak yargılandığı bir ülke olarak, bu gerçeği en iyi anlayabileceğimiz yer ise Türkiye’dir. Tahir, söyledikleriyle işte bütün bunlar üzerinde yeniden düşünmemizi ve hukuk devletleri içinde son 50 yıldır aç-

lan bir “kara delik”in kapatılmasının önünü de açmış oldu.

Tahir’in açtığı tartışma açısından bir başka noktayı da eklersek, onun müdahalesinin ne kadar anlamlı olduğunu daha iyi anlayabiliriz: Hukuk politikası ve hukuk tarihi perspektifi, ceza hukukunun kitlesel suçlar için inşa edilmediğini, “suç” fiillerinin geniş bir istatistik seviye arz ettiği andan itibaren ceza hukukunun konusu olmaktan çıkıp sadece ve sadece “politika”nın konusu olduğu gerçeğini ortaya koyar. Bu anlamda, Tahir, sadece bir suç meselesi üzerine konuşmuyor, aynı zamanda politika ve iktidar meseleleri üzerine konuşuyordu. Tahir’in beyan ve tespitleri, hukuk ve yargı tarihinin evrensel tartışmaları idi. Fakat, 1960’lardan itibaren başlayan “hukuk darbesi”ni aynen devam ettirmeyi tercih eden devlet, bu olağanüstü karşı koyuşun demokratik potansiyelini gördüğü için, hızlı biçimde tepki vermiş ve Tahir’i hiç kimselerin savunamayacağı/savunamadığı biçimde derdest ederek gözaltına almışlardı. Tahir’in hayatını ve ölümünü anlamak için bu durum da çok öğreticidir. Tahir’in söz ve demeçlerine ışık hızında cevap veren hükümet, her nasılsa ölümünü günler sonra soruşturabilecek bir “ciddiyet”e dahil oluyordu...

Cennetten kopup cehenneme düşen çocuklar

Ve Kürt’ün kaderi! Tahir’in hayatı ve ölümünü, bir de “Kürt’ün kaderi” ile anlamaya çalışmak gerekir. Onca çatışma ve şiddetin ortasında büyük bir olağanlıkla, tarihî binalar konusunda açıklamayı nasıl yaptığını/yapabildiğini anlamamız, bu noktada daha kolay olacaktır. Ve tabii ki ateşin içinde nasıl olup da bir derviş gibi yürüdüğünü...

Buna da şöyle dahil olalım: İmany, bir şarkısında “Cennetten kopup dosdoğruca cehenneme düşen” bir ülke der Afrika için. Olağanüstü bir doğa güzelliği ile kan ve ateşin bu

trajik buluşmasını her nerede görürseniz görün, hakikaten çelişik duygulara sevk olursunuz. Bir yandan şenlik duygusuna kapılıverir, aynı anda şiddet ve acının hüznüne dalarsınız. Cennet ve cehennemi aynı anda yaşar, hayat ile ölüm arasında savrulur durursunuz... Tıpkı Afrika gibi...

Tıpkı Kürt coğrafyasında olduğu gibi! Nar ağaçları arasından Pervari’ye doğru giderken heyecan verici bir yükseklikten ta aşağılardaki çeşit çeşit renkteki çiçeklerin arasından akan Botan Çayı’na baktığınızda, mahzun bir büyülenme duygusu yaşamamanız mümkün değildir. Tatvan’ın hemen yanındaki Nemrut Dağı’nın zirvesine çıkıp bir kolunuzu Van Gölü tarafına, diğer kolunuzu dağın zirvesindeki üç ayrı krater gölüne uzattığınızda da yaşarsınız aynı çelişik duyguyu. Mahzun seversiniz. Ya da sevinciniz daima hüzne döner. Güzellik ile kan ve gözyaşını, korku ile sevinci, düşün ile cenazeyi aynı anda yaşatan bir dünyadır orası.

Böyle bir dünyanın çocukları ise bir yandan geniş savanların ve dağların rüzgârında özgürlükle yıkanıp kadim bilgelikten beslenirken, aynı anda kan ve ateşin sürgününe, göçe ve her türden cinayet karşısında kendilerini feda etmeye zorlandıkları bir hayatın derinliğinde yaşadılar. Büyük bir tevazu ve sadelik ile olağanüstü bir mücadele ısrarını, aynı anda yaşatabildiler. Tahir ise, cennetten kopup cehenneme düşen bu dervişanların en güçlü örneklerinden birisiydi. İmany, Afrika’ya “çocukların şimdi kayıp” diye sesleniyordu. Ama Kürt’ün çocukları giderek daha fazla yükseliyor.

Değiştiremeyeceğimiz tek şey Tahir gibi “kaybettiğimiz çocuklarımız”...

İmany şöyle bitiriyordu şarkısını: “Değiştiremeyeceğim şeyleri nasıl kabullenebileceğimi anlat bana. Değiştirebileceğim şeyleri nasıl kabullenebileceğimi anlat...”

PAYİZ NAZENİN ELÇİ'YE MEKTUP

Av. Baki DEMİRHAN

Merhaba ...Sözün bittiği yerdeyim şimdi.. beynimde deniz kadar sözcük akarken sana anlatacak bir kelime bulamamak. Saatlerdir düşünüyorum. Bitirdiğim yerden başa dönüyorum..Bazen acın azalır mı diye yüreğinin derinliklerinden alıp ağrılarını yüreğime ekiyorum.. Bazen gözyaşlarıyla süslü göz kapaklarını binlerce kez öpüyorum...Bazen habersiz dokunuyorum omuzuna...Bazen ağrıların eşliğinde makamsız ağlıyorum. Ama ne senin acıların azalıyor..ne de benim öfkem ve kederim. Dedim ya sözün bittiği yerdeyim..sana çıkacak sokak bulamıyorum..hangi kavşaktan dönsem karanlık dehlizlere dalıyorum.. Yinede yazmak istedim sana..Yine de ağlamak sana..Yine de zorlamak imkansız..ağrılarını paylaşmak..

Acem şair yeni bir şey keşfetmiş edasıyla "yaşamda en adil şey ölümdür. Aynı hissimle vurur Şaha da Yoksula da" demiş.. Nazım Cevap vermiş"Yanıldın acem şair yanıldın..Ölümün adil olması için yaşamında adil olması gerek" demiş..

Bu gidiş,bu terkediş,bu yaşam ve nihayetinde bu ölüm, hiç ama hiç adil olmadı be çocuk..Ül-

kemizi,topraklarımızı ve coğrafyamızı, çocuklarımızı yutan bir canavara dönüştürdüler. Ne kadar çok acımız var..ne kadar çok ölüyoruz. Tanrılar adil değil...Yaşam adil değil..Ölüm çok acımasız ve aç...

Baban işte bu canavarla savaştı.. Baban hiç kendini dayatmadı.. Hiç kimsenin arkasına gizlenmedi...Hiç zengin olma hayali kurmadı.. Milletvekili olmayı, hükmetmeyi düşünmedi. Oyun oynarken yaşlıları, o kovdu bütün bu düşünceleri... barış ve özgürlük ateşi ile yaktı yüreğini..Başka hiçbir şeye yer bırakmadı yüreğinde..Özgürlük kuşanıp isyan etti o ölüm kusan canavara.. Yara aldı,Tutsak oldu..Ama pişman olmadı teslim olmadı..Sadece şarkı söyledi,ve Gülümsedi sana,Arine ve tek aşkı Türkan'a ve yoldaşlarına..sarışın bir gülümseme...

Hayat gerçekten garip be çocuk..Bazıları maraton koşar bu hayatta..bazıları yüz metre.. Baban maratonu yüz metre koşucusu gibi koşanlardandı.. Öyle hızlı, öyle yetişilimez koştu ki.. Sanki bir an önce kucaklamak istedi kendisinden önce düşenleri, kendisinden önce giden-

Yaşam böyle be çocuk..

Sana ağlama demeyeceğim.. Sana üzülme demeyeceğim. Sana Unut demeyeceğim. Sana gözlerin neden şiş diye sormayacağım. Sen babanın ilk çiçeğisin. En çok senindi Tahir. En çok sen hak etin onu. En çok sen dinledin onu.En Çok sen konuştun. Çok istedi,gri bulutları yırtıp seni masmavi yerlere uçurmayı.

leri.. dedim ya sarışın bir gülücük bıraktı ardından bakanlara..Sonra da veda etmek üzere olan sonbaharın usta kollarına bıraktı kendini..

Ama şundan eminim ki Baban istemedi böyle gitmeyi. Bir mevzide savaşırken, o ateş saçan canavara karşı, yaşlanmak isterdi.Belki yine bir sonbahar sabahı, yağmuru izlerken kucaklamak isterdi bu sonsuz uykuyu. Yada yağmurda sarılıp Arin'e alnına kondurup sıcak öpücüğünü gitmek isterdi.. Ama hayat öyle be çocuk. Sen sadece planlarını yaparsın bu adil olmayan yaşamın. Ama bütün direncine rağmen seni sürükleyen yine o rüzgardır.

Yaşam böyle be çocuk.. Gidenler oldu,gelenler oldu..Zamansız,bir veda bile etmeden buluşan oldu toprakla. Şarkısı yarım kanlılar, Şiirlerini tamamlayamayanlar oldu. Ama yine de soluklanmadan sürdü yaşam. Kimi 3 günde kimi 3 yılda unutuldu. Kimi ise tarihle buluştu ve yıldız oldu. Baban da artık bizim tarihe emanet ettiğimiz ve her göğşe bakışımızda orada çakılı duran parlak bir yıldızdır.. Yüreğimizde, beynimizde, kavgamızda ve sevincimizde sakladığımız bir yıldız. Bize düşen onun anısına sahip çık-

mak..Bize düşen bize miras bıraktığı,korkusuz gülüşünü sahipsiz bırakmamak..Bize düşen mücadeleye resmettiği o sarışın gülüşe,gülüşümüzle karşılık vermek..

Yaşam böyle be çocuk..

Sana ağlama demeyeceğim.. Sana üzülme demeyeceğim. Sana Unut demeyeceğim. Sana gözlerin neden şiş diye sormayacağım. Sen babanın ilk çiçeğisin. En çok senindi Tahir. En çok sen hak etin onu. En çok sen dinledin onu. En Çok sen konuştun. Çok istedi,gri bulutları yırtıp seni masmavi yerlere uçurmayı.

Ah be çocuk.. Bugün nasıl da ağlaştık Serap Erkuş ablanla. Utanıyorum. Mahçubum..mevziyi terk eden korkak bir savaşçı gibi hissediyorum kendimi. Babana kalkan olamadık işte. Ona gelen kurşunu paylaşamadık. Yapamadık..Yapamadık...Yapamadık. Affet beni.

şimdi sonbahar.. Bulutlar göz yaş döküyor. Amed'de üşütmeyen ve ıslatmayan, kararsız ve utangaç bir yağmur yağıyor..

Ben hala ağlıyorum. Nazenin'im..

TAHİR ELÇİ BİR KAHRAMANDI...

Amberin ZAMAN

Türkiye'ye dönmeme birkaç gün kaldı. Harıl harıl, görüşmem gereken kişilerin listesini yapıyorum. Listenin başında Tahir Elçi vardı. Washington'da sabah 7:30 gibi uyanıp öldürüldüğünü okuduğumda ilk olarak Diken'in muzip başlıklarından biridir düşündüm. İnanamadım. İnanmak istemedim.

Tahir Elçi'yi yıllardır tanırım. Diyarbakır'a her gittiğimde mutlaka ararım. Çünkü mümkün mertebe objektif bir dille gerçekleri aktarır. Taraf tutmaz. Ve konulara son derece hakimdir.

Kimseinin adamı olmadı

Tahir Elçi hiçbir zaman kimsenin adamı olmadı. Dürüsttü, yiğitti, pırıl pırıldı. Mağdurların sırtından para kazanıp marka kıyafetler alıp purlar içen zamparalardan değildi. Gerçek bir halk adamıydı. Adaletin peşindeydi. Derdini dünyaya anlatabilmek için bir de İngilizce öğrenmişti. Hayata bağlıydı. Sanata düşküncü. Alçak gönüllüydü. Misafirperverdi. Boğaziçi'nde okuyan kızıyla büyük gurur duyuyordu.

Elçi'nin en büyük hayallerinden biri memleketi Cizre'de 'Jitem Davası' olarak bilinen; 1993-1995 arasında işlenen 21 faili meçhul cinayetin aydınlanması ve faillerin cezalarını çekmeleiydi.

Ergenekon davasına Jitem'in dahil edilmediğini sürekli hatırlatan Elçi bakın ne demişti: "Bu yapı çok korunaklı.jandarma gibi, güvenlik bürokrasisi gibi son derece ulaşılmaz bir yerden geliyorlar. 1990'larda oluşturulmuş bu yapı, itirafçılar, sivil unsurlar, sivil haber elemanları, korucu ağaları halen bölgede aktif. Halen çoğu jandarma içinde resmi bir pozisyona sahiptir. Yani bunların hâlâ askerî personel olduklarına dair elimizde belgeler var."

Acımız büyük, öfkemiz tarifsiz

5 Kasım günü görülen Jitem davasının son duruşmasında başta emekli Albay Cemil Temizöz ve eski Cizre Belediye Başkanı, korucubaşı Kamil Atak olmak üzere tüm sanıklar beraat etti. Roboski katliamının işlenip üstü örtüldüğü 'Yeni Türkiye'nin eskisinden herhangi bir farkı olmadığı böylece tescillendi.

Duruşmadan bir gün önce İMC TV'ye konuşan, Cizre'de katledilenlerden Abdullah Özdemir'in oğlu Abid Özmen, JITEM'in 6 Haziran 1994'te babası ve amcasının gözlerinin önünde götürdüğünü ve Cemal Temizöz'ün orada bulunduğunu söylemişti. Ve şöyle eklemişti: "Yarın bu adalet Cemal Temizöz'ü bıraksa başkaları da yarın bu yola başvuramaz mı?" Abid Özmen haklı çıktı. Acımız büyük, öfkemiz tarifsiz.

AV. TAHİR ELÇİ ANISINA

Av. Mustafa ÖZER

Tahir ELÇİ 1966 yılında Cizre/Mardin’de dünyaya geldi. İlk, orta ve lise öğrenimini Cizre’de tamamladı. Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi’nden 1991 yılında mezun oldu. Bir yıllık Avukatlık Stajından sonra 1992 yılında başladığı Avukatlık mesleğinin katledildiği 28.10.2015 tarihine kadar Diyarbakır’da devam etti.

Ben O’nu 1987 yılında öğrenci eylemlerinde cezaevine girdikten sonra Avukatlığını üstlendiğim zaman tanıdım.

Gözaltı ve cezaevi süreci ile devletin baskı ve işkencelerini fiilen yaşadı ve tanıklık etti. Kısa bir tutukluluk sürecinden sonra tahliye oldu. Duruşmalarda mütevazı ama düşüncelerinden ödün vermeyen duruşu göze çarpıyordu.

Kürt Halkının mücadelesinin çetin evrelerden geçeceğini, genç yaşına rağmen, o günlerde görebilmişti. Tahliye olduktan sonra kendisine “Bir daha seni öğrenci olarak cezaevinde görmek istemiyorum, dışarıda mücadele alanı çok geniş, gel beraber çalışalım” dediğimde bana “Olur Abi” dedi.

Dediğini yaptı. Avukatlık Stajını bitirdikten sonra omuz omuza Kürt Halkının gasp edilmiş haklarının geri alınması için her türlü aktivite içerisinde bulunmakta tereddüt etmedi.

Meslek hayatı boyunca İnsan Hakları, Hukuk İhlallerine karşı korkusuz, ödün vermez mücadelesinde hep ön saflardaki yerini aldı. Bu mücadele azmi, topluma mal oluşu omuzlarına yeni yeni sorumluluklar yükliyordu. Bu sorumluluklar karşısında ürkmeyen, aksine özgürlük ve demokrasi mücadelesinde bayrağı olanca gücüyle yükseklerle taşıma azmi ve kararlılığı Tahir ELÇİ’nin belirgin özelliğiydi.

Ekim 1998 tarihinde gerçekleşen Diyarbakır Barosu Genel Kurulu’nda Ben Baro Başkanı, Tahir ise yönetim kurulu üyeliğine seçilmişti. Birlikte çok güzel iki yıl geçirdik. Zorlukların üstesinden gelmeyi şiar edinmişti. Bir proje kapsamında yabancı dil eğitimi için İngiltere’den getirdiğimiz öğretmenlerin başarılı olan tek öğrencisi Tahir ELÇİ oldu. O’nun İngilizce öğrenmesi, verdiği mücadelenin yurt dışına yansımada önemli etken oldu.

Meslek hayatı boyunca haksızlıklara uğramış, topluma mal olan dosyalarda hak gaspına uğramışların yanında ilk görünenlerdendi.

Lice, Cemal Temizöz, Kuşkonar ve Koçağılı köylerinin bombalanması, Roboski Katliamı gibi davaları kararlılıkla takip etti ve bazılarını AİHM’ne taşıdı. Türkiye’yi uluslararası yargı kurumunda mahkum etti.

Kasım 2012 tarihinde gerçekleşen Diyarbakır Barosu 43. Genel Kurulu'nda Baro Başkanlığına seçildi. Yaptığı ilk açıklamasında "Kendisini zor ve omurlu bir görev ve sürecin beklediğini" söylemişti.

Baro Başkanlığını yürüttüğü 3 yıl içerisinde o zor günler hiç bitmedi, aksine her gün üstüne eklenerek ağırlaşmaya devam etti. Sorumluluğunun artmasından hiçbir zaman şikayet etmeden üstesinden gelebilmek adına tüm enerjisini sarf ediyordu.

Hayatı boyunca özgür ve demokratik bir ülkenin hayalini kurdu. Herkes düşüncesini korkusuzca, özgürce ifade edebilme mücadelesine odaklanmıştı. O, düşüncesini despot zihniyetlere rağmen, sonuçlarını öngörerek özgürce açıkladığı için hedef seçildi ve katledildi. O'nu katletmek için Kartallar, Şahinler ve Leş Kargaları ortalığı doldurmuş kol geziyor, güvercinlerin yere inmesini bekliyorlardı.

Ortadoğu'da, Türkiye'de, hele hele Kürt Coğrafyasının bu zor koşullarında barışı, özgürlüğü, demokrasiyi savunmak zordur, yürek ister. Tahir ELÇİ o yüreği hep taşıdı.

O'nu hedef haline getirenler, kalemini kıranlar, linç kampanyaları yürütenler Tahir ELÇİ'nin o yüreği hep taşıdığını anlamadılar. Son dönemlerde Kürt Coğrafyasında yaşa-

nan sokağa çıkma yasaklarından nasibini alan İdil'de Özel Timlerin tekbir getirerek havaya ateş etmelerini "Özel Timde dini radikalizm de milliyetçilikle bütünleşiyor" şeklinde dile getirdi. Kana susayanlar daha fazla tahammül edemediler. Kalemini kırarak O'nu susturmaya karar verdiler.

28 Kasım 2015 günü Diyarbakır Balıkcı-larbaşı semtinde Dört Ayaklı Minare'nin bir ayağına dayanmış halde iken hedef alınarak hunharca katledildi.

Kürt Halkı Tahir ELÇİ'nin katillerini biliyor ve tanıyor.

Kan emiciler, Kürt Halkının böylesi değerli evlatlarını katledip korku ve paniği egemen kılarak bitirebileceklerini sanıyorsa yanılıyorlar. Şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da Kürt Anaları daha nice Tahir ELÇİ'ler yetiştirecek. Tahir ELÇİ'nin sevdalısı olduğu özgürlük ve demokrasi bu ülkeye gelene kadar mücadele kararlılıkla devam edecektir.

Tahir ELÇİ, Diyarbakır Baro Başkanlığı'nın yanı sıra Türkiye Barolar Birliği İnsan Hakları Merkezi Bilim Danışma Kurulu üyeliği, Türkiye İnsan Hakları Vakfı Kurucular Kurulu üyesiydi. Evli ve iki çocuk babası olan Tahir ELÇİ Kürtçe, İngilizce ve Türkçe bilmekteydi.

GÜLE GÜLE GÜZEL İNSAN, SEVGİLİ DOSTUM. SENİ ÖZLEYECEĞİM.

TAHİR ELÇİ'NİN ARDINDAN...

Cengiz ÇANDAR

Böylesine ağır bir duyguyu en son Hrant Dink'in vurulduğunu duyduğum anda hissetmiştim.

Yaklaşık dokuz yıl sonra, Hrant kadar yakın, en az onun kadar yürekten sevdiğim bir dostumun çok benzer bir cinayete bizlerden ayrıldığını öğrendiğim anda, yüreğimin üzerine ve beynimin içine oturan o yumruyu tarif edemem.

Sözü çok uzatmayacağım, yazıyı çok uzatmayacağım; Tahir Elçi'nin Diyarbakır'ın yaralı "Dört Ayaklı Minare"sinin yanibaşından son sözlerinden bölümler aktarayım:

"Diyarbakır deyince zihinlerimizde en çok canlanan, Diyarbakır'ın ismiyle anılan, Diyarbakır'ın ismiyle en çok sembolize olan, Dört Ayaklı Minare'yi, ne yazık ki, iki önce ayağından vurdular...

Dört Ayaklı Minare bizlere sesleniyor: Ne savaşlar gördüm..., böyle ihanet görmedim...

Bu tarihi bölgede, bir çok medeniyete beşiklik etmiş, ev sahipliği yapmış bu kadim bölgede, insanlığın bu ortak mekânında, silah, çatışma, operasyon istemiyoruz. Savaşlar, çatışmalar, silahlar, operasyonlar bu alandan uzak dursun istiyoruz."

Sessizliği yırtan bir ateş sesi...

Tahir Elçi, "Dört Ayaklı Minare"nin yanında, şakağından vurulmuş, uzanmış yatıyor.

İnsan hakları savaşçısı, yürekli hukuk adamı, yüce "barış savaşçısı", sevgili şehrinin tarihi mirasını, kimliğini korumak isterken, "barış" için son çağrısını yapar yapmaz, "Dört Ayaklı Minare"nin "yaralı ayağı"nın yanına uzanıyor. "Şehit" düşünüyor.

Sosyal medyada 26 Haziran günü "Diyarbakır'ın simgelerinden Dört Ayaklı Minare'ye silahlı SUIKAST" diye yazdıktan iki gün sonra kendisi "hain SUIKAST"ın kurbanı oldu.

Bir süre önce aldığı ölüm tehditleri karşısında, "Ölüm kaçınılmaz bir şeydir. Eğer ülkenize ve halkınıza karşı görevinizi yerine getirmişseniz huzur içinde yatabilirsiniz. Nelson Mandela" diye yazmış olan Tahir Elçi, arkasından gelen kalles kurşunla, asla karmamış sol ensesinden vurularak, ayağından vurulmuş "Dört Ayaklı Minare"nin yanına uzandı, yattı.

"Bu kadim bölge", bu şehir ne suikastlar, ne ihanetler gördü; böylesini görmedi!

Tahir Elçi, iki gün önce

Diyarbakır'ın simgelerinden Dört Ayaklı Minarenin ayaklarına silahlı SUIKAST... pic.twitter.com/0SJVF1NFz8

— Tahir Elçi (@tahirelci) 26 Kasım 2015

yazdıktan hemen sonra şunları da yazmıştı:

Gazeteci Can Dündar ve Erdem Gül'ün gazetecilik faaliyeti nedeniyle tutuklanmaya sevk edilmesi kabul edilemez.

— Tahir Elçi (@tahirelci) 26 Kasım 2015

Ve:

Can Dündar/Erdem Gül'ün tutuklanmasına şiddetli bir toplumsal refleks gösterilmezse dönüşü olmayan karanlık tünelden geri dönüş zor olacak.

— Tahir Elçi (@tahirelci) 26 Kasım 2015

Tahir Elçi'nin sözünü ettiği “karanlık tünel”e; “geri dönüşü çok zor” biçimde, onun vurulmasının ardından kesinlikle girildi.

Bundan sonra ne olabilir? Bunun sonuçları neler olacak? Tahir Elçi ile birlikte ne ve hatta neler, belki de geri alınamayacak biçimde kaybedildi?

Bu konuda düşüncelerim, en azından sezgilerim var. Ama, hiçbir şey yazmayı canım istemiyor. Hiçbir şey konuşmak istemiyorum.

Sessizlik istiyorum. Tahir'le başbaşa kalmak...

Tahir'i anıyorum...

HEPİMİZİ ENSEMİZDEN VURDULAR

Mehmet Emin AKTAR

Tahir, 92'de avukatlar operasyonunda tutuklandı, gözaltına alındı, işkenceden geçti. Tahir'le ilk defa gerçek anlamda karşılaşmam, cezaevinde oldu. Onların avukatı oldum, 93 yılıydı.

Hepimiz gibi, Tahir Elçi de bir Kürt köyünde doğdu. Ailesinin en küçük çocuğuydu. İlk dili Kürtçeydi. Okula gitti, Türkçeyle tanıştı. Hepimizin yaşadığı her şeyi yaşadı. Dicle Üniversitesi'nde hukuk okudu. Avukatlığa Cizre'de başladı. Cizre'de sadece bir yıl yapabildi avukatlık. 92'de avukatlar operasyonunda tutuklandı, gözaltına alındı, işkenceden geçti. Tahir'le ilk defa gerçek anlamda karşılaşmam, cezaevinde oldu. Onların avukatı oldum, 93 yılıydı. Davayı sürdürdük. AİHM'de "Elçi ve diğerleri" davası var. Türkiye'ye ceza çıktı o davadan. Daha sonra, birlikte Baro'nun yönetimini aldık.

Arkadaşımı kaybettim

Ben 2012'de Diyarbakır Baro Başkanlığı'nı bırakmak istiyordum. Kongreye çok yakın bir zamandı. Tahir'i çağırdım, "Ben bırakıyorum" dedim, "Muhtemelen yeni başkan da sensin, ama senden bir ricam var, bunu kimseyle paylaşma" dedim. Son güne kadar paylaşmadı da. Sonrasında da dostane davranışları devam etti, saygısını hep korudu. Devir teslim töreni için gittiğimde, bir sürü insan vardı. "Ben koltuğa oturmayacağım, sen oturacaksın, sen bize başkanlık yapacaksın. Sen hep bizim başkanımız olarak kalacaksın" dedi.

Tahir kararlıydı, yapmak istediğini kafasına koydu mu, ne olursa olsun onu yapardı. Tahir, toplumdaki olaylara başka açılardan dikkat çekmeye çalışıyordu son zamanlar-

da. Toplum açısından Baro Başkanı, iyi bir hukukçu, iyi bir insan hakları savunucusu olabilir; ama ben arkadaşımı kaybettim. 23 senedir tanırdım, daha 49 yaşındaydı. Birlikte oturduğum, tartıştığım, belki zaman zaman kavga ettiğim, yer yer içtiğim, ağladığım, güldüğüm bir arkadaşımı öldürdüler. Hepimizi ensemizden vurdular.

Olay yeri incelemesi, savcı gittiğinde patlama sesleri olunca yarıda bırakıldı. Biz de olay yerine gittik, Baro'dan arkadaşlarla; incelemelerde bulunduk, kendi notlarımızı aldık. Bunları elbette ciddi bir biçimde değerlendireceğiz. Bir ihtimal, polisin kaza kurşunu gelmiş olabilir; bir ihtimal, suikast olabilir. Bütün bunlar, ayrı ayrı değerlendirilecek. Tek başına yapılacak hiçbir yorum doğru olmaz.

Barış umuduna sıkılmış kurşun

Tahir'in öldürülmesinin açıklığa kavuşturulmayacağını söylüyor eşi. Yaşadığımız tecrübeler, açıklığa kavuşturulamayacağını tabii ki bize de düşündürüyor. Her şey rağmen, Tahir Elçi barışçıl bir insandı. Mesajlarını barış dili üzerinden topluma iletiyordu. Sorunların diyalog, demokratik özgürlükler üzerinden çözülmesi gerektiğini söylüyordu. Bu açıdan bakıldığında, bu bir suikast ya da kasıtlı bir eylemse, toplumun barış umuduna da sıkılmış bir kurşundur bu. Tahir'in katledilmesi, siyaseti yönetenlere barışı sağlamak için bir katkı sunar umarım. Barışın olması, en azından içimizdeki acıyı bir nebze azaltır.

TAHİR ELÇİ'Yİ UNUTMAYIN

Fikret İLKİZ

Ölenleri unutmayın. Öldürenleri, tetiği çekenleri ve onlara “öldür” emrini veren asıl sorumluları asla bağışlamayın.

Hepimizin gözü önünde Diyarbakır Baro Başkanı avukat Tahir Elçi'yi öldürdüler.

28 Kasım 2015'te Diyarbakır'da Dört Ayaklı Minare'nin önünde “Biz bu tarihi bölgede birçok medeniyete beşiklik etmiş, ev sahipliği yapmış bu kadim bölgede, insanlığın bu ortak mekânında silah, çatışma, operasyon istemiyoruz. Savaşlar, çatışmalar, silahlar, operasyonlar bu alandan uzak olsun diyoruz” dedi ve ardından öldürdüler.

Dört Ayaklı Minare'yi ayağından, Tahir'i ensesinden vurarak alçakça öldürdüler.

Her gün sabah “acaba bugün kim öldü?” sorusuyla uyanmak ve yaşamak!

Daha kötüsü ise “acaba devlet bu gün ne yaptı” sorusunu sorarak güne başlamak!

Böyle bir ülkede yaşamının karşılığı ağır bedeller ödemenin eşiti olduğunu anlatıyor bu sorular. Üstüne üstlük böyle bir ülkede yaşamının dayanılmaz acılarına dayanmayı da...

Bu ülkede yaşamak denince bizim anladığımız böyle bir şey... Ölmekle öldürülmek arasındaki sınırda ve bir bıçak sırtında yürümek gibi yaşamak...

Tahir'in Aydın Engin'e dediği gibi... İnsan haklarını savunmak kolaydır ama dediği gibi; onun yaşadığı topraklarda insan haklarını savunmak kelle koltukta yaşamaktır.

Çatışmanın ortasında kaldı dediler, derler! Sakın inanmayın.

Adli ve idari soruşturma açılmış ve detaylar inceleniyormuş. Sonra konuşmak lazım-mış! Faili meçhul kalmayacakmış derler, dediler, inanmayın. Bırakın artık “görüşlerine katılmıyoruz ama iyi insandı” gibi laflarınızı, sizden bahsetmiyoruz, alçakça öldürülmüş Tahir Elçi'nin ölümüdür yürekleri yakan... Cinayete giden yollara döşenmiş kilometre taşlarına adı yazılan hedefteki insan Tahir'di. Öldürülen bir Baro Başkanının katli ve alçakça işlenmiş cinayetlerin hiçbirisi; siyasette haklılığın veya terörle mücadeledeki kararlılığın örneği olarak gösterilemez.

Acı, keder, kan, gözyaşı, cinayet ve ölüm; kelle koltukta yaşayanların hanelerine düştü. Düşmeye devam ediyor ve “...tarihi böl-

Tahir'in Aydın Engin'e dediği gibi... İnsan haklarını savunmak kolaydır ama dediği gibi; onun yaşadığı topraklarda insan haklarını savunmak kelle koltukta yaşamaktır.

gede birçok medeniyete beşiklik etmiş, ev sahipliği yapmış bu kadim bölgede, insanlığın bu ortak mekânında..." ateş düştüğü yeri yakıyor.

Burası hukuk devleti derler, pek öyle demediler ama eğer derlerse, asla ve asla inanmayın!

Herkesin hayatı namlularına kurşun sürülmüş silahların önüne atılmayacak kadar değerlidir.

Cinayetlerden kim sorumlu? Baro Başkanı Tahir'i öldürenler olduğu ileri sürülen hangi katiller yakalanınca hangi sorumlular yakalanmış sayılacak? Hayatları parça parça eden patlayıcıları patlatanlar mıdır, tetiği çekenler midir acaba sadece sorumlu olanlar? Yoksa bu topraklar üzerinde işledikleri suçların üstünü örtmek için tetiği çekenleri çoğaltarak cinayet işleyen ve bir türlü hesap sorulamayan asıl sorumlular mıdır?

Ölenleri unutmayın. Öldürenleri, tetiği çekenleri ve onlara "öldür" emrini veren asıl sorumluları asla bağışlamayın.

Demokratik hukuk devleti...

Hangi hukuk, kimin devleti! Hangi devlet, kimin hukuku?

Ülkenin en cesur ve en iyi yüreklerinden biri olan Tahir'i alçakça katlettiler. Barış istedi, bu kadim bölgede halklara tarih boyunca ev sahipliği yapmış topraklarda savaş, çatışma ve operasyon istemiyordu. Sözlerini bitirdi ve biraz sonra öldürdüler.

Unutmayın!

Bu topraklar üzerinde onun gibi toprak olan, alçakça öldürülen iyi ve cesur yüreklerin hiç birini unutmayın, hatırlayın.

Tahir Elçi'yi unutmayın! (Fİ/HK)

TAHİR ELÇİ: BİR ZÜHRE HİKAYESİ

Av. Muharrem ERBEY

2012’de ben cezaevindeyken bana verilen 12. Ludovic Trarieux Uluslararası Hukuk ve İnsan Hakları ödülünün önemini bilmiyordum.

Tahir bir gün cezaevine yanıma geldi ve ödülün ne kadar prestijli olduğunu anlattı ve bilgisayar çıktılarını bana getirdi.

Diyarbakır Barosu’nda basın açıklaması yapmak istediğini, buna iznimin olup olmadığını sordu. Gülümseyerek “Ne istiyorsan yap” dedim. Eşim Burçin ile baroda basın açıklaması düzenledi. Ödülü, tutuklanmanın hukuk dışı olduğunu anlattı.

24 Aralık 2009’da tutuklandıktan sonra 4,5 yıl cezaevinde kaldım. Bu arada beni yalnız bırakmadı. Hep gelip gitti. Duruşmalarda savunmamı yaptı.

Anadolu’da geçen Tahir ile Zühre hikâyesinde âşıklar birbirine kavuşamaz, efsane olurlar. Tahir, Kürt insan hakları mücadelesini Zühre’ye duyduğu aşkla yaptı, korkmadı, geri adım atmadı, haksızlığa karşı durdu. Onurlu duruşuyla tarihe adını altın harflerle nakşetti.

Kuşkonar, Koçağılı ve Görümlü’nün avukatı

“Coğrafya kaderdir” der İbn-i Haldun. İnsanlar yaşadığı yerleri ve şartları seçemezler. İçine doğarlar. Ortadoğu, tarih boyunca hep bir keşmekeşi, hep tarifsiz bir acıyı, karanlık bir kederi, hiç bitmeyen ölümü, kan deryasını, katı töreleri ve siyasal mücadeleyi çağırıştırır.

Tahir Elçi, Cizire Botan’da doğdu ve orada 1991’te faili meçhullerin, baskının ve işkencenin doruk noktasına çıktığı yıllarda avukatlığa başladı. Vicdan sahibi bir Kürt olarak halkının yaşadıklarına kendisini vakfetti.

Onları belgelemeye, karanlık güçlerin hukuk dışı referanslara dayalı uygulamalarını mahkûm etmeye çalışırken JİTEM tarafından gözaltına alınıp ağır işkencelere maruz kaldı, hedef haline geldi, sık sık ölüm tehdidi aldı. Cizire’den Diyarbakır’a geldi.

Diyarbakır’da İnsan Hakları Derneği’nde, Diyarbakır Barosu’nda insan hakları ve ceza hukuku konusunda yoğunlaştı. Kürdistan coğrafyasında yaşanmış, ağır ve travmatik birçok vakanın davasına girdi.

Türkiye’deki yerel mahkemelerde sonuç almayınca, davalarını Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne (AİHM) taşıdı; Türkiye’yi birçok defa tazminat ödemeye mahkûm ettirdi.

Bunlardan birisi de 13-14 Haziran 1993’te Görümlü Karakolu çevresinde yaşanan çatışma ardından, Görümlü’ye birkaç kilometre uzaklıktaki bir köyün yakılması ve köylülerin göçe zorlanması davasıydı.

Tahir, yine AİHM’de Şırnak’ın Kuşkonar ve Koçağılı köylerinin 1994 yılında savaş uçaklarının bombalaması sonucu 38 Kürt yurttaşın ölümü dosyasında devleti rekor bir tazminat olan 2 milyon 305 bin Euro tazminat ödemeye mahkûm ettirdi.

AİHM bu kararında, Türkiye’nin sadece Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin (AİHS) bazı maddelerini değil, uluslararası çatışma ve

savaş hukukunu düzenleyen Cenevre Sözleşmesi'ni de ihlal ettiğini öne sürüldü.

Tıpkı Ahmet Kaya, Hrant Dink gibi...

38 insanın ölümü ile sonuçlanan olayın davasındaki kararında, AİHM ilk defa kendi temel belgesi olan kendi anayasası olan AİHS'in hükümlerinin yanı sıra, uluslararası savaş hukukun temel belgesi olan Cenevre Sözleşmesi'nin ortak 3'üncü maddesine gönderme yaptı. Bu maddeyi temel bir norm olarak kararına derç ettirdi.

Bu Tahir'in davasıydı ve bu davanın bu kararı AİHM açısından yeni bir dönemin başlangıcıydı. Kendi eski içtihatlarından ayrılmış ve yeni bir karar üretmiş ve belgelerinden biri olmayan Cenevre sözleşmesini kararına dayanak yapmıştı.

Tahir, iyi bir ceza hukukçusudur aynı zamanda. Almanya'da bulunan Avrupa Hukuku Akademisinde (ERA) uluslararası ceza hukuku ve ceza yargılaması eğitimi gördü. Birçok ulusal ve uluslararası toplantı ve konferansa konuşmacı olarak yer aldı, tebliğ sundu.

1998 yılından beri Diyarbakır Barosu'nda staj eğitimi ve meslek içi eğitimlerde ceza ve insan hakları hukuku seminerleri veriyordu.

Tahir, Türkiye'de insan hakları alanında çalışma yapan çok sayıda sivil toplum kuruluşlarının çalışmalarında bulundu. Uluslararası Af Örgütü, İnsan Hakları İzleme Örgütü, Avrupa Konseyi İnsan Hakları komiserliği gibi pek çok uluslararası kuruluşun Türkiye insan hakları raporunu hazırlarken başvurduğu isimlerden biriydi.

Ekim 2015'te CNN Türk'te "PKK, terör örgütü değildir" dedi. Daha sonra tıpkı "Kürtçe klip yapacağım" diyen Ahmet Kaya gibi, tıpkı "Bu topraklarda gözümüz var. Ama alıp götürmek için değil. Altına girmek için gözümüz var" diyen Ermeni gazeteci Hrant Dink gibi Tahir Elçi'nin de hakkında linç kampan-

yası başlatıldı. Yazılı, görsel ve sosyal medyada ağır linç kampanyasıyla bunaldı. Ölüm tehditleri aldı.

Yargı da hakkında yakalama kararı çıkartıp, Diyarbakır'da sabaha karşı gözaltına alıp İstanbul'a götürdü. Adli kontrol ve yurt dışı yasağıyla mahkemede serbest bırakıldı. Tahir bu bölgenin ve Türkiye'nin hukuk, demokrasi ve insan hakları alanında parmakla sayılan insanlarından. Bölgemizde son dönemde yaşanan tüm olayların canlı tanığıydı. Canlı bir hafızayı aramızdan aldılar. Cesurdu, zihni açıktı, araştırmacıydı, tekdüze değildi, estetik kaygıları olan, derli toplu bir hukuk adamıydı.

Çalışkan, düzenli, nazik

Tahir, düzenliydi ve çok çalışkandı, çalışmalarında nasıl sonuç alınacağını iyi biliyordu. Dost canlısıydı. İyi giyinir, kaliteli ilişkiler kurardı. Ailesine düşkündü. Türkiye'de bilinen, tanınan bir hukukçu ve entelektüel bir kişilikti. Naif ve ince kişiliğiyle kimseyi kırmamak adına oldukça hassas davranır, nezaketini hiç elden bırakmazdı.

Avrupa'dan, Amerika'dan çok sayıda hukukçu, gazeteci ve entelektüelin tanıdığı ilişkilendiği bilgisinden, duruşundan emin olduğu birisiydi. Söylemleri ucuz ve basit değildi. Araştırmacıydı.

Tahir, 1998-2006 yılları arasında Diyarbakır Barosunda yöneticilik yaptı. Türkiye Barolar Birliği İnsan Hakları Merkezi Bilim Danışma Kurulu üyeliği, Türkiye İnsan Hakları Vakfı Kurucular Kurulu üyesi ve birçok sivil toplum örgütünün kuruluşunda ve çalışmalarında aktif olarak yer aldı. Tahir Elçi, 2012 yılında Diyarbakır Barosu Başkanı olarak seçildi ve 28 Kasım 2015 tarihine kadar bu görevine devam etti. Tahir Elçi, öğretmen olan ve halen hukuk okuyan Türkan ile evli. 16 yaşında Nazenin ve 10 yaşında Arin adında iki çocuğu var.

DİYARBAKIR SURİÇİ'NDEN, MEVZİLİ, HENDEKLİ SOKAKLARDAN...

Hasan CEMAL

Bir yandan İMC kanalını izliyorum, diğer yandan bu satırları yazıyorum.

Yüreğim yanıyor.

Bugünler hiç bitmeyecek mi?

Kan ve gözyaşı peşimizi bırakmayacak mı?

İçim acıyor.

Hep böyle yazarak mı, böylesine büyük acıları paylaşarak mı geçecek bütün ömrümüz?..

Yazıklar olsun.

Bariş yapmak bu kadar zor mu?

Silahların susması bu kadar zor mu?

Tahir Elçi.

Değerli hukukçu, avukat.

Diyarbakır Barosu Başkanı.

İnsan hakları savunucusu.

'Faili meçhul cinayetler'in yıllardan beri takipçisi.

Kendisini 1990'larda tanıdım.

Fevkalade bir insandı.

Bölgenin kan ve ateşle yandığı günlerde görüşürdük.

Bariş derdi.

Kardeşlik derdi.

Hukuk derdi.

Kan ve gözyaşı dursun derdi.

Silahlar sussun derdi.

PKK dâhil tüm taraflara yapardı bu çağrılarını, sözünü sakınmazdı.

Televizyondan izliyorum.

Son konuşması da öyle.

Bari...

DOSTUM TAHİR...

Av. Meral DANIŞ BEŞTAŞ

Tahir ile Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesinde tanıştım. Kendisi 1987 yılında yani benden 1 yıl sonra Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesine kayıt yaptı. Okulda arkadaşlığımız başladı ve kara güne kadar da kopmadı. Bir çok davada beraber çalıştık. Mesleki ve yönetsel ortak çalışmalarımız çok oldu...

Henüz öğrenci iken DGM'nin hışmına uğrayıp bir süre tutuklu kaldı. 1992 yılında Cizre'de avukatlığa başladı. Bu yıllar Kürdistan topraklarında oluk oluk kanın aktığı yıllardı. Tahir adeta savaşın merkezi olan Cizre'ye tavırsız kalamazdı ve kalmadı. Hak ihlallerini yakından izledi. Ağır hak ihlallerinin peşine düşmeyi görev bildi. Meçhule gömülmeye çalışılan faillerin peşine düştü. Henüz mesleğinin çocukluğunda... Dikkatleri üzerine çekmesi uzun sürmedi. İzlendi, takip edildi. Diyarbakır'daki duruşmalarına geldiğinde Cizre/Diyarbakır arasındaki yolu en kısa sürede katetmeyi heyecanla bize anlatmaktan kaçınmadı. Açık yüreklilikle anlatıyordu izlendiğini, dikkatleri üzerine çektiğini, Diyarbakır'da bizde misafir olarak kaldığında...

1993 yılının sonlarına doğru derin devletin/DGM'lerin hedeflerinden biri de avukatlar oldu. Çalışmaları nedeniyle 16 avukat JİTEM sorgu merkezine alındı. Tahir bunların dışında kalacak değildi ya... Cizre'de JİTEM mensuplarına alınmış, bürosu aranmış ve takip ettiği dosyalarına delil olarak el konulmuştu... AİHM'e gönderdiği ve göndereceği dosyalar işlediği suçun delilleri idi. Gözaltına alındığında ben de mahkemeden alınıp JİTEM sorgu merkezinde karanlık bir hücre-

ye kapatılmıştım. Getirilirken sesinden o'nu tanıştım. Aralık ayının soğuk günleriydi. Ben hücrede kendisi koridorda sürekli gözleri bağlanmış şekilde tutuluyordu. Bir tazyikli soğuk su işkence seansından sonra beni hücreye attıklarında çok üşüdüğümü sesimden anladı. Fırsatını yakaladığında üç çorap giydiğini birini vermek istediğini söyledi. Riski göze alarak bekçiden çorabı bana vermesini istedi. Bir gün sonra çorap gelmişti. Sıcacıktı . 25 günlük cehennemde, gözaltı sürecinde unutamayacağım ifade edilemez duygulardan birini yaşadım.

Suikastten bir gün önce (27 kasım) arayıp ziyaret etmek istedim. Sevincini sesinden anlamamak mümkün değildi. Ziyaretimde son dönemleri konuştuk. Kendisine yönelik çok yönlü linci atlayamazdık. Uzunca konuştuk. Hakkında açılan davanın hazırlığını yapıyordu. Takip etmek istediğimi söyleyince duruşma gününü verdi. (Bakırköy ACM 19 Nisan 2016) Duruşma gününden önce beraat etti!! Ne konuşmadık ki, uzattığı sakalını bile konuştuk. İkimizde habersizdik son görüşmeyi yaptığımızdan. Ama son kez morgda uyumuş halde gördüm O'nu...

Tahir Elçi benim için bir dost, zemheride ayağı sıcak tutan bir çorap, işkencede sesi ni duyduğum sesimi dinleyen bir dinleyici, beraber işkenceye karşı birlikte cesaret aldığım/cesaret verdiğim bir yoldaş, yüreklice karanlık güçler tarafından gaibe yollanan failleri takip etmekten korkmayan bir yiğit, şaşkınlığını yansıtmaktan çekinmeyen bir çocuktur Tahir...

TAHİR ELÇİ, 'HUKUKSUZLUK' KURBANİ...

İbrahim Ö KABOĞLU

çıkıştım (23 Ekim). 'Sokağa çıkma yasağı ve özel güvenlik bölgeleri' üzerine konferans için anlaştık (7 Kasım).

Hüzünden derin acıya

7 Kasım: "Hüzünlüyüm; çünkü, Diyarbakır'dan ayrılışımın 25. yılında bu toplantıyı silah sesleri gölgesinde yapıyoruz. Böyle olmamalıydı..." İlk sözlerimdi bunlar.

Anayasa kültürüne değindim: Anayasa'ya aykırı yasalar; Anayasa'ya ve mahkeme kararlarına uymama; uygulama ise, hepsinin gerisinde, Diyarbakır ve Bölge'de olduğu gibi (...)

28 Kasım: Derin acı ise, tam üç hafta sonra, Tahir Elçi'nin kaybı. Bu nedenle bu yazıyı yazmak o denli zor ki!

Hukuk yolu...

Tahir Elçi, Güneydoğu'da 20 Temmuz'dan bu yana yaygınlaştırılan sokağa çıkma yasağı ve askeri güvenlik bölge uygulamalarına karşı Diyarbakır Barosu olarak verdikleri ve yürütmekte oldukları hukuki mücadeleyi anlattı; kararlılık açtı.

Sözleri, zorlu da olsa, meşru yolun hukuki olduğunun teyidi ve bir hukuk kurumu için

yapılması gerekeni ortaya koymakta idi.

Özgürlük sınırlaması ve durdurma

Olağanüstü yönetimlere ilişkin anayasal düzenlemeye itirazlarımı ve 'istisna anayasa' kavramını hatırlattıktan sonra, iki ayrı rejimi vurguladım:

-Anayasa md.13'e göre, hak ve özgürlükler, sadece sınırlanabilir. Belirtilen ilke ve güvence ölçütleri çerçevesinde.

-Durdurma ise, md. 15'in uygulanmasıyla mümkün. Bunun için, Anayasa md.119-122 gereğince olağanüstü hal veya sıkıyönetim ilan edilmeli. Bu durumda bile hak ve özgürlükler, gerekli ve zorunlu olduğu ölçüde durdurulabilir.

Sokağa çıkma yasakları

Sokağa çıkma yasakları Anayasa'ya aykırı. İller İdaresi Kanunu ve İç Güvenlik Yasası'nda bile bunun dayanakları mevcut değil.

Peki, güvenlik nasıl sağlanacak?

Eğer Güneydoğu'nun belli yöreleri cephaneliğe dönüştürülmüş ise, bunu temizlemenin yolu, olağanüstü hal veya sıkıyönetimden geçer. Şu iki kayıtlı:

-Bu yönetimler, kısmi ve geçici olup, yargı denetimi ve hukuki rejim çerçevesinde uygulanmalı.

-Silahlanma faaliyetlerine göz yuman sorumlulardan da hesap sorulmalı.

Hükümet ise, bunlara başvurmayıp, Anayasa ve hukuk dışı yollarla güvenliği sağlama-ya çalışıyor; haliyle yaşam hakkını da ciddi biçimde tehdit ediyor.

Resmi ve anayasal yalanlar

Hükümet'in, en son çare olarak başvurulması gereken anayasal önlem yerine hukuk dışı uygulamaya gitmiş olması ile gerçeğe aykırı söylemleri arasında bağlantı da kurmak gerekiyordu: Dil yasağını biz kaldırdık; kültürel hakları biz tanıdık; OHAL'e biz son verdik...

Ortak payda: hukuk dışılık

Katılımın ve ilginin yoğun olduğu toplantıda, Sevgili Elçi, ben ve Yargıç O. Gazi Ertekin, uygulamanın 'hukukdışı' olduğu konusunda birleştik. Oysa şiddeti sonlandırmak ve yaşam hakkı için hukuk yolu vazgeçilmezdi.

Diyarbakır özlemi

Dicle Hukuk'tan öğrencilerim olan başta Ta-

hir Elçi gelmek üzere, Baro Yönetim Kurulu üyeleri ve diğer avukatlar, Diyarbakır caddelerinde dolaştık, Sur içi hariç. Halkın ilgisi pek yoğundu...

Memet Uzun günlerinden T. Elçi'nin davası için olası savunma hazırlığına, Türkiye ülkesi ve halkı iç içeliğinden Diyarbakır Barosu'nun anayasa sürecinde oynayabileceği role kadar birçok konuyu, otelde, sokaklarda, Belediye toplantı salonunda, çayevinde, lokantada konuştuk...

Ve 28 Kasım basın toplantısı

Dört Ayaklı Minare önünde yapılan basın toplantısında Tahir Elçi'nin insan hakları vurgusu, tam da 7 Kasım toplantısının uzantısı niteliğinde olup, hak ve özgürlüklere bütünsel yaklaşımı yansıtıyordu: insan haklarını tarihsel, kültürel ve doğal mekânında bir bütün olarak bakabilmek.

İşte bu, Türkiye'nin ihtiyaç duyduğu bir bakış açısı.

Hukuksuz ortamda...

Tahir Elçi'yi kim öldürdü? Suikast mı, kaza kurşunu mu? Bu ve diğer olasılıklar henüz meçhul. Şimdilik bilinen ise, ölümünün başlıca nedeni, 'hukuktan arındırılmış ortam', yani 'devletsiz'. Müsebbibi de belli haliyle.

İNSAN HAKLARI VE İNSAN HAKSIZLIKLARI

HUMAN RIGHTS AND HUMAN WRONGS

Tony Fisher

Tahir Elçi'nin 28 Kasım 2015 tarihinde öldürülmesi, insan hakları savunucularının trajik bir kayıdır. Türkiye'de yaşanan politik kaosun sebep olduğu, hiç de hak edilmemiş bir ölüm daha. Tahir, Türkiye'nin Güneydoğusunda, Diyarbakır'da çalışan önemli bir insan hakları avukatıydı. Diyarbakır Barosunun Başkanıydı. 1992 yılından bu yana, Türkiye'nin Güneydoğusundaki yerel mahkemelerde sayısız ceza dosyalarında savunmanlık yapmasının yanı sıra, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde Türkiye aleyhine davalar açmaktaydı. Davaları çoğunlukla, Türkiye ve PKK arasında yaşanan çatışmalar sırasında zarar görmüş kişilerin bireysel başvurularından oluşmaktaydı. Tahir'e bu yolculuğunda, Strasbourg'da birlikte çalıştığımız birçok dosya vesilesiyle eşlik ettim. Bu dava dosyalarından ilki, bir köyün yıkılması ile ilgiliydi (Özkan ve diğerleri ile Türkiye dosyası). Bu dosyanın başlatılması, 1993 yılının Şubat ayında tüm yaşamları ve köyleri yok edilen 200 köylü adına, yasal yollara başvurma kararlılığını gösteren bir adamın azmini gösteriyordu. Bu kişilerin dava dosyası, 1990'lı yılların başlarında PKK'ye karşı askeriye tarafından yürütülen operasyonlar sırasında yıkılan 3000 köyden bir köye ilişkindi. Tahir, bu dönemde davaları Strasbourg'a taşımaya gönüllü çok az sayıdaki avukatlardan biriydi. Otuzdan fazla köylünün parmak basılı dilekçelerini alarak bunları Strasbourg'a sundu. Evlerini kaybettikten sonra Türkiye'ye dağılmış olan başvurucuları ziyaret etti ve ifadelerini kaleme aldı. 1993 yılının Kasım ayında o ve arkadaşları tutuklanarak işkence gördü.

The murder of Tahir Elci on 28th November 2015 represents another tragic loss to the human rights community. Another undeserved casualty of the political chaos in Turkey. Tahir was a prominent human rights lawyer practising in Diyarbakir in South East Turkey. He was the President of the Diyarbakir Bar Association. He had been taking cases against Turkey to the European Court of Human Rights since 1992 as well as representing numerous applicants before the domestic courts in South East Turkey in relation to criminal matters. Cases mainly on behalf of individuals victimised by clashes between the PKK (Kurdistan Workers Party) and the Turkish Army. I shared Tahir's journey through a number of the cases in Strasbourg which we worked on together. The first of these cases was a village destruction case (Ozkan and others V Turkey). The facts behind the early progress of this case show the tenacity of the man, and his determination to pursue remedies on behalf of over 200 villagers who had seen their village and their whole way of life destroyed in February 1993. There was one of over 3,000 villages destroyed during the military campaign against the PKK which took place in the early 1990's. Tahir was one of very few lawyers willing to pursue cases to Strasbourg over this period. He secured fingerprinted petitions from over 30 of the villagers and submitted them to Strasbourg. He visited the applicants, who had been scattered across Turkey after losing their homes, and drafted statements. In November 1993, he and others were arrested and tortured.

Başvurucular hakkındaki tüm dosyalarına, diğer dava dosyaları ile birlikte el konuldu ve Türk yetkilileri bu durumun izlerini silmeye çalışırken, davası beş yıl boyunca durdu. Tahir, devlete karşı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde dava açarak, yasadışı yollarla gözaltına alınması ve işkence görmesine ilişkin adil bir kararın çıkmasını sağladı. Bunu başararak 70,000 Sterlin maddi tazminat elde etti. Maalesef dava dosyaları geri verilmedi fakat 1998 yılında davanın yeniden oluşturulması için çalışmaya başladı. Başvurucular hakkındaki karar 2004 yılında sonuçlandı ve yüklü miktarda tazminat kazandılar. Adalet sağlanmıştı. Özkan davası ile başlayan bu süreçte yirmi yıl boyunca Tahir, Türkiye'deki devlet yetkililerinin kendi vatandaşlarının temel hak ve özgürlüklerini ihlal etmesi konusunda hesap sormak için birçok dava dosyasını Avrupa Mahkemesine taşımıştı. Aynı zamanda, devlet tarafından gerçekleştirilen işkence, kaybetme, keyfi cinayetler ve bombalama dosyalarında da başarı kazanmıştı. Kariyeri boyunca ciddi bir kişisel risk altındaydı. Daha bir ay önce, İngiltere'de "Channel 4" haber bülteni için yapılan bir röportajında, sosyal medya üzerinden ve şahsen "yüzlerce" tehdit mesajı aldığını doğruladı. Fakat hukukun üstünlüğü ile temel hak ve özgürlüklerin korunması için gösterdiği kararlılık, onu müvekkilleri için çare arama konusunda korkusuz yapmıştı. Aynı şekilde, Türkiye'deki Kürt sorununda barışçıl ve şiddetsiz bir çözümü savunması konusunda da korkusuzdu. İronik bir şekilde 28 Kasım'daki suikastından önceki son konuşmasının başlığı da bu olmuştu. Tahir Elçi'nin emsali pek yoktur. Onun insanlığı, mizahı, bağımsızlık ve amaç tekliği bulaşıcı idi. O, son anına kadar büyük bir savaşı ve insanlara tesir eden bir birey oldu. Enerjisi, coşkusu, ailesine ve işine olan bağlılığı ile aşkı bir ilham kaynağı olmuştur. Ve sadece Türkiye'deki avukat arkadaşları, sevenleri tarafından değil, Avrupa'daki uluslararası insan hakları savunucuları tarafından da özlenecek. Ben ise, sonsuza kadar yasını tutacağım gerçek bir dostu ve meslektaşımı kaybettim. Kalbimiz ve desteğimiz ailesi ile birlikte.

All of the case files in relation to the applicants, together with other case files, were confiscated, and the case stalled for some 5 years whilst the Turkish authorities tried to get it struck out. Tahir himself took the state to the European Court of Human Rights and secured a judgement that he had been unlawfully detained and tortured. He was successful and secured damages of £70,000. The case files were never however returned but he set about re-constituting the case which was eventually heard in 1998. The applicants secured their judgement in 2004 and substantial compensation was awarded. Justice was done. In the two decades since the Özkan case started Tahir has taken scores of cases to the European Court to hold the state authorities in Turkey to account for violation of the fundamental rights of its citizens. Other cases involving torture, disappearances, arbitrary killings and bombings by the state were also successful. Throughout his career he was subject to serious personal risk. Only a month ago he was interviewed on behalf of Channel 4 News in the UK and confirmed that he had received "hundreds" of threats on social media and personally. But his determination to stand up for the rule of law and for the protection of fundamental freedoms has made him unflinching in the pursuit of remedies for his clients. Equally unflinching was his advocacy for a peaceful and non-violent solution to the Kurdish issue in Turkey. Ironically this was the subject of his final address before his assassination on 27th November. There are not many like Tahir Elci. His humanity, humour, independence and singleness of purpose were infectious. He was a great influencer and a fighter to the end. His energy and enthusiasm, his dedication and his love for his work and for his family were an inspiration. He will be so sadly missed, not only amongst his community of lawyers friends and supporters in Turkey, but by the wider international community of human rights practitioners in Europe. For me, I have lost a true friend and colleague who I will mourn forever. Our hearts and our support must go out to his family. Tony Fisher 29.11.15

HER ÖLÜM ÖLÜM DEĞİLDİR

Semih Gümüş

Fotoğrafa yeniden ve yeniden bakıyorum, belki arkasını görmek, sonra gerçeğin ne olduğunu anlamaya çalışmak için. Bütün anlamları görmenin olanaksızlığı yıpratıcı olabilir. Cinayet planlandığı gibi işlendi ama fotoğrafın nasıl ortaya çıkacağı bilinmiyordu

Onu tanıdığım ilk günden beri bazen aklıma gelir, bir an düşünür geçerdim, gözlerimin önünde sakın, iyicil edasıyla beliriverirdi birden. Tane tane anlatırdı hep ama kim dinlerdi. Söze onun gibi saygınlık veren kaç kişi vardı önümüzde. Karşısında kapı duvar gibi durulduğunu görür, ısrarlı ve kararlı olmak yerine bir adım geri çekilirken aklından neler geçirdiğini sanki aynıyla bildiğimi düşünürdüm.

Bunlar bir anda anlamsızlaştı. Savaşa ve silaha karşı olduğunu söyledikten hemen sonra öldürüldü o. Tuzak kurulmuştu ama tuzağa düşmedi. Yalnızca olduğu yerde kaldı, art arda sıkılan kurşunların anlamını kavrayabilmek için. Kaçmaması gerektiğini düşünmüş müydü? Onu iyi tanıyanlar öyle olduğunu söylüyor.

Şiddeti şiddetle ortadan kaldırmak yerine sözün büyüklüğüne ve barışa inandığını daha açık nasıl söyleyebilirdi. Acı ama biz onun hep insan hakları ve barış için cehennemini aydınlatan bir ışık* olduğunu izlerken kayıp gitti önümüzden.

O artık yok. Onun artık içimizde olduğunu, bize ait olan ve bizi belki gerçeklikten koparan duygularımızı dizginlemeden hep bize ait olanların tümü gibi içimizde yaşamayı sürdürdüğünü düşünüyor, bunu hissediyoruz.

Çoğunluğun gözlerinden uzakta, yaşama hakkından acımasızca mahrum bırakılmaya çalışılan insanlar kendilerini korumak için şiddete de başvurursa, onlara direnmeyi

birakmalarını önermek ya da yalnızca anlamak. Bu ikisi arasında durduğunuz yeri belirginize size sonra hatırlatacak. Kimilerinin duymak istemeyeceği bu yalın durum, ölçüsüzce saldırı altında kalan insanları sıkıştırıyor, önemli olan bu.

Savaş isteyen için akılcı olanın savaş istemeyenleri etkisizleştirmek olduğunu biliyoruz, bazen de öldürerek. Hayat onu o meşum kaldırıma uzanan insanın yanına getirip koydu. Biri burada, öbürü orada, şimdi ikisi yan yana, günün karanlığına uzanmış, çaresizliğimizi çoğaltarak yatıyor. Gözler önünde, bundan daha çıplak bir gerçek olabilir mi, diye düşünüyoruz ama istemeden içlerinde yaşadığımız insanların çoğunluğu, bundan daha çıplak olana da yüz çevirecek. Aynı değil gördüklerimiz, hiç aynı olmadı.

Virginia Woolf'un duyarlılığı, İspanya İç Savaşı'ndan gelen fotoğraflara bakarken daha ve daha inceliyordu. Neler gördüğünü hissetmeye çalışıyorum. O da, "Aynı fotoğraflara baktığımızda aynı duyguları hissedip hissetmediğimiz konusu üzerinde duralım" diyor.

O fotoğrafa bakamamak

Yeniden duralım. İnsana insan olma duygusunu en güçlü hissettirenlerden birisiydi tarihi minarenin ayakları dibine uzanan, insan önceden demek böyleydi dedirten insan, oysa şimdi pek az. Yer olduğu gibi taş ve canının bir anda alınması yüzünden gövdesi hafifleyerek yere düşmüşse de yavaş yavaş sertçe vurmuştur taş.

Peki o fotoğrafa bakarken acı duymamak, hatta bakmamak. Kayıtsız duranların çoğunlukta olduğu bir toplumda yaşamanın acısını unutturacak kadar büyük bir acıyla yanarken biz, ölümü bile değil de öldürülme-yi hak ettiğini düşünenlerle yan yana, aynı apartmanda, işyerinde, aynı sokakta yaşamayı nasıl sürdüreceğiz. Woolf'un –ve elbette bizim– değişimle, ahlaktan ve vicdandan nasibini almamış insanlarla aynı yerlere değmişsek, ellerimizi yıkamadan durabilir miyiz, sevdiğimiz insana dokunabilir miyiz, bir kitabı alıp okuyabilir miyiz.

Karşı kıydan bakanların gözü, görme biçimi niçin o kadar başka. Başka olduğunu biliyoruz ama bunun üstünde durup düşünmeden. Yoksa anlamak kolay değil. Susan Sontag propaganda dosyalarını tutanların cinayeti nasıl kullanabileceğini anlatıyor. Öldüreni gizlemek, hedef saptırmak, öldürülenden kuşkulandırmak, gerçeğe aramıza saydam görünen bir yanılsama perdesi çekmek. O zaman ölümlerimizle bir başına, yalnızlığımızı kırmak için bir kat daha çaba harcamak zorunda kalacağımızı onlar da biliyor. Ayakta gücünü koruyarak kalmak için cinayete göz yummak, onların çekincesizce durduğu yer.

Siyasal sözlerin yalanıyla baş etmek zor. Popülizm hem pornografi hem faşizm. Adalet ve demokrasinin yerine gene adaleti ve demokrasiyi geçirmek için de yepyeni iki kavram ve onlara uygun bir gerçeklik yaratmak gerekiyor. Düşünce bunun için. Sonra kazanmak.

“Bir cehennemi göstermek”

Fotoğrafa yeniden ve yeniden bakıyorum, belki arkasını görmek, sonra gerçeğin ne olduğunu anlamaya çalışmak için. Fotoğrafın taşıdığı bütün anlamları görmenin olanaksızlığı yıpratıcı olabilir. Cinayet planlandığı gibi işlendi ama fotoğrafın nasıl ortaya çıkacağı bilinmiyordu. Artık bizim o fotoğraf.

Gerçeği istemedikleri gibi gösterdi. Daha çoğunu anlamak için fotoğrafın açıkça gösterdiklerinin ötesine geçip onu soyutlamak, onu yaratmanın, hayalin, kurgunun eline bırakmak gerekebilir. O zaman aslında tam anlamıyla ne olduğunu düşünüp uzun uzun bakmamıza karşın göremediklerimizi görmeye başlayacağız.

“Bir cehennemi göstermek, elbette, insanların o cehennemden nasıl çıkarılacağı, cehennem ateşinin nasıl söndürüleceği konusunda herhangi bir şey anlatmaz bize,” diyor Susan Sontag. Onun ölümü bizim cehennemimiz. O fotoğrafın imgesi nelere karşılık geliyor, artık asıl önemli olan o. Gerçekten daha acı, düşündürücü ve kalıcı imgesi. Ötekiler için korkutucu, belleklerden hiç silinmeyecek olan.

Bu bir ölüm değil. Fotoğrafa baktıkça konuşuyoruz onunla. Onun bize anlattıklarına dilimiz döndüğünce karşılık vermeye çalışıyoruz. İnsan karşılıklı konuşmayla birbirini ne kadar anlayabilir. Onun bize anlatacakları tamam ama biz derdimizi anlatamıyoruz. Fotoğrafın başka bir gerçekliğe karşılık veren imgesini yaratabilsek onu zihnimize sokacağız ve orada kendimizle konuşmaya başlamak, yaşadıklarımızı bilinç ve bellek çarpanıyla geleceğe doğru uzatacak.

Bunu yapamazsak, yaşadığımız acıyı ve utancı içselleştiremediğimiz gibi, içimize kapanacağız. Gençler başlarına kurşun sıkılarak, çocuklar otomatik silahlarla taranan sokaklarda, kadınlar evlerinin içinde öldürülürken onları medyada yalnızca birer fotoğraf olarak algılamak, gerçeklik duygusunu gitgide sığlaştıracak.

Anlatılması gerekmeyen bir keder, yenilgimizin aynası. Onsuz olunmuyorsa, zaman gene en güçlümüz çıktı. Cehennemi bile karrartanlar şimdi gülüyor. Oysa o fotoğraf yaşadığımız hayatın belleği oldu.

*Max Horkheimer.

HOŞGELDİN TAHİR AMCA

Av.Semire NERGİZ

Aman ya rabbi Tahir amcasın... bizdesin, yanımızdasın ...sevinsek mi üzülsek mi ... yaşasın ..kahretsin ... Tahir amca çok şaşırdım !!!!

Tanıyamadın mı beni...benim ben Ceylan Önkol ...hani herkesin ben buraya geldikten sonra bildiği resmimde benden korksunlar diye gözlerini kocaman açıp açıp bakan o küçük kız var ya ben oyum işte...Haklısın beni tanımamakta çünkü çok oldu geleli; Değiştim, şimdi 18 yaşındayım...Geldiğimde eylül 2009 idi ve 12 yaşında idim...küçücük bir çocuktum gördüğün gibi şimdi genç kız oldum...

Geldiğimde çok çocuk vardı burada biliyor musun ... sonra gelmeye de devam ettiler... senin çok iyi tanıdığın bir çocuk daha vardı burada...Uğur Kaymaz abi...2004 te babasıyla beraber o da gelmiş buraya...o da benim gibi 12 yaşında imiş buraya geldiğinde ...şimdi o da büyüdü görsen tanımazsın 23 yaşında hepimize abilik yapıyor...ama biliyor musun çocuklar bizden sonra da buraya gelmeye devam ettiler dedim ya hala da geliyorlar...Mesela Berkin Elvan elinde ekmeği ile geldi...Temmuz 2015 ten bu yana da Beytullah ,Hasan ,Mehmet Hıdır ,35 günlük bebek olan Muhammed Tahir Yaramış, buraya gelenlerden ismini bildiklerim... Ha bu arada Ayları da saymayı unuttum...o da

burada...çok tatlı sevip duruyoruz onu...

Geliş sebeplerini soruyoruz her gelenin ...Biliyor musun hepsi en en büyüklerin kendi dünyalarında yarattığı anlaşmazlıkların, çatışma kin ve öfkenin sonucu buradayız diyor. Aslında hiçbiri isteyerek gelmiyor buraya; Hepsi çok masum boynu bükük....ne yasalar ne sevdiklerimizin sevgisi bizi koruyabiliyor ;Biz istemedik burada olmayı. Hepimizin oyuncakları, kitapları, okulu ,hayalleri sevdikleri kaldı dünyada,anne babaları kaldı ...

Aldıktık ama yine de Çok özlüyoruz sevdiklerimizi ... Biliyor musun bazen rüyalarına giriyoruz hasret gidermek için. Uğur abi bize göre daha şanslı ya o babasıyla beraber burada...Uğur abinin arkasından çok iftira attılar... duyduk... 12 yaşında iken yaşından çok sayıda tam 13 kurşunla katlettiler onu... Uğur abi güya devlet için tehlikeliymiş...Bize ne çok tehlikeliymişim diye espri bile yapıyor...Güya bende silah varmış elimde barut izi...Halbuki silahla ne işim olacaktı ki ? Benim sadece bilyelerim ve kitaplarım vardı diyor...güya terör örgütüne operasyon yapan 4 polis amcaı çok korkutmuşum ondan beni vurmuşlar...zaten mahkeme de polis amcaları haklı buldu diyor... Avrupa mahkemesindeki hakim amcalar ise aksi fikirde imiş ve onları suçlu bulmuş ama onlar yine de bildiğini okumuş, Uğur ve babası ölmeliydi

Geliş sebeplerini soruyoruz her gelenin ...Biliyor musun hepsi en en büyüklerin kendi dünyalarında yarattığı anlaşmazlıkların, çatışma kin ve öfkenin sonucu buradayız diyor.

demişler, dosyamızı da böylelikle kapatmışlar diyor...

En iyi sen bilirsin ya o kötü adamları Tahir amca ,arkamdan da yalan yanlış çok konuştular ...çok özledim köyümü bu arada...annem benim o gün eteklerinde topladı herbir parçamı...canım annem en son duydum ki hakim amcalar annemin açtığı davada ona manevi zararın yok demişler, red etmişler annemin davasını... külliye yalan...ben biliyorum annemin ne kadar üzüldüğünü...eteğinde idim ben çünkü ve herşeyi gördüm ...keşke beni şahit olarak dinleyebilseydi mahkeme...Ama ben ölüyüm olmaz bu değil mi ?..kayıtlardan düştüm ben...Ben yokum ve artık okuyamayacak aşık olamayacak, evlenemeyecek çocuklarım olmayacak, çocuklarımla müruvetini göremeyeceğim...Ve en çok üzüldüğüm de bir daha köyümde koyunlarımla özgür dolaşamayacağım...

Ne diyordum arkamdan yalan yanlış konuştular diyordum... doğrusu ise şu idi...

Lice'nin şenlik köyünde yaşayan 12 yaşında küçük bir çobandım. Koyunlarıma şarkılar söyler, onlar da bana mis gibi sütlerini ikram ederlerdi. Mutlu bir çocuktum anlayacağın ;ta ki o güne kadar...ne olduysa oldu biranda ve üzerime daha önce görmediğim bilmediğim kocaman ağır bir şey düştü .Ne olduğunu anlayamamıştım. Sonra öğrendim ki havan mermisiymiş üzerime düşen. Hiçbir şey hatırlamıyordum. Tek hatırladığım annemin beni eteğinde topladığıydı.Savcı amca çok korkmuş da can güvenliğim yok deyip saatler sonra ancak yanıma gelmişti ;Geldiğinde de çok geçti zaten.Sonra her bir ağızdan büyükler en büyükler devreye girdi. Genel kurmay, içişleri bakanı ,mahkemeler

Ne çok uğraştın Uğur için, benim için, tüm çocuklar için ,öksüz çocukların öldürülen anne babaları için. Minnettarız sana. Bundan böyle burada bize emanetsin artık çünkü burayı biz senden iyi biliriz. Rahat ettiririz seni ama sen rahatı sevmezsin ki burada da muhakkak yapacak yeni telaşe uğraşlar bulursun....

hep bir ağızdan Ceylan suçlu dediler.Ceylan havan mermisini patlattı dediler.Adli tıpçı amcalar onları yalanladı,benim masum olduğumu söyledi ama nafile en büyükler en güçlüler yine haklı çıktı ve onlar kazandı. Savcı amca da ne olduğunu bilmediğim bir karar verdi .Kararın adı "TAKİP-SİZLİK" imiş .Öğrendim ki bu karar dosya kapansın demekmiş;Yani beni

vuran öldüren kimse yokmuş,kendi kendime ölmüşüm demekmiş.Düşündüm de ben mi şanslıyım Uğur abi mi bilemedim... Uğur abiyi vuranlar bulundu ama yine de dosyası kapandı bende ise suçlu kimse bulunamadı dosyam kapandı...Sonuç aynı aslında ve ölen her çocuğun dosyası bir şekilde kapanacak demekmiş bu ...

Ne çok uğraştın Uğur için, benim için, tüm çocuklar için ,öksüz çocukların öldürülen anne babaları için. Minnettarız sana. Bundan böyle burada bize emanetsin artık çünkü burayı biz senden iyi biliriz.Rahat ettiririz seni ama sen rahatı sevmezsin ki burada da muhakkak yapacak yeni telaşe uğraşlar bulursun....

Nazan öncel diye bir abla varmış...köyde iken tanıımıyordum ama şimdi çok iyi biliyorum;- çünkü benim için bir şarkı yazmış.Benim bir şarkım var artık arkamdan söylenen...O abla benim için yazdığı şarkıya Ceylana Ağıt diye isim koymuş. Köyde hayvan otlatıyormuş gibi hayal edip mırıldanıyorum sık sık bana yazılan şarkımı.

Şarkıda kıymayın Ceylanlara diyoruz ama Çocuklar ölmeye devam ediyor Tahir amca. Sen çocuklar ölmesin diye çok uğraştın. Bir de ölen çocuklar unutulmasın , öldüren katiller ortaya çıksın diye çok uğraştın.Sana çok güveniyorduk. Buradan hepimiz seni

sevgiyle saygıyla takip ediyorduk; Ama sen de buradasın artık. Kötüler ne kadar güçlü ne kadar kötü imiş, bizler bile hayretle görüyoruz, ama senin gibi çok iyiler de var dünyada biliyoruz. Sen buraya gelirken, bu karanlıkta bu pusuda bu korkunç dünyada çocukları kimlere emanet ettin. Lütfen onlara de ki : Çocuklar buraya gelmesin artık... anne babalar da gelmesin tabi...Yanlış anlama ama Keşke sen de gelmeseydin. Orada kötülük daha henüz bitmedi ve sana daha çok ihtiyaç vardı. Hala uçurtmalarımız vuruluyor . Niye geldin ki...

Keşke dört ayaklı minareye gitmeseydin o sabah diyoruz ama senin gitmemezlik etmeyeceğini çok iyi biliyoruz. Vurulduğun yerde gökyüzüne uçuşan barış güvercinleri kulağımıza , senin "Öleceksek Dört Ayaklı Minarede Ölelim " dediğini fısıldadılar.. Bu kadar çok mu istedin buraya gelmeyi,bizi görmeyi...

Dedim ya en iyi sen bilirsin o kötü adamları Tahir amca ;Senin arkandan da, o kötü adamlar yalan yanlış çok şey söyleyecek ,çok şey konuşacaklar. Hatta bize yaptıkla-

rı gibi belki seni de suçlayacaklar. Tahir Elçi Susmalıydı, konuşmamalıydı, görmemeliydi, sevmemeliydi iyi insanları, çocukları,barışı ,kardeşliği diyecekler. Savaş ,çatışma, kin, nefret, öfke istese idi ,katilleri sevse idi yaşardı şimdi diyecekler.

Tahir amca duydun mu ? Senin için de bir dosya açmış büyüklerimiz!!! Hani bizim için açılan o sayısız ,umutsuz ve açılırken pembe renkte olan ; kapanırken de bize siyah görünen o manasını sonradan öğrendiğimiz "TAKİPSİZLİK" kelimesi ile biten dosyalar-dan... Ne kadar tanıdık değil mi . Ne çok kızar ve ne çok üzüldün bu kelimeyi duyduğunda ...İnançla azimle düzeltmek için uğraşırdın

Ne olur sevenlerin arkadaşların dostların seni yalnız bırakmasın...en büyükler en güçlüler senin dosyanda da da bizimkilerde olduğu gibi yine haklı çıkmasın...onlar aslında hep haksız bunu çok iyi biliyorsun ve biz de çok iyi biliyoruz...ve hepimiz de senin bildiğin gibi katilleri çok iyi tanıyoruz... 01.12.2015

TAHİR ELÇİ'NİN ARDINDAN

Yrd. Doç. Dr. Vahap ÇOŞKUN

Elçi'nin öldürülmeden hemen önce, Diyarbakır'ın kültürel mirası olan Dört Ayaklı Minare'nin halen sürmekte olan çatışmalardan zarar görmesi nedeniyle düzenlediği basın toplantısındaki konuşması, onun duyarlı ve ilkeli kişiliğinin ve net siyasi duruşunun son örneği oldu.

Türkiye'de Kürt meselesi, insan hakları ve hukuk devleti gibi konularda çalışan hemen herkesin Tahir Elçi ile bir irtibatı oldu. Bugün PODEM (Kamusal Politika ve Demokrasi Çalışmaları Merkezi) şemsiyesi altında faaliyet yürüten olarak da bizler de, birçok çalışmada Elçi'yle teşrik-i mesaide bulunduk. PODEM'in Elçi'nin ardından yayınladığı mesajı sizinle de paylaşmak istiyorum:

“Uzun yıllardır tanıdığımız, sayısız çalışmada birlikte yer aldığımız, her fırsatta görüşüne, katkısına başvurduğumuz

hukukçu ve insan hakları savunucusu Tahir Elçi, 28 Kasım 2015 Cumartesi günü kimliği henüz belirlenemeyen bir kişi tarafından Diyarbakır'da öldürüldü.

Tahir Elçi, kendi ifadesiyle “30 yıldır süren, elli bin insanımızın yaşamına mal olan, çok ağır toplumsal tahribatlara yol açan bu meselenin çözümü üzerine yoğunlaşan, düşü-

Elçi, etkili bir sivil toplum önderiydi. Duruşma salonlarından televizyon programlarına, gazete sayfalarından kamusal toplantılara kadar her alanda alışlagelmişin ötesinde derinlikli, yapıcı ve ufuk açıcı tespitleriyle karşımıza çıktı. Elçi'nin öldürülmeden hemen önce, Diyarbakır'ın kültürel mirası olan Dört Ayaklı Minare'nin halen sürmekte olan çatışmalardan zarar görmesi nedeniyle düzenlediği basın toplantısındaki konuşması, onun duyarlı ve ilkeli kişiliğinin ve net siyasi duruşunun son örneği oldu.

nen, fikir üreten, tavsiye ve eleştirilerde bulunan bir hukukçu”ydu.

Yıllarca Kürt bölgelerinde devlet şiddeti ve baskısına maruz kalan insanların hayatlarına hukuk mücadelesiyle yön verdi. 2013'te başlayan çözüm sürecini destekledi, çatışmasızlık ve çözüm dönemindeki siyasi sürece yapıcı katkılar sundu. 2015 ortalarında yeniden çatışma dönemine girildiğinde, sağduyulu duruşuyla taraflara sayısız çağrı yaptı. Öldürüldüğü ana dek 1990'lardaki zorla kaybetme (“faili meçhul”) olaylarının failleri-

nin yargılandığı dava süreçlerinde hukuki ve toplumsal mücadele verdi.

Elçi, etkili bir sivil toplum önderiydi. Duruşma salonlarından televizyon programlarına, gazete sayfalarından kamusal toplantılara kadar her alanda alışlagelmişin ötesinde derinlikli, yapıcı ve ufuk açıcı tespitleriyle karşımıza çıktı. Elçi'nin öldürülmeden he-

men önce, Diyarbakır'ın kültürel mirası olan Dört Ayaklı Minare'nin halen sürmekte olan çatışmalardan zarar görmesi nedeniyle düzenlediği basın toplantısındaki konuşması, onun duyarlı ve ilkeli kişiliğinin ve net siyasi duruşunun son örneği oldu.

Tahir Elçi'yle yollarımız yıllar önce TESEV çatısı altında yürüttüğümüz çalışmalarda kesişmişti. 2010'daki "Kürt Sorununun Çözümüne Doğru: Anayasal ve Yasal Öneriler", 2013'te "Ergenekon'un Öteki Yüzü: Faili Meçhuller ve Kayıplar", 2014'te "Çözüm Sürecinde Eve Dönüş: Psikolojik/İdeolojik, Siyasi/Kamusal, Sosyal ve Ekonomik Alanlara Dair Tespit ve Öneriler" ve 2009-2015 yılları arasında "Cezasızlık ve İnsan Hakları Avukatlarına Destek" çalışmalarımızda Elçi'yle kimi zaman yan yana çalıştık, kimi zaman da çalışmalarımıza yön veren katkılarını aldık.

Kaybımız çok büyük. Türkiye, sağduyulu

bir aydınını; adalet, ifade özgürlüğü ve demokrasi yolunda gayretli ve çalışkan bir hukukçusunu; bizler de en kritik anlarda bile iyimserliği ile yolumuza ışık tutan bir arkadaşımızı kaybettik. Kendimizi, onu tanımış ve onunla çalışabilmiş olmakla avutuyoruz...

PODEM olarak, Tahir Elçi'nin öldürülmesinin arkasındaki kişilerin ve koşulların bir an önce aydınlatılarak toplum ile paylaşılması, bu cinayetin yeni bir "faili meçhul" olarak kalmamasını talep ediyoruz. Tahir Elçi'yi zamansız bir şekilde aramızdan alan karanlık güçler ve koşullar karşısında, kalıcı bir barış için her kesimin elini taşın altına koyması ve kendi çevresinden başlayarak çatışma yaratan koşulların ortadan kalkması için çaba göstermesi gerektiğini düşünüyoruz. Tıpkı Tahir Elçi'nin hayatı boyunca yaptığı gibi...

Oxir be Tahir Elçi! Em te ji bîr nakin.

Hoşçakal Tahir Elçi! Seni unutmayacağız."

HERKES İÇİN ADALET, YAŞANABİLİR BİR DÜNYA DİYEN BİR İNSAN HAKLARI SAVUNUCUSU...

Av. Sabahattin ACAR

Tahir ELÇİ ismi uzun yıllar, eğer cinayeti aydınlatılmaz ise, yüz yıllar hafızalardan silinmeyecek, faili meçhuller listesinin başlarında yerini alarak karşımızda hep duracaktır. Hep hafızalarda kalacak, kendisi için mücadeleye ettiği halkı ve herkes için adalet özgürlük, eşitlik diyen tüm insanlar tarafından minnet ve şükran duyguları ile anılacaktır. İnsanlık, Tahir'i, onurlu, özverili, Hukukun Üstünlüğü için yaşamı pahasına mücadele eden yılmaz, cesur bir İnsan Hakları Savunucusu olarak hatırlayacaktır.

Ben Tahir ELÇİ'yi 1988 yılında, kendisi Hukuk Fakültesi 2. sınıf öğrencisi olduğu, benim de Avukatlık stajını yaptığım bir süreçte tanıdım. Kaldığımız eve ortak tanıdığımız bir arkadaş ile birlikte gelmişti. Arkadaşlığımız ve dostluğumuzun ilerlemesi, benim okuduğum kitapları, dinlediğim müziği görmesi ile başlamıştı.

Tahir, 1992 yılında siyasal faaliyetlerinden dolayı gözaltına alınmıştı. 1992 yılında CMUK'ta bir değişiklik yapılarak, gözaltına alınanların avukatları ile polis gözetiminde görüşme imkanı tanınmıştı. 1992 yılına kadar, özellikle siyasal faaliyetlerinden dolayı gözaltına alınanlar 45 gün kadar göz altında tutulmalarına rağmen vekili veya müdafii ile görüştürülüyorlardı. CMUK'ta yapılan

yasal değişiklikten sonra, gözaltında görüştüğüm ilk müvekkillerimden biri de Tahir ELÇİ olmuştu. Gözaltında, günlerce insanlık dışı uygulama ve işlemlere tabi tutulmuş, görüşmeden sonra, tekrar o işkenceye tabi tutulmayacağı konusunda hiçbir güvencesi olmayan bir insanın, o dik ve onurlu duruşu beni çok etkilemişti. Tahir ile zaman zaman bir araya geldiğimiz sohbet ortamlarında, unutamadığı bu anısını hep anlatırdı.

1993 yılının Kasım ayında, Diyarbakır'ın ayaz ve soğuk günlerinde, JİTEM'in gözaltı merkezi olarak kullandığı bir mekanda ikinci kez Tahir ile gözlerimiz siyah, kirli bezlerle kapalı iken bir araya geldik. Gözlerimizin kapalı olduğu bu ortamda ancak seslerimizden birbirimizi tanıyabildik. Avukatlara yönelik olarak başlatılan bir operasyon sonucu bu kez 2 meslektaş olarak gözaltına alınmıştık. 26 günlük gözaltı sürecinden sonra, Mahkemeye çıkarıldık. 10 Aralık 1993 günü yani Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin kabul edildiği gün, İnsan Hakları Mücadelesini verdiğimiz için, gecenin geç bir saatinde, Mahkeme, benim ve Tahir'in tutuklanmasına karar vermişti. (Ne ilginçtir ki, bu yazıyı da Sevgili Tahir'in anısına yine 10 Aralık günü yazıyorum.) Gecenin geç bir saatinde E Tipi Kapalı Cezaevi 35 nolu koğuşa

gittiğimizde tutuklu arkadaşlar; gözaltında yaşamış ve maruz kaldıkları hukuk dışı uygulama ve deneyimlerinden olacak ki, haşlamış patates ve çorba hazırlamışlardı. Çünkü, 26 günlük gözaltı süresi boyunca, sabah ve akşam olmak üzere günde 2 kez sadece ama sadece bayatlamış kuru ekmek veriyorlardı bize. Bütün tutuklular, gözaltında insan onuru ile bağdaşmayan bu zulmü yaşamışlardı. Tahir ile Diyarbakır ve Mardin cezaevlerinde yaklaşık 3 ay kadar aynı odalarda kaldık. Ben, Diyarbakır da, İnsan Hakları Derneği yönetici olarak yürüttüğüm faaliyet ve takip ettiğim siyasi davalardan dolayı, Tahir ELÇİ, Cizre de, İnsan Haklarını, Hukukun Üstünlüğünü savunduğu için, faili meçhul cinayet dosyalarını AIHM'e taşıdığı için bir süre özgürlüğümüzden yoksun bırakıldık.

Sevgili Tahir, bütün işkence, tehdit ve zorbalığa rağmen, Hukukun Üstünlüğü ve İnsan Hakları mücadelesinde hiç bir zaman taviz vermedi, boyun eğmedi. İnsan Hakları mücadelesi maratonunda hep bayrağı taşıdı. Faili meçhul diye katledilen, köyleri yakılan, yıkılan Kürt Halkının, Hukuk mücadelesini, iç hukukta ve uluslararası hukuk arenalarından, yılmadan verdi. Tahir, faili meçhul cinayetlerin failleri olarak yargılanan sanıklar karşısında, hep mağdur ve müştekilerin hakkını savunan bir savunman olarak mesleğini yürüttü.

Tahir, aydın kişiliğinde, doğru bildiklerinde ve onurlu dik duruşundan hiçbir zaman taviz vermedi. Bu tavizsiz duruşu ve Hukukun

Üstünlüğü, Demokrasi mücadelesi sonucu olarak Diyarbakır Barosu üyeleri, Onu 2012-2014 ve 2014-2016 dönemlerinde Diyarbakır Barosu başkanı seçerek, İnsan Hakları ve Hukukun Üstünlüğü için vermiş olduğu tavizsiz mücadelesinden dolayı belki de ödüllendirdiler. Bizim tanık olduğumuz kadarı ile, Sevgili Tahir, bu ödülün bir karşılığı olarak daha büyük bir güç ve azim ile İnsan Hakları ve Demokrasi mücadelesini verdi. İhlalleri tespit etmeye çalıştı. Bulunduğu makamının kendisine yüklediği görev ve sorumluluğun gereklerini layık ile yerine getirdi.

Hukuk ve İnsan Hakları ihlallerinin olduğu her yerde Tahir vardı. Kimi zaman bir avukat olarak ihlallerin failleri olan sanıkların cezalandırılması için mağdurların yanında savunman olarak durdu. Kimi zaman ihlalleri tespit ederek, Devleti, hukuka uymaya, evrensel hukuk norm ve kurallarını uygulamaya davet ederek tarihe not düşürdü.

Bir gün, İnsan Hakları ihlallerinin, faili meçhul cinayetlerin ve hukuksuzlukların arşivleri açıldığında ve bunlar müzeye dönüştürüldüğünde, Sevgili Tahir'in bir Hukuk İnsanı ve İnsan Hakları savunucusu olarak ne kadar ter döktüğü, insanın layık olduğu insanca yaşam koşullarına kavuşması için ne kadar mücadele ettiği görülecektir.

Fiziklen bizden koparılıp götürülen Tahir'in mücadele azmi, onurlu duruşu, bütün kararlılıkları bir bir yarararak, yok ederek bizlerin ve gelecek nesillerin yolunu aydınlatacaktır.

HENDEK Mİ SİVİL SİYASET Mİ?

Fehim IŞIK

Bir gün önce Diyarbakır'da onbinlerin katılımıyla Tahir Elçi'yi son yolculuğuna uğurladık. Tahir Elçi'nin cenaze törenine sel olup akan insanlar onu Yeniköy mezarlığında toprağa emanet etti. 1991 yılının Temmuz ayında Diyarbakır yine onbinlerin katılımıyla toprağa verilen bir başka cenazeye tanıklık etmişti. Vedat Aydın, 10 Temmuz 1991'de aynı kentin bir başka mezarlığında, Mardinkapı'da toprağa verilmişti.

Elbet Diyarbakır yalnız bu iki insanın cenaze törenine ev sahipliği yapmadı. Ancak bu ikisine dikkat çekmemin özel bir nedeni var. Katledilme biçimleri farklı olsa da katledilmelerinden sonra yaşananlar ile katledilenlerin kişiliği ve siyasi anlayışları arasında ciddi benzerlekler var.

Her ikisini de yakından tanıdım. Vedat Aydın ile tanışıklığımız 12 Eylül öncesinden gelirdi. Köylerimiz birbirine çok yakındı. Aileden gelen bir tanışıklık vardı. Ayrıca Vedat Aydın Diyarbakır Eğitim Enstitüsü'nde öğrenci iken ben hemen onun okuduğu fakültenin karşı-sındaki Diyarbakır Lisesi'nde öğrenciydim. O dönem örgütlerimizin kurduğu siyasi ittifak nedeniyle ortak eylemlerde de yer aldık. Tahir Elçi'yi ise Diyarbakır'da Hukuk Fakültesi'ni okumaya başladıktan sonra tanıdım. Gecikmeli bir öğrenci olarak başladığım üniversiteyi bitirmeme yakın o üniversiteye başlamıştı. Üniversiteden mezun olmamdan sonra onun öğrenciliği devam ediyordu. Üniversite sonrasında hem sıcak siyasetin içinde yer almam, hem de gazeteciliği görev edinmem nedeniyle Tahir Elçi de dahil üniversitedeki arkadaşlar ile ilişkimi düzenli

sürdürdüm. Tahir Elçi ile avukatlığa başladıktan sonra da, Baro'da yöneticilik, başkanlık yaptığında da diyalogumuz devam etti.

Her ikisiyle de resmiyetin dışına taşan bir dostluğum vardı. Bu nedenle iyi tanıdığımı söyleyebiliyorum.

İkisinin öne çıkan ortak yönlerini söyleyeyim. En başta, inandıkları doğruları söylemekten imtina etmezlerdi ama bir o kadar da emek verenlere haksızlığı zul sayarlardı. Daha açık bir deyimle söyleyeyim; PKK'yi eleştirirler ancak bunu yaparken PKK'yi geliştirmeyi esas alırlar, onun yanlış yapmasının önüne geçmek isterlerdi. Vedat Aydın'dan da, Tahir Elçi'den de duyduğum ortak sözlerden birini mealen yazmam, sanırım bu durumu açıklar. Her ikisi de "Devlet, binalarımızı enkaza dönüştürmek istiyor. Biz binalarımızın onarım gerektiren yanlarına dikkat çekelim ama bu binaları temelden yıkacak hiçbir yaklaşım ortak olmayalım." derlerdi. Bu nedenle PKK'yi eleştirirken bile devletin kullanması muhtemel, özellikle de Kürt halkının özgürlük mücadelesine sekte vuracak malzemeler vermemeye özen gösterirlerdi.

Bir diğer ortak yönleri cesaretleri ve dik duruşlarıydı. Açık alanda, korkusuzca çalışırlardı. "Karşımdaki devlettir, bu sözüm bana zarar verir" deyip sözlerini tartarak konuşma gereği duymazlardı. Sözleri PKK'yi, devletin klasik deyişiyle "terörü övme" anlamına gelse bile söylerlerdi. Yani mahallelinin deyişiyle, karınlarından konuşmazlardı, kem-küm etmezlerdi.

Katillerine neden bu ortak yönleridir. Kim bu uğursuz aklı onlara vermiş bilmiyorum ama birileri Aydın ve Elçi gibilerini katlettiklerinde Kürt hareketini suçlayarak başarılı olabileceklerine, hatta kitleler ile Kürt hareketi arasındaki bağı koparabileceklerine inanırlar. Bu nedenle yeri gediğinde PKK'yi de eleştiren ama dik duruşlarından da zerretaviz vermeyen hedefleri özellikle seçerler.

Bu aklın çokça nedeni olabilir ama benim dikkat çekmek istediğim iki belirgin neden var. En başta dik duranları katletme üzerinden özellikle yazan, çizen, konuşanlara korku yaymayı hedefliyorlar. İkincisi ise bu insanların katlinden sonra "PKK öldürdü" diyebilecek argümanlar oluşturabiliyorlar.

Her iki durumun yansımalarının ne olduğunu gözleme şansımız var. Örneğin ürkenler, geri çekilenler yok mu? Elbet var. Hatta bu tür cinayetlerden korkup gidip devletin kulvarında kulaç çekmeye başlayanlar bile oldu. Ama bu hiçbir zaman istisna olmayı aşan bir karşılık bulmadı. İkincisine gelince; Aydın'ın katledilmesinden sonra "Vedat Aydın'ı PKK

öldürdü" diyerek cinayetin soruşturulmasını, katillerin bulunmasını yıllarca engellediler. Abdülkadir Aygan gibi cinayette rol almış biri çıkıp konuştuğu halde bu argümanlarından vazgeçemediler. Aynısını Elçi'ye de yaptılar, yapıyorlar. Daha Elçi'nin kanı kurumadan hükümet medyasında yazan eli kalemliler, başladılar PKK'nin Elçi'yi niçin öldüreceğinin analizlerini kasmaya. Hatta bu analizleri öyle utanmazca yaptılar ki daha bir müddet önce "PKK terör örgütü değil" dediği için linç ettikleri kişinin Tahir Elçi olduğunu bile unutmuşlardı.

Hal böyle iken bilmemiz gereken şu: Tahir Elçi de, Vedat Aydın ve benzer birçok aydın, siyasetçi, sanatçı, yazar, gazeteci, sivil toplum yöneticisi de tesadüfen seçilmiş hedefler değiller. Üç aşağı beş yukarı aynı kirli aklın sonucu katledildiler. Bu kirli akıl da, kendi pisliğini ortaya çıkaracak bir adım atmaz. Kısacası katledenler, katledilmesine sebep olanlar Elçi'nin failini/faillerini ortaya çıkarmak yerine cinayetten nemalanmayı bir müddet daha yeğleyecekler, bunu bilelim.

ELÇİ'SİZ KALDIK

Av. Nuşirevan ELÇİ

İnsanın inanmadığı veya inanmak istemediği olaylar vardır. 28 Kasım 2015 günü twitter'da haberlere bakarken "Sur ilçesinde Baro Başkanı ve avukatların katıldığı basın açıklaması tarandı. Avukatlar yaralı" twitini görünce sevgili arkadaşım Tahir'i aradım. Telefonu sürekli meşgul çalışıyordu. Ben de twitterda haberlere bakmaya ve Tahir'i aramaya devam ettim. Bir-iki dakika sonra "Tahir Elçi yaralandı" diye bir twit düştü ekrana. Artık sabrım kalmamıştı. Tahir'in ortağı Neşet Girasun'u aradım. Onun da telefonu meşguldü. Bu kez ortak arkadaşımız Mehmet Emin Aktar'ı aradım. Emin'in sesi telaşlıydı. "Emin, Tahir vuruldu" diyorlar. "Ne biliyorsun?" deyince: "Ben de şimdi duydum. Hastaneye doğru gidiyorum. İnşallah doğru değildir" dedi. Artık içimdeki telaş iyice su yüzüne çıkmıştı. Telefonu kapatır kapatmaz twittera girip son yazılanlara baktım. Tam o anda "Tahir Elçi öldürüldü" twitini gördüm. İnsanların "başımдан aşağı kaynar sular döküldü" derken ne demek istediklerini o anda anladım. Takdir edersiniz ki, twitterda her gün birilerinin öldüğü haberlerini okuyoruz ve asılsız çıkıyor. Haberin gerçek olmaması için dua edip arkadaşları aramaya devam ederken Tahir'in or-

tağı Neşet beni geri aradı. Öyle ağlıyorduk ki, bir şey söylemesine gerek kalmamıştı aslında. Ben sadece "Neşet, roste?" (Neşet, doğru mu?) diyebilirdim. O anda hissettiklerimi anlatacak bir söz bulamıyorum. İlk hissettiğim kan donduran bir şok olmuşluk... İnkâr, bağırıp, çağırma, etrafı yıkıp dökme isteği... Başta dediğim gibi, dağ gibi, sapasağlam arkadaşım, bir anda nasıl ölmüş olabilirdi? İki gün önce Diyarbakır'da sevgili dostumuz Av. Hüseyin Seyyitoğlu'nun cenazesinde beraber oturmuşuz, beraber cenaze namazı kılmışız, yitip gidenlerden bahsetmişiz. Şimdi ben nasıl "Tahir öldü" diyebilirim? Her şey o kadar hızlı oluyordu ki, hislerim dondu sanki. Telefonların ardı arkası kesilmiyordu. Bölgeden ve pek çok ilden baro başkanları, avukatlar, duyduklarına inanamayan dostlar ardı ardına arıyorlardı. "Doğru mu, Tahir vurulmuş mu?" Tahir vurulmuş! Ne kadar da yan yana gelmesi mümkün olmayan iki kelime, ne kadar da ağza yabancı bir cümle. Bugün bu cümleleri yazarken bile "bu gerçekten oldu mu" diye soruyorum kendime. Tahir'i kim vurmak ister ki? Barış güvercinleri vurulur mu hiç? Vurdular... Gökyüzüne uzanan minarenin altında... Yedi defa altından geçtin mi her dileğin gerçekleşir derlermiş. İnsanlar yaşamın farkına varsın diye ölmeyi dileyen Tahir'in dileği gerçekleşir mi?

geçtin mi her dileğin gerçekleşir derlermiş. İnsanlar yaşamın farkına varsın diye ölmeyi dileyen Tahir'in dileği gerçekleşir mi?

Tahir Elçi'yle çocukluğumuzdan beri tanışırız. 1992 yılında Cizre'de büro açtığında paylaşımında bulunmaya başladık. Pek çok kişi Tahir'in stajı biter bitmez Diyarbakır'da büro açtığını sanır. Oysa Tahir kısa süreli de olsa ilk bürosunu Cizre'de açmıştı. Bu süreçte ben henüz Ankara Hukuk'ta öğrenciydim. Cizre'de bulunduğum sırada cezaevinde ya-

tan bir arkadaşımı ziyaret etmişken Tahir de müvekkili ile görüşmeye gelmişti. O mesleğin başında idealist bir avukat, ben devrimciliği kim-selere bırakmayan bir hukuk öğrencisi olunca konuşacak konu çoktu tabii Cezaevi bahçesinde görüş sırasında uzun uzadıya sohbet etmiş, Cizre'nin içinde bulunduğu kaos ortamı, yaşanan ihlaller, hukuksuzluklar, bölgede avukatlık yapmanın zorluğu konularında epey bir konuşmuştuk. Yaşantımızı anlamak ne kadar basit değil mi? Batıda insanlar arkadaşlıkları kafelerde, barlarda kurarlarken bizler cezaevlerinde, adliye koridorlarında arkadaş ediniyorduk. Tahir ile arkadaşlığımız böyle başladı ve o karanlık güne dek de hep aynı sevgi ve saygı çerçevesinde devam etti. İnsan haklarının ihlal edildiği her ortamda, faili meçhullere ilişkin her girişimde, özellikle Cizre, Silopi ve Şırnak'ta meydana gelen faili meçhul cinayetlerin yeniden gündeme geldiği dönemde sık sık birlikte hareket etme olanağımız oldu. Keza Tahir bu olayların büyük kısmını daha önce Avrupa İnsan Hakları mahkemesine taşımış avukatlardan biriydi. Bölge Baro Başkanları olarak ayda en az bir kez bir araya gelerek bölgedeki olayları değerlendirdik, haksızlık-

Cizre Botan'ın bağrında yetişen bir barış elçisine daha kıydılar. Önce çıktığı bir programda söylediği bir söz için onu hedef tahtasına koydular. Linç girişimine başladılar. Neredeyse her kanalda, her gazetede, sosyal medyada Tahir'i karaladılar. Hakaretler ettiler. O kadar çok tehdit alıyordu ki, sosyal medya hesabından "tehditlerinizden korkmuyorum" diye açıklamak zorunda kaldı.

lara karşı birlikte mücadele yolları aradık. En sert tartışmalarda bile saygıdan ve nezaketten asla ödün vermezdi. Çünkü O öyle biriydi. Detaycı, araştırmacı, işine sıkı sıkıya bağlı, mesleğine aşık bir avukat, haksızlığa tahammülü olmayan bir insan hakları savunucusu, kaliteli, nezaketli, adil bir aydın...

Cizre Botan'ın bağrında yetişen bir barış elçisine daha kıydılar. Önce çıktığı bir programda söylediği bir söz için onu hedef tahtasına koydular. Linç girişimine başladılar. Neredeyse

her kanalda, her gazetede, sosyal medyada Tahir'i karaladılar. Hakaretler ettiler. O kadar çok tehdit alıyordu ki, sosyal medya hesabından "tehditlerinizden korkmuyorum" diye açıklamak zorunda kaldı. Katıldığı tüm toplantılarda açıkça ölümle tehdit edildiğini söylüyordu. Tahir ölüm tehditlerine yabancı değildi elbette. 1990'larda Cizre'de, Şırnak'ta ve çevresinde meydana gelen faili meçhul cina-

yetlerin yılmaz bir takipçisi olduğu için avukatlığının ilk yıllarında da çok tehdit edilmişti. Ama bir bölge aydını olarak hepimize yerleşmiş olan "havlayan köpek ısırmaz" anlayışı ona da hâkim olmuştu. Tahir'i aramızdan alan tetiği çeken kadar ona son bir buçuk ayda cehennem hayatı yaşatanları da affetmemiz mümkün değildir. Yeri yurdu belli bir baro başkanına yakalama kararı çıkararak hukuk fiyaskosuna imza atanlar, sosyolojik bir tespiti "örgüt propagandası" diyenler bu kurşunun sıkılmasına malzeme hazırlayanlardır. Tehdit aldığı sağır sultanın duyduğu bir büyükşehir Baro Başkanına -ki kendisi protokolde 5. Sıradadır- koruma tahsis etmeyenler, koruyamayanlar bu kurşunun hedefi bulmasına sebep olanlardır.

Oysa O, ölmesin diye Eyüp Ergen, canını

sunmaya gelmişti Cizre'ye. Ahmet ve kardeşleri yetim kalmasın diye vazgeçmişti kendi hayatından. Farqin'de "sokağa girerseniz ateş ederiz" anonsu tedirgin etmemiştir Onu. Çünkü biliyordu. Eğer sokağa girmese zaten ölümler olacaktı. Ama en onurlusu tabi ki kendini feda etmek idi. Bunu en çok O biliyordu.

Sonra eskiden kalma, tozlu mu tozlu hikayeler. Kapısının önünden götürülüp bir daha haber alınamayan kardeşler, ağabeyler, abalalar, amcalar, dayılar, halalar, anneler, babalar... En çok onu yakıyordu; Öksüz ve yetim hikayeleri. Biliyordu. Her yetim ve öksüzün feryadı sanki onaydı. "anne babam ne zaman gelecek"

Gökten düşen, yaratanın göndermediği ölümlere göğsünü siper etmişti. Kuşkonar'da, Roboski'de. Bütün bu acıları dindirmeye çalışmak ama ne pahasına olursa

olsun.

Upuzun kış gecelerinin kurşun ağırlığında çöktüğü kadim Diyarbakır şehrinin semalarındaki sisi dağıtmak ve tarihe bir dipnot düşmek adına dört ayaklı minarenin dibinden bu sağır sessizliği yırtan bir ses olmak içindi her şey... Şiddet sarmalına dolanmış belleğimizin, savaşa yenik düşmüş vicdanımızın tarihi bir hatırlatma ile yeniden canlanması içindi çabası. Hayata kapatılmış sokakların, ölüme terk edilmiş hayatların yeni bir pencereden hayatla yeniden buluşması içindi bu insani dokunuş...

Tahir Elçi mazlum bir halkın başını hiç eğmemiş mağrur bir evladıydı. Dik duruşu, adalet anlayışı, barış çabası gelecek kuşaklara umut olmalı... O tahirdi, samimi bir şekilde tertemiz duygularla düşmüştü barış sevdasının peşine. Ve O elçisiydi tüm barış sevdalılarının...

Nazım'ın dediği gibi;

Seversin dünyayı doludizgin
ama o bunun farkında değildir
ayrılmak istemezsin dünyadan
ama o senden ayrılacak
yani sen elmayı seviyorsun diye
elmanın da seni sevmesi şart mı?
Yani Tahiri Zühre sevmeseydi artık
yahut hiç sevmeseydi
Tahir ne kaybederdi tahirliğinden?

FAİLİ BELLİ TEK KURŞUN...

Ender İMREK

Tahir Elçi'nin tek kurşunla ensesinden vurularak katledilişinin üzerinden bir hafta geçti.

Dün de Sancaktepe'de bir genç kadın, Dilan Kortak katledildi. Bir süredir her gün yeni bir cinayetle, katliamla sarsılıyoruz. İktidar hırsı kimseye nefes aldırıyor. İnfazlar bir bi-

rinizi izliyor. Kürtlerin her gün bir başka ilçede uğradığı katliamlarsa artık vaka-i adiyeden sayılır oldu. Öz yönetim ilanları katliamları meşru gösteren bir garabet gibi anlatılıp tartışılıyor. Bir halkın geleceği üzerinde söz ve karar verme hakkı katliamlarla bastırılıyor.

Tahir Elçi de bu soruna, Kürt sorununa kafa yoran, yol ve yordam bulmaya çalışan, barış, adalet ve demokrasi arayan biriydi.

Ama tek kurşunla ensesinden vurularak katledildi.

Öyle gizli, kapaklı, bir kuytulukta gizlenerek değil; açık, apaçık, güpegündüz, göz önünde; bir film izletir gibi (O ensesine sıkıldığı an hariç), saniyesi saniyesine gördüğümüz bir sahnede katledildi.

"PKK bir terör örgütü değil mi? Bunda ısrar mı ediyorsun? Madem öyle bunun cezasını ödeyeceksin..." demiş oldular.

İrkçı faşist güçlerce, onların siyasi iktidarı, medyası tarafından günlerce lince tabi tutulan ve mahkemelerce hakkında yakalama

Açık, aleni, göz göre göre...

Amed'te.... Bir kadim şehirde, Dört Ayaklı Minare'nin daha bir kaç gün önce ağır silahlarla tahrip edilmiş ayakları dibinde tıpkı Hrant Dink gibi yüzü koyun yere serildi.

kararı verilen, Diyarbakır'dan İstanbul'a getirilip gün boyu savcılık ve mahkeme salonlarında ifadesi alındı.

Örselenmek, hizaya getirilmek, söylediğinden pişman olduğuna dair bir cümle söylemesi beklenen ve bunların hiç birine itibar etmeden

"Ben söylediğimin arkasındayım" diyen bir cesur insan hedefe konulmuştu ve punduna getirilip tek kurşunla katledildi.

Gelişmeler ve verilerin gösterdiği şudur; Elçi günler önceden lince tabi tutulmuş ve hedef konulmuştu, ortamı yakalandı ve hemen değerlendirildi!

Orada, Dört Ayaklı Minare'nin ayakları dibinde; gözler önünde, onca insan, kamera ve onca polis içinde ensesinden vurularak öldürülen tek kişi Tahir Elçi ise bunun başka bir izahı yok.

Tahir Elçi yaralanmadı, bacağından, karnından, başka bir yerinden vurulmadı; tek kurşunla ensesinden vuruldu ve ölümü bekledi.

Açık, aleni, göz göre göre...

Amed'te.... Bir kadim şehirde, Dört Ayaklı Minare'nin daha bir kaç gün önce ağır silahlarla tahrip edilmiş ayakları dibinde tıpkı Hrant Dink gibi yüzü koyun yere serildi.

Katliamı bir film izler gibi izlettiler dünyaya...

Tahir Elçi, tarihin, kültürlerin, halkların inançların beşiği olmuş, aynı oranda acılara, katliamlara, idam sehpalara, sürgünlere, infazlara sahne olmuş şehrin göbeğinde katledildi.

Dört Ayaklı Minare'nin sütunlarının dibinde tek kurşunla ensesinden vurularak, ona 'PKK bir terör örgütü değildir' demenin faturasını ödettiler.

Ve Tahir Elçi üzerinden Kürtlere, Türklere herkese bir mesaj verdiler. Barış isteyenlere de ırkçı ve şoven olana da mesaj... Herkes payına düşeni alsın hesabı bu...

PKK için öyle 'sosyolojik' tespitler, 'mesele çok daha derin' lafları, 'Kürt sorunu var, PKK bir sonuçtur' gibi izahatlara tahammül edilemeyeceğini ve böylesi bir zamanda, üstelik Rojava'da, Şengal'de IŞİD'e karşı mücadelede meşruiyet kazanmış, dünyanın dört bir yanında ilgi ve destek bulan bir PKK mevcutken çıkıp ırkçı ve faşist söylemin dışında, üstelik tam meselenin ortasından konuşmak kabul edilir bir şey değildi!

Katillerin gizlenmesi çabası hâlâ sürüyor.

Cinayetin karanlıkta kalması, vuranların elinin soğumaması, morallerinin bozulmaması için yol ve yöntem aramaya devam ediyorlar.

Hâlâ bin dereden su getiriliyor, kılıf arıyorlar.

Olay yeri incelemesi bile tam olarak yaptırılmadı. Olay yeri inceleme ekibinin her intikalinde faili belli olmayan silah sesleri yükseldi!

Çatışma havası yaratıldı, roket atıldı ya da atılmış gibi gösterildi. Ve anlaşıldığı kadarıyla olay yeri delillerini karartmada başarılı oldular.

Ankara Katliamı'ndan hemen sonra da böyle karışık işlere girilmiş, TOMA'lar, gaz bombaları, tazyikli su devreye sokulmuştu.

Ama bu tek başına bir şey ifade etmez, katilleri ve ona kaynaklık eden zihniyeti kurtarmaya yetmez.

Zira Tahir Elçi cinayetinin, olay yeri incelemesine bile gerek bırakmayacak kadar aleni işlenmiş bir faili belli cinayet olduğu daha ilk görüntülerle toplum vicdanında kabul görmüştür.

Öyle gizli kapaklı değil.

Kokteyl örgüt diyerek karartma olanağı da yok.

Her şey açık, aleni...

Olay yeri kameraları, basın mensuplarının çekimleri, MOBESE kameraları vs. bu işi çözmeye yeter.

Zaten tek bir saniyelik bir görüntüdür kayıp olan!

Gerisi her yönüyle alenen işlenmiş bir cinayettir.

HAFIZAMIZI, VİCDANIMIZI, ADALET ARAYIŞIMIZI HEDEF ALDILAR

Av. Veysel OK

Biliyorduk, öngörüydük ölümlerini. Tahir Elçi'yi koruyamadık. Hrant'ı da koruyamamıştık. Üzgünüz, öfkeliyiz, mesulüz.

Bu topraklarda birçok kez denenmiş, başarılı olmuş kadim bir gelenektir; linç, yargı, suikast üçlüsü. Yazan, düşünen, konuşan, hakikatin peşinde koşan kim varsa önce medyasıyla, sokağıyla, "paramiliter" örgütleri ile linç edilir, hedef gösterilir. Sonrasında ise "ihanet" davaları açılır.

Yargı, verilen görevi "emret komutanım" edasıyla yapar. Kararlarıyla kişiyi "Türk düşmanı, terörist" olarak tanımlar, fişler, lekeler. Kişinin etrafı sarılır, iyice nefessiz bırakılır, böylece yok edilmesine toplum ikna edilir. Hedef seçilen kişinin yok edilmesi konusunda, toplumsal mutabakat sağlandığı anda da tetiğe basılır.

Bir sabah uyandığımızda o kişinin öldürüldüğünü duyarız. Hazırlıklıyızdır bu ölüme. Hepimiz biliyoruz, öngörüyoruz ölümü. Allah var, bu işi iyi yapar Türk devleti. Usulca değil, bağıra çağıra yapar. Faili meçhul bırakmaz, faili hemen belli eder. Şaşırmamızı, kuşkulamamızı istemez. Olasılıklara imkân tanımaz. Zekice polisiye planlar da yapmaz. Doğrudan öldürür. Göstere göstere yapar.

Görelim ki korkalım, haddimizi bilelim, yaşıdığımızı şükredelim...

Hrant'da durum buydu. Tahir Elçi'de de böyle oldu. Yazıları, fikirleri gerekçe gösterilerek linç edildiler, yargısal şovlara meze yapıldılar, hedef gösterildiler ve hazır olduğumuz

zaman da öldürüldüler.

Dört Ayaklı Minare'de, Diyarbakır'ın Halep-leştirilmesine, bölgenin de Suriyelileştirilmesine itiraz ederken, hepimizin gözleri önünde, tek kurşunla, ensesinden vurularak öldürüldü Tahir Elçi.

Muhteşem bir hukukçuydu, barışçıydı, emekçiydi ve en önemlisi hakikat arayışçısı aydın bir Kürt'tü. Politik Kürt figürlerinin aksine Kürt diline hâkimdi.

Kürtçeyi kamusal alana taşımaya önem verirdi ki; Dört Ayaklı Minare'nin uğradığı zulmü Kürtçe de anlatmıştı bizlere.

Hedef; hepimizin kalbiydi. Vıcdanıydı. Hafızasıydı.

1915'i hafızamızdan iyice silmek için nasıl Hrant'ı hedef almışlarsa, Tahir Elçi'yi de aynı amaçla, hafızamızı silmek için hedef aldılar. Tahir Elçi; 90'lı yılların adalet arayışçısıydı, hafızasıydı, tanığıydı, mağduruydu...

Hikâye, bir televizyon programında, milyonlarca kişinin önünde Tahir Elçi'nin düşüncelerini ifade etmesiyle başlamıştı. İfade özgürlüğünün değerini çok iyi bilenlerdendi. İfadeye özgürlük için emek verenlerdendi. Bedel ödeyenlerdendi. Birçok politik figürün aksine, cesurca, doğrudan, bilimsel/objektif gerekçelerini de açıklayarak söylemişti fikirlerini.

"Bazı eylemleri terör niteliğinde olsa bile PKK, silahlı siyasal bir harekettir. Siyasal talepleri olan, çok ciddi bir desteğı olan bir siyasal harekettir" demişti Tahir Elçi.

Akademilerin, hukukçuların, gazetecilerin, siyasetçilerin “terörizm” tanımında tıkanıp, objektif değerlendirme yapmadığı, genellikle de iktidara biat ettiği bir dönemde, Hızır gibi yetişmişti. Popüler bir programda cesurca bilimsel tespitini yapmıştı. Fikirlerini söylemişti. İfadeye özgürlüğün önünü açmıştı.

Saygın, başarılı ve etkin bir hukukçunun devletin bariyerlerini, milyonlarca kişinin önünde yerle yeksan etmesiydi öldürülmesinin sebeplerinden biri.

Hrant gözlerimizin içine bakarak “Soykırım vardır, Sabiha Gökçen Ermenidir” demişti.

Tahir Elçi “Bazı eylemleri terör niteliğinde olsa bile PKK, silahlı siyasal bir harekettir” dedi.

Varlığını soykırım ve Kürt inkârına adanmış bir devletin yüzüne çarpılan sözler bunlar.

Devleti rahatsız eden ifadeler bunlar.

Resmî ideolojiyle beslenmiş milyonlarda nasıl bir deprem yarattıklarının farkında mısınız?

Biliyorduk, öngörüydük ölümelerini.

Tahir Elçi’yi koruyamadık. Hrant’ı da koruyamamıştık.

Üzgünüz, öfkeliyiz, mesulüz.

Milyonları hakikatle yüzleştirip nasıl sarstıklarının farkında mısınız?

Bu ülkede hakikati ifade etmenin ağır bedeli var.

Tahir de, Hrant da bunun farkındaydı.

Biz de farkındaydık.

Senaryo gözlerimizin önünde yazılmış, oyun başlamıştı, oyuncular da tanıyorduk.

Medya, yargı, devlet.

Gazete manşetlerini gördüğümüz andan itibaren farkındaydık.

Biliyorduk, öngörüydük ölümelerini.

Tahir Elçi’yi koruyamadık. Hrant’ı da koruyamamıştık.

Üzgünüz, öfkeliyiz, mesulüz.

Bu yüzden de onların hakikatine daha çok sarılmalıyız. İfade özgürlüğünün önündeki engellerin kaldırılması için sabırla mücadele etmeye devam etmeliyiz, adalet arayışımızı sürdürmeli, hafızamızı hep canlı hep güçlü tutmalıyız.

TAHİR ELÇİ'Yİ KİM ÖLDÜRÜR?

Ezgi BAŞARAN

Onun yüzüstü yere yığılmış bedenini gördüğümde Hrant abiye kaybettiğimiz o günü hatırladım. Ve her geçen gün ne kadar çok kaybettiğimizi.

Tahir Elçi öldürüldü.

Bu cümleyi anlamaya, anlatmaya nasıl başlayacağız?

Bilmiyorum. Gerçekten bilmiyorum.

Benim için bir dostun, sağduyulu bir sesin, vicdanlı bir mücadelecinin kaybidir. Türkiye'nin kalbinde doldurulması mümkün olmayan bir boşluk daha açıldı.

Acaba bunun farkında mıyız?

Tahir Elçi'nin yüzüstü yere yığılmış bedenini gördüğümde Hrant abiye kaybettiğimiz o günü hatırladım. Ve her geçen gün ne kadar çok kaybettiğimizi.

Toparlayabildiğim ölçüde bu katliamın detaylarını anlatmaya çalışacağım.

**

Olay şöyle gelişti...

Tahir Elçi, Diyarbakır'daki Dört Ayaklı Minare'nin önünde bir basın açıklaması yapıyordu: "Bu kadim topraklarda savaş istemiyoruz. Çatışma istemiyoruz. Operasyon istemiyoruz."

Açıklama yapılan alana önce bir taksi geldi, taksiye yaklaşan sivil polis içeriden açılan ateşle oracıkta şehit oldu. Taksinin içindekiler kaçmaya başladı. O andan itibaren Diyarbakır'da, şehrin orta yerinde, dört taraflı bir ateş hattı oluştu. Elçi, Dört Ayaklı Minare'nin

hemen yanında koruma polisleri ve basın açıklamasını izleyen gazetecilerle birlikte duruyordu. Polisler ateşe cevap veriyordu ki aksi yönden gelen bir kurşun Elçi'nin şakağına isabet etti. İki gün önce "Dört Ayaklı Minare'ye suikast" tweet'i atarak bir tarihi yapıyı korumaya çalışan Baro Başkanı o tarihi yapının dibine yığıldı.

Görgü tanıkları Elçi'ye ateş eden kişinin sakallı biri olduğunu belirtiyor.

Bir başka tanığa göre o kişi Elçi'yi basın açıklamasına giderken de takip etmişti ve taksiyle gelen diğerlerinin yarattığı kargaşa ortamından faydalanarak suikastı gerçekleştirmişti.

Uzun süre çatışma sürdü, polisler yaralandı, gazeteciler yaralandı, havada uçan kurşunlar arasında sıkışıp kaldı.

Ve tabii uzun süre Tahir Elçi'nin bedeni orada kalakaldı.

Savaş değil, barış istiyoruz bu kadim topraklarda diyen bir kıymetli adamın bedeni...

**

Olay aslında bir de şöyle gelişti...

Tahir Elçi Türkiye İnsan Hakları Vakfı'nın kurucularındandı. İnsan Hakları Derneği üyesiydi. 90'lardaki faili meçhul ve köy yakma davalarındaki mağdurları savunuyordu.

Diyarbakır Lice'de öldürülen Medeni Yıldırım'ın, Cizre'de 12 yaşında sokakta öldürülen Nihat Kazanhan'ın ailelerinin avukatıydı. KCK sanıklarının avukatıydı. Roboski katliamı mağdurlarının avukatıydı.

Bilmem anlatabiliyor muyum?

Her zaman çözüm sürecini destekledi. Müzakere masasının ayakta kalması için yapıcı öneriler getirdi. Gerektiğinde devlet politikalarını, gerektiğinde Kürt siyasi hareketini, PKK'yi eleştirdi.

Bilmem anlatabiliyor muyum?

**

14 Ekim 2015'te, seçim atmosferinin en boğucu ve baskıcı günlerinde CNN Türk'te Ahmet Hakan'ın Tarafsız Bölge programına katıldı. Amacı Kürt sorununu tartışırken yaratılan çeşitli bariyerlerin bizi çözümden uzaklaştırdığını anlatmaktı. Konuşmasının bir yerinde PKK terör örgütü değildir, siyasi bir harekettir dedi. Demesiyle birlikte önce sosyal medyada sonra da devlet medyasında linç edilmeye başlandı. 1 hafta sonra

saat 02.00 civarında Diyarbakır'da gözaltına alındı. Terörle Mücadele ekipleri tarafından... Terör örgütü propagandası yapmak suçundan... Tutuklanma talebiyle çıkarıldığı mahkeme tarafından tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

Bugünden bakınca keşke tutuklansaydı denebilir.

Ya da bugünü yaşayalım diye tutuklanmadı... Bu da denebilir.

**

Tahir Elçi öldürüldü.

Bu cümlelerin anlamını, bu kaybın kalbimizde açacağı boşluğu idrak etmek için zaman gerekecek.

Ama onun neden öldürüldüğünü bilmek için MOBESE kameralarının ötesine bakmak yeterli.

Oraya baktığımızda bu cinayetin ancak bu ülkenin en sahici düşmanı tarafından işlenebileceğini göreceğiz.

TAHİR ELÇİ'NİN VEDASI

Hüsnü ÖNDÜL

20 Ekim günü şöyle bir mail göndermiştim Tahir Elçi'ye:

- Başkan geçmiş olsun. Önce çok üzüldük. Şimdi çok sevinçliyiz. Dayanışma duygularımızla... Sevgiler. Hüsnü Öndül

O da bana 22 Ekim günü şöyle cevap vermişti:

- Çok çok teşekkürler Hüsnü abi. Selamlar. Tahir.

28 Kasım Cumartesi günü İHD Diyarbakır İnsan Hakları Akademisinde katılımcı üyelerimizle insan haklarını savunma hakkı (hak savunuculuğu) ve insan hakları hukuku ve insancıl hukukun temel özellikleri konularında eğitim çalışması yapıyorduk. Bazı yönetici ve üyelerimiz de 5-6 yıldır her cumartesi, "Cumartesi İnsanları"yla gerçekleştirdikleri, hakikat arayışı için ve cezasızlık politikasına son verilmesini amaçlayan İnsan Hakları Anıtı önündeki oturma eyleminin hazırlığını yapıyorlardı.

Kimdi insan hakları savunucusu ve ne yapardı insan hakları savunucuları?

Şöyle tarif edilmekteydi genellikle: Bireysel olarak ya da başkalarıyla birlikte, insan haklarını korumak ve geliştirmek için çalışan kişilerdir. Tarif, İnsan Hakları Savunucularının Korunması Bildirgesi'nin 1. maddesinden çıkıyordu. Birinci madde, insan haklarını sa-

vunma hakkını, herkesin insan hakkı olarak görüyordu.

İnsan hakları savunucuları, dünyanın her yanında, ihlalleri belgelemek, mağdurlara destek olmak, cezasızlıkla mücadele etmek ve insan hakları kavramının tanıtımı ve kültürünün oluşması gibi fonksiyonları icra ediyorlardı. BM'nin "İnsan haklarını savunma hakkının korunması" başlıklı 29 No'lu "Bilgi Belgesi", 8. sayfasında hak savunucularının dünyanın pek çok yerinde, infaz, işkence, dayak, keyfi gözaltı, tutuklama, ölüm tehdidi, taciz, aşağılanma, hakaret, ifade, örgütlenme ve toplantı özgürlüklerinin kısıtlanması gibi muamelelere maruz kaldıklarını kaydediyordu.

Biz de toplantımızda, 1986'dan beri İHD hakkındaki kapatma davalarından, üye ve yöneticilerimizden bazılarının öldürülmesinden, medyada hedef gösterilmelerinden, ölüm tehditlerinden ve saldırılardan bahsediyorduk. Aynı belgenin 15 ve 16. maddelerindeki, savunuculara tanınan haklardan ve devletlerce korunmaları gerekliliğinden, devletlerin Bildirge çerçevesindeki görev ve sorumluluklarından söz ediyorduk.

O sırada Sur ilçesinde bizim İHD Diyarbakır Şubesine yaklaşık bin metre mesafede, yarı "Dört Ayaklı Minare"nin önünde bazı insan hakları savunucuları basın açıklaması

yapıyor. Diyarbakır Barosu Başkanı, Avukat Tahir Elçi bu eylemin öncüsü ve sözcüsü durumunda. Yaptıkları, barış için, bir dayanışma hakkı olan tarihi kültürel çevreyi koruma için, barışçıl bir eylem...

Elçi, yanında avukat arkadaşları, elinde “İnsanlığın mirasıym, mirasına sahip çık” sözlerinin yazılı olduğu bir döviz, konuşma yapıyor. Bir çağrı, bir uyarı söyledikleri. Şöyle:

-İnsanlığın bu ortak mekanında silah, çatışma, operasyon istemiyoruz. Savaşlar, çatışmalar, silahlar, operasyonlar bu alandan uzak olsun. Tarihimize değerlerimize sahip çıkalım.

Nefes nefese bir arkadaş, salona geldi, “Çatışma çıkmış” dedi. Konuşmalara devam ettik. Beş dakika geçti, geçmedi. “Tahir Elçi vurulmuş” dedi bir başkası. Bir beş dakika sonra “Öldürüldüğü söyleniyor” dendi. Za-

man çok hızlı işlemeye başladı. Fırat Anlı’nın hastane çıkışında Tahir Elçi’yi kaybettiğimizi açıkladığını söyledi bir başkası.

Bizim toplantımızın devamına imkan kalmadı, hepimiz feci şekilde etkilenmiştik. Eğitim çalışmasını sağlıklı bir şekilde sürdürmenin imkanı yoktu. Sonraki çalışmaları ve pazar günü yapacağımız toplantıları erteledik.

2004 yılında Türkiye ziyaretinde bulunan, bizimle de görüşen, ocak 2005 tarihinde de raporları yayımlanan Birleşmiş Milletler Özel Temsilcisi Hina Jilani, Türkiye’deki insan hakları savunucularının durumuna, maruz kaldıkları tehdit ve tehlikelere 10 yıl önce dikkat çekmekteydi (ihop.org.tr).

Bilinsin. Çok güçlü bir hak savunucusunu kaybettik.

- Çok çok teşekkürler Tahir kardeşim...

Her şey için...

ATEŞE ODUN TAŞIYAN 'VATANSEVERLER'

Levent GÜLTEKİN

Uzun zamandır yazı yazarken bu kadar zorlanmamıştım.

'Barış', 'bütünlük', 'dostluk', 'kardeşlik'diyen, ülkesindeki tarihi eserin zarar görmesini bile dert edecek kadar sorumlu davranan bir insanı, tek derdi bu ülkede huzur içince yaşamak olan Tahir Elçi'yi öldürdüler.

Kendini bu ülkenin gerçek sahibi görüp bütün itirazların, eleştirilerin, farklı yorumların esasında ne içerdiğini, neyi amaçladığını anlamadan önüne gelen herkesi 'düşman' veyahut 'vatan haini' ilan edenlerin tutumu akıllara ziyan bir durum.

Ülke gözümüzün önünde ölüme sürükleniyor

Ülkenin bu hale nasıl geldiğini, getirildiğini hepimiz biliyoruz. Suriye'de izlenen yanlış politika Türkiye'yi ağır bir felakete sürükledi.

"Diktatörden kurtaracağız, demokrasi getireceğiz" diyerek Irak'ı parçalamışlardı. Sonra

Akıllara ziyan bir durum

Kimin öldürdüğünü bilmiyorum. Fakat yaşadıklarından ve çektiği acılardan dolayı meseleyle herkesten farklı yaklaşan birinin esasında ne dediğine, neyi amaçladığına, yaptığı onca bütünlük, dostluk, barış çağrısına bakmadan sırf karşı tarafı anlamak, onlar üzerinde sözünü etkili kılmak amacıyla söylediği "PKK terörist bir örgüt değildir" cümlesini bahane edip onu linç ettiler.

Tahir Elçi'nin amacını, yıllardır sürdürdüğü çabayı görmezden gelip vatanseverlik adına onu vatan hanini ilan edenlerin bu suikaste zemin hazırladıkları ortada.

Kendini bu ülkenin gerçek sahibi görüp bütün itirazların, eleştirilerin, farklı yorumların esasında ne içerdiğini, neyi amaçladığını anlamadan önüne gelen herkesi 'düşman' veyahut 'vatan haini' ilan edenlerin tutumu akıllara ziyan bir durum.

benzer bir politikayla Libya'yı yok ettiler. Bu iki ülkede yaşananlar ortadayken, aynı yanlış Suriye'de tekrarlandı.

Türkiye'nin bu iki ülkede yaşananlardan ders çıkarması gerekiyordu. Suriye'deki ateşin ülkemizi de yakacağını görmesi gerekiyordu.

Rusya'nın, İran'ın bu meselede nasıl davranacağını hesaba katması gerekiyordu.

Kendi Kürtleriyle sorunlarını çözememiş, iç barışını sağlayamamış Türkiye'nin dağılan Suriye'de statüye kavuşacak Kürtlerle diyalog ve ilişki kurma konusunda sıkıntılar yaşayacağını bilmesi gerekiyordu. Dünyanın dört bir yanından gelip sınırlarımızda toplanan İslamcı militanların zamanla ülkemizin başına büyük belalar açacağını hesaba katması gerekiyordu.

Ülkeyi yönetenler tüm bunları görmediler. Yanlış hesap yaptılar. Bölge dengelerini gör-

mezden geldiler. Ve tüm bunların sonunda da bir felaketin ortasında kaldık.

Üstelik bu gidişatı fark edip uyarın, muhtemel tehlikelere dikkat çekenleri de düşman ilan ettiler.

Sonuçları ortada olan bu yanlış politikanın taraftarları vatansever sayılıyorken bu gidişata dikkat çekenlere de ‘Türkiye’nin iyiliğini istemeyen iç düşman’ muamelesi çektiler.

“Önceliğimizi kendi ülkemize, birliğe, bütünlüğe, huzura, iç barışa verelim” diyenlerle, “Etrafımızda olup bitenlere de duyarsız kalmayalım tavır alalım” diyenlerin akıllara ziyan kavgasıyla ülke gözümüzün önünde ölüme sürükleniyor.

Bir politikaya, bir söze, bir davranışa ‘yanlış’ diyenlerle ‘doğru’ diyenlerin birbirini boğazladığı, yok etmeye çalıştığı bir noktadayız.

Rus uçağı düşürüldü. “Düşürmeliydik çünkü ülkemizin itibarı yara alırdı” diyenler bir tarafta, “Düşürdükten sonra göreceğimiz zarar daha büyük olacak” diyenler diğer tarafta.

“Dışarıda yeterince sorun var. İç barışımızı sağlamalıyız. PKK ile mücadele ederken farklı yöntemler bulalım. Düşmanların eline koz vermeyelim. Toplumun duygularını hesaba katalım. Bu sorumluluk duygusuyla hareket edelim. Bir an önce kendi sorunumuzu barışçı yollarla çözelim de birlik bütünlük sağlayalım” diyenler bir tarafta, “Hayır herkese haddini bildirelim” deyip toplumu tam da PKK’nın yanına iten politikaları uygulayanlar ve bu yöntemleri savunanlar diğer tarafta.

İç barışa ve dayanışmaya ihtiyacımız varken...

Adeta düşman topluluklar gibi birbirleriyle kavga ediyorlar. Yukarıda da dediğim gibi etrafımız ateş çemberi. Rusya, İran, Suriye, Mısır... Neredeyse bütün komşularla kavga halindeyiz. Kim nasıl bir hesap içinde, ülkemize ne tür zararlar verecekler bilmiyoruz.

Öte yandan tüm bu ateş çemberi içinde ilginç bir durumla karşı karşıyayız. Başımızda onca bela var. Bu belalarla baş edebilmek için iç barışa, dayanışmaya ihtiyacımız var. Fakat, “Rus uçağını düşürmeliydik, gerekirse sonucuna katlanırsınız. İran da kimmiş? Kafamızı bozmasın ona da haddini bildiririz” diyenler aynı anda toplumun farklı kesimleriyle de kavga ediyor.

“Zaten dışarıda başımız yeterince belada. Bu nedenle ideolojik farklılıklarımızı bir tarafa bırakalım, geçmişten gelen öfkelerimizi, kızgınlıklarımızı unutalım. Birlik olalım, bütün olalım” demeleri gerekirken kavgayı körüklemek, içeride de düşman yaratmak için can atıyorlar. Eleştirileri görmezden gelip sükunetle alttan alacaklarına ateşe benzin döküyorlar.

Gerçekten aklım almıyor.

İzlenen politikalar nedeniyle Rusya, İran, Suriye ve daha bir çok ülke Türkiye’ye dış biliyor. Zarar vermek için adeta yarış halindeler. Hal böyleyken içeride kavga çıkarmak, geçmiş kavgaları sürdürmek nasıl bir mantığın ürünü? Böyle yaparak neyi amaçlıyorlar anlaşılır gibi değil.

Siz hangi vatani seviyorsunuz?

Önüne gelene ‘vatan haini’ diyen, hakaretle, küfürle, tehditle kavgayı körükleyen iktidar mensuplarına, taraftarlarına sormak isterim: Gerçekten derdiniz, amacınız ne? Dışarıda bu kadar sorun varken iç barışa, bütünlüğe, güç birliğine niçin ihtiyaç duymuyorsunuz?

Böyle bir dönemde gazetecileri içeri tıkıp toplumun yarısının sinir uçlarına dokunmakla neyi amaçlıyorsunuz? Dışarıda onca ‘düşman’ var. Bu yetmezmiş gibi bir de içeride toplumun yarısını ‘düşman’ ilan ederek nereye varacaksınız?

‘Gözünün üstünde kaşın var’ diyen herkesi

vatan haini ilan ederek bu ÷lkeye nasıl bir köt÷l÷k yaptığınızın farkında değil misiniz? Öldür÷len, tutuklanan insanların arkasından hakaret yağdırarak, insanlığa, vicdana sığmayan laflar ederek ne yapmak istiyorsunuz?

Bu nasıl vatanseverlik? Siz hangi vatani seviyorsunuz? Vatan denilince zihninizde nasıl bir tablo oluşuyor?

Ülkenin kaderi sizin elinizde

Duygu birliğı kuramamış, ortak acısı, ortak sevinci olmayan insanların yaşadığı toprak parçası vatan sayılıyor mu?

Dostluğun, kardeşliğin, insanlığın olmadığı, komşunla selamlaşacak bir sıcaklığın kalmadığı, huzur içinde, ağız tadıyla yaşam süremediğın bir yer senin vatanın sayılır mı?

Kendi sorunlarını konuşarak çözecek olgunluğa ulaşamamış, birbirini boğazlayacak insanların yaşadığı toprak parçasını o insanlar için vatan yapan nedir?

Yargı sistemi çökmüş, kanunlar, kurallar devre dışı bırakılmış, güçlünün zayıfı yok etmeye çalıştığı bir ÷lke nasıl ve kime vatan olacak?

Ağzını her açtığında vatanseverlik vurgusu yapıp sonra da bu ÷lkeye bu kadar köt÷l÷k yapmak hakikaten akıl alır gibi değil. Politikalarınıza eleştiri getirenler haksız da olsa sonuçta o politikaların uygulayıcısı, savunucusu sizlersiniz.

Ülkenin kaderi sizin elinizde.

Sizin tavrınız, sözleriniz gidişatı belirliyor. Bu kadar pervasız, bu kadar nobran, bu kadar çıkarıcı davranarak bu ÷lkeyi selamete nasıl ulaştıracaksınız?

Unutmayın ki hepimiz bu ÷lkede yaşıyoruz. Bu felaket bir yıkılmayla sonuçlandığında hepimiz altında kalacağız. Herkes payına düşen acıyı çekecek.

İktidar olduğunuz için muhtemel bir felaketten kurtulacağınızı sanıyorsanız gerçekten yanılıyorsunuz.

GERÇEKLE VE BARIŞLA KOPAN BAĞLAR

Sezin ÖNEY

Tahir Elçi'nin öldürülmesi, Türkiye'nin yakın dönem kaderini şekillendirecek süreçlerin işaretini veriyor...

Tahir Elçi'nin öldürülmesi, Türkiye'de siyasetle ilgilenen herkesin hayatında da, siyasi tarihimizin kendisinde de trajik bir dönüm noktası. Hrant Dink cinayetinin yarattığı tepkiden sonra, her türlü olumsuzluğa rağmen, "bir daha faili meçhul politik cinayetler dönemi yaşanmaz kanaati" hâkim olmaya başlamışken, Elçi'yi aramızdan alan cinayet gerçekleşti.

Cinayet, siyasetle ilgilenen herkesin hayatında dönüm noktası dedim...Bu yaşananın, çok fazla ilgilenmeyenler üzerinde de büyük etkisi olacak.

Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi, çok sembolik bir isim. Onun, bu şekilde öldürülmesi ve cinayetine uzanan süreçte gerçekleşen ama tesadüfi, ama kasti gerçekleşen olaylar, Türkiye'nin yakın dönem kaderini şekillendirecek süreçlerin işaretini veriyor.

Önce Tahir Elçi'nin kendisiyle başlayalım. Neden sembolik önemi büyük?

Bunları yazarken bir an duraksıyor; ama inanmıyorum böyle bir cinayetin gerçekleşebildiğine-Türkiye'nin hâlâ karanlık, "araştırılmaz" siyasi cinayetleri yaşayabildiğine...

Tahir Elçi, neden sembol dedik...

Her şeyden önce, toplumun en diplerinden, en imkânsız koşullardan gelip kendini yetiştiren, önemli insan hakları davalarında görev alan, fikrine başvurulacak kıymetli bir hukukçu. Elçi, hukukçu olarak mücadele verdiği ihlallerinin

mağdurlarından da; ağır işkencelerden geçmiş, insan hakları ihlalleri nedir bizzat yaşamış bir insan. Ama bu mağduriyetine rağmen, yaşadıklarını bir "intikam vesilesi" haline getirmemiş biri Elçi; hep yasaların çerçevesindeki adaleti ve hukuk çizgisini savundu zira...

Cizre doğumlu bir Kürt olarak ömrünü geçirdiği coğrafyada, bizzat kendisinin yaşadığı, çevresindekilerin yaşadığına tanık olduklarını mesele etti. Ama; koca bir ama... Mesele ederken, kendisine nakledilen işkenceler, faili meçhuller, yargısız infazlar, kaçırmalar-kaybetmeler, yerinden etmeler gibi vahşet dolu olayların hesabını, hep insan hakları mücadelesi yoluyla, hukuk kanallarıyla sormaya çalıştı. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne götürdüğü ve Mahkeme'de Büyük Daire'ye kadar çıkan 35 kadar davasının hemen hepsi, bu konular üzerinedir.

Yalnız Elçi değil, ondan önce gelen ve onunla beraber yetişen, bugün 30, 40, 50'li yaşlarında avukatların başını çektiği bir topluluk, Diyarbakır ve çevresinde insan hakları mücadelesi verdi; veriyor. Yani kendi varlığı ötesinde, çizgisi de sembolik; kendisi ötesinde bir şiddete karşı bir siyasi duruşu temsil ediyor.

Güvenilir bilgi kaynağı

Temmuz sonu itibarıyla, PKK ile güvenlik güçleri arasında çıkan çatışmaların başlamasıyla, sokağa çıkma yasaklarının birbiri ardına konup durduğu günler yaşandı Cizre, Derik, Lice, Nu-

saybin, Silvan'da, hatta Diyarbakır'ın merkezin-deki Sur'da. Ve tabii, bölgedeki daha nice yerde...

Diyarbakır Barosu ve İnsan Hakları Derneği, Mazlumder, Türkiye İnsan Hakları Vakfı gibi örgütlerin titiz ve özverili çalışmaları olmasa, bu kurumlar yaşananları belgelemese, sivil can kaybı ve yaralıların sayısını, olup biteni kayda geçirip nakletmese, tam tabloyu bilemeyecek, karanlıkta kalacak, "orada neler oldu, oluyor" sorusuna bir cevap bulamayacaktık. Geçmişte de, bölgedeki insan hakları örgütleri ve barolar, güvenilir ve düzenli bilgi akışını sağlayan başlıca kurumlar olmuştu ve bu gelenek şimdi de sürüyor.

Belgeleme; güvenilir veri sağlama yoluyla bilgilendirme çok hayati; siyasi bir çizginin temsilcisi olmadan, tarafsızlığını koruyarak bilgi aktaran kanallara, kurumlara herkesin çok ihtiyacı var. Hatta orada çatışma içinde olan güvenlik bürokrasisinin, devletin de, bu tarz "temiz bilgiye" ihtiyacı var. Bu olmazsa, kulaktan kulağa yayılan doğruluğu tartışmalı "kirliliği" ortalığı kaplıyor; objektif biçimde işini yapmaya çalışan gazetecileri dahi yanıltan bilgi kirliliğinden bahsediyorum.

Dahası...

Elçi'nin de aktif bir üyesi olduğu, "insan hakları camiası" olarak adlandırabileceğimiz bu hak savunucuları grubu, hukukçuların yanı sıra, eczacılardan doktorlara, iş dünyasından akademisyenlere dek uzanan çok geniş bir yelpazeden insanları bir araya getiriyor. Tabanla diyalog açısından suni biçimde oluşturulacak tüm "akıl heyetlerden" daha güçlü sosyal temellere dayanan bir diyalog kanalı oluşturuyor bu kesim.

Bu insanlar, yıllardır, işlerinden güçlerinden artırdıkları zamanları, 1990'ların hak ihlallerinin üzerinin kapanmaması için mücadeleye ayırmış, genci yaşlısı, oldukça geniş yelpazeden bağımsız bireyler.

Bir de, Diyarbakır Barosu geleneği var; bu baro 1990'ların karanlık döneminde yaşanan hak

ihlallerini, "bir daha asla" benzer şeyler yaşanmaması ve o dönemin mağdurları için adaletin yerini bulması için dava konusu yapmayı bir gelenek haline getirdi. Tahir Elçi de, hem Baro Başkanlığı esnasında hem de öncesinde, 1990'ların peşini hiç bırakmayan bir isimdi.

Ancak, onun canını alan cinayetten önce, bu davalar öldürüldü; üstelik de, son aylarda üst üste gelen yargı kararlarının dosyaları bir bir kapatması yoluyla. Yani, Elçi'nin hak aramak ve hesap sormak için sarıldığı kurum olan yargı vasıtasıyla.

Adalet yoluyla hak arayan son nesil?

Adaletle, hepimiz güvenmek zorundayız. Eğer, yargı yoluyla gelecek adaletin yokluğuna, imkânsızlığına yönelik bir inanç yerleşirse, Kürt Sorunu'nun barışçı çözümü ile ilgili umutlar da biter. Geriye sadece şiddet kalır.

Çok ironik bir durum var; aslında "barışa" ulaşma yolunda, adı dahi geçince ürperten 1990'lar eldeki en önemli bağlantılardan. Bu dönemin "gerçekleri" ile yüzleşilirse, Kürt Sorunu'nun çözümü yolunda da büyük bir adım atılmış olur.

Mesela, medyada, "JİTEM'i bilmem, Fransızca 'seni seviyorum' demek olan 'Jö tem'i bilirim" sözlerinin sarf edildiği dava olarak magazinsel yönüyle ön plana çıkan "Temizöz ve Diğerleri" davasını ele alalım. 6 Kasım'da bu dava öldürüldü malum; 1993-95'te Cizre'de gözaltında "kaybedilen" veya infaz edilen 21 kişinin davası da, "faili meçhul" oldu.

Cizre İlçe Jandarma Komutanı, emekli Jandarma Kıdemli Albay Cemal Temizöz, eski Cizre Belediye Başkanı ve korucubaşı Kamil Atağ, Kukel Atağ, Tamer Atağ, Adem Yakın, Fırat Altın (Abdülhakim Güven), Hıdır Altuğ ve Burhanettin Kıyak, Eskişehir'de görülen davada beraat ettiler. Temizöz, son duruşmada şöyle dedi:

"Yıllarca terör örgütleriyle mücadele ederek tehditleriyle yaşadım. Algı operasyonunun başında Soros kaynaklı vakıflar vardır, İnsan Hakları İzleme Örgütü gibi. Bunu emsal kılıp terörle mü-

cadelede başarılı olanların üzerine çullanmak istediler, itibar infazı yaptılar. Raporlarını açıklayıp HSYK'ya Adalet Bakanlığı'na gittiler. Kör kuyuları restore ettiler, belgeseller çektiler. Ben Cizre'yi Cizrespor'un huzurla maç yapacağı şekilde bıraktım. Kimsenin düşünmediğini yaptım. Polisin sorumluluğunu aldım. Üstün cesaret ve feragat madalyam bu davayla idam ipi gibi boynuma dolandı. Bütün tanıklara 'Toplama tanık' diyorum. Koro halinde 'Korkuyorum, bıraksanız bizi öldürürler' diyorlar".

Emekli Kıdemli Albay Temizöz'e göre, dava tamamen hayal mahsulü. O, sadece devletine hizmet etmiş. Diğer yargılananlar da benzer kanaatte.

Bir tarafta iğneyle kuyu kazar gibi toplanan kanıtlar, deliller, "gerçek"; diğer yönde tüm bu dosyaların düzmece olduğunu öne süren ve yargının onayladığı "gerçek".

Birbirine taban tabana zıt, iki "gerçek" ile nasıl çözeceğiz sorunları?

Hakkâri Yüksekova-Aşağı Ölçek'te, Nisan 1995'te, "canavarca his ile veya işkence ve tazip ile kasten öldürmeden" suçlanan Yarbay Kemal Alkan ile emekli Albay Ali Osman Akın, bu Eylül'de beraat etti.

Silopi'de altı köylünün "kaybedilmesiyle" ilgili yargılanan Emekli Tuğgeneral Mete Sayar, bu Temmuz beraat etti.

Mardin'de 1992-94 yılları arasında 13 kişiyi yargısız infaz etmek iddiasıyla yargılanan Musa Çitil, bu Mayıs'ta, Çorum 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde beraat etti; Ağustos ayında da terfi ettirilerek, görev alanı Mardin'i de kapsayan, Diyarbakır Jandarma Bölge Komutanlığı'na atandı.

Bu iki "gerçek", yargı yoluyla karşı karşıya artık biraz zor gelecek. Elçi'nin mirasını devam ettiren avukatlar, iğneyle kuyu kazmaya devam edecekler mi? Kaç nesil daha sürecek bu çaba?

Ne acı ki, aslında çoğu zaman mağdurların beklentisi, sadece acılarının varlığının kabul edilmesi...Neyin ne olduğunun açıkça ortaya konması;

sadece gerçek.

Tahir Elçi'nin son günleri...

Tahir Elçi'nin son günleri yeni davalar, medya üzerinden yaşanan polemikler, bunların yarattığı kaygı ve sıkıntılarla geçti...14 Ekim'de, Sedat Peker hakkında, Rize mitinginde yaptığı konuşma nedeniyle, 'halkı kin, nefret ve düşmanlığa tahrik, suça teşvik ve suçu övme' gerekçesiyle Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundu. Bundan 3 gün sonra, Sedat Peker de, CNN Türk'te yayınlanan bir programda yaptığı açıklamalardan dolayı, Elçi hakkında, "terör propagandasından" suç duyurusunda bulundu.

Elçi cinayeti öncesinde 1990'ların karanlık günleriyle yüzleşmek, faili meçhullerin faillerini ortaya çıkarmak, o karanlığı yaratanlarla adalet önünde hesaplaşmak isteyenler için; mesela Tahir Elçi için, 3-5 yıl öncesinde biraz aralanır gibi olan sis perdesi, yeniden kalınlaşmaya, geçmişini tamamen örtmeye başlamıştı.

Cinayetin kendisi de sırlarla dolu. "Uzmanlarca" saniye saniye analiz edilen cinayet görüntülerine ilişkin yorumlar, pek çok zihinde sadece derin soru işaretleri doğurdu. Cinayet alanının araştırılmaması, olay yerine giden savcılara yönelik saldırılar, delil yoksunluğu, şeffaflığa yönelik siyasi iradesizlik, sis perdesini iyice kalınlaştırdı.

Şimdi, Tahir Elçi'nin cinayetiyle, elimizde yeni bir kayıp gerçek var. Bu cinayetin ertesindeki, "araştıramamazlık", "soruşturamazlık", gerçeğin tamamen yitip gitmesine, herkesin kendi "gerçekliğine" inanarak, birbirine iyice düşmanlaşmasına yol açacak.

Diyarbakır'ın insan hakları savunucuları, Tahir Elçi'yi kaybetmenin çok ağır üzüntüsünü, büyük sarsıntısını yaşıyor ama ısrarla da vurguluyorlar; "Hak aramaktan, geçmişin hatalarının hesabını hukuken sormaktan vazgeçmeyeceğiz". Onların dirayeti, verdikleri ilham da, bugünkü sis perdesinin panzehiri... Onlar da vazgeçerse, barışla olan son bağlardan biri daha kopacak. Belki de sonuncusu...

MARİFET, TAHİR ELÇİ OLMAKTIR; GÜZELİM BİRİ, DÜRÜST BİRİ, YÜREKLİ BİRİ

Murat SEVİNÇ

Sanırım herkes her şeyi söyledi. Herkes, her şeyi kendi 'meşrebince' söyledi.

Hangi ideolojiye mensup olurlarsa olsunlar iyi bir eğitim, asgari aile terbiyesi almış ve yıllar içinde insancıl bir vicdana sahip olabilmiş 'namuslu' insanlar Tahir Elçi'nin ardından üzüntülerini, acılarını, tepkilerini, kızgınlıklarını dile getirdiler. Ama önce, üzüntülerini. Önce mutlaka üzüntülerini dile getirdiler. Çünkü evvela 'üzülmek', 'acı duymak' gerekir böylesi felaket bir olay karşısında.

Söz konusu hasletlere sahip olmayan, bedensel ve ruhsal açılardan faşizmin malzemesi olmayı uygun ve kemik hangi yöne atılırsa o yöne koşmaya hazır olanlar da, kendi meşreplerince karşıladı Tahir Elçi'nin katledilmesini. Ne eksik ne fazla.

Herkes, şu hayatta ne olabildiyse öyle algıladı; bir sabah, dünya güzeli ve dünya yürekli bir insanın katledilmesini.

Ortalama sağcı yurttaşın ise umurunda olduğunu zannetmiyorum. Umursamasınlar zaten. Cenazesini yuhalamasınlar, cansız bedenine sövmesinler, yeter.

İşin doğrusu söylenen hiçbir şeyin, yapılan hiçbir yorumun, sevgi ve özlem sözcüklerinin 'giden'e ya-

rarı yok. Her seferinde bunun farkında olarak, bilerek kuruyoruz cümlelerimizi. Gidenin ardından dile gelen acı dolu, içten sözcükler biraz kendimize gelmek ama herhalde ve daha çok, gidenin değerini hatırlatıp duyurmak, bilmeyene anlatmak işlevi görüyor.

'Söyleyecek hiçbir şey yok' ya da 'Sözün bittiği yer' ifadeleri, aslında söyleyecek çok şey olan anlarda dile gelir. Söyleyecek o kadar çok söz vardır ve birikmiştir ki hiçbir şey konuşamaz olur insan. Cenazede, önde Ahmet Türk'ün, arkasında Selahattin Demirtaş ve Meral Danış Beştaş'ın olduğu bir fotoğraf çekilmiş. Hiç çok sevdiğinizin tabutuna baktınız mı bilmem. Ben yaştakiler ve daha yaşlılar, çok bakmıştır. İnsan böyle 'bakar' işte. En sevdiklerinizden biri sandukaya girmiştir. Anlamaya çalışırsınız durumu. Götürüp gömeceksiniz, bir daha da görmeyeceksiniz. Sonra her kar yağdığında, her yağ-

murda, güneş açtığında, mesela ilkbahar geldiğinde onu emanet ettiğiniz toprağı düşüneceksiniz. Üzerine kar yağıyordu, üşüyordu, ıslanıyordu, toprağı kuruyordu... En çok o zaman diler insan, öte dünyanın var olmasını. Yeniden görebilme umu-duyla sanırım. Fotoğraf-taki o üç insan acıyla bakıyor. Gözlerindeki kızgınlığı,

Cenazede, önde Ahmet Türk'ün, arkasında Selahattin Demirtaş ve Meral Danış Beştaş'ın olduğu bir fotoğraf çekilmiş. Hiç çok sevdiğinizin tabutuna baktınız mı bilmem. Ben yaştakiler ve daha yaşlılar, çok bakmıştır. İnsan böyle 'bakar' işte.

kırgınlığı geçelim. Acıyla bakıyorlar. Sıradan bir ölüme değil, tek kurşunla ellerinden kayıp gide- ne bakıyorlar. Acıyla.

Şimdi uzun uzun konuşulur bu cinayetin nasıl ve neden işlendiği. TV'lere bir çuval dolusu ölü balık gibi bakan pis herifi çıkartıp hukukçu sıfatıyla konuştururlar. Emekli memurlar konuşur. Kendine iş/kaynak arayan strateji uzmanları konuşur. Vekillik peşindeki çıkarıcılar konuşur. Arada ne dediğini bilen az sayıda nitelikli ve vicdan sahibi insan da çıkar belki ama kimse onları duymaz zaten. Yazılır çizilir. Herkesin her şeyi bildiği, herkesin her şeyi gördüğü, herkesin her şeyin farkında olduğu memleketimizde, bolca zırva yorum yapılır. Birileri itham edilir. Yeni vatan hainleri belirlenir. Yeni hedefler gösterilir. Bazı medya organları rutin faşistliklerini sürdürür. Bugüne dek ne yaşadıysak, bugünden sonra da aynını yaşarız.

Tahir Elçi'yi anlatmaya da gerek yok sanırım. Bil- len biliyor, bilmeyenin de umurunda değil. Bizim Diken'de Hürrem Sönmez gayet güzel yazdı iki gün önce. Hukukçuların, avukatların çok iyi ta- nıdığı, yalnızca AİHM'ye taşıdığı davalar için dahi heykeli dikilecek nitelik ve cesaretle biri. İnsan hakları savunucusu. Hakkında daha fazla övgü

sözcüğü sarf etmeye çalışmak dahi mahcup et- meli yazanı...

Yalnızca tek bir şeye dikkat çekmek isterim. Ta- hir Elçi'hukukçu'ydu. TV'lerde gördüğünüz çoğu soytarıya hiç benzemeyen bir hukukçu. Aklını fikrini, hukuk fakültesinde edindiği bilgiyi paraya tahvil etmekle bozmamış bir hukukçu. Bilgisini muktedirin değil ezilenin emrine amade kılma- ya ömür adanmış bir hukukçu. Hukuk fakültele- rinde ders olarak okutulması gereken biri.

Biri, hukuk fakültesinde okuyup iktidar yardak- çısı bir hokkabaz olur. Biri, hukuk fakültesinde okuyup bir paragöz olur. Biri, hukuk fakültesin- de okuyup sulh ceza hâkimi olur. Biri, hukuk fakültesinde okuyup hukuka aykırı biçimde gazeteci avlayan olur. Biri, hukuk fakültesinde okuyup Hrant Dink'i mahkûm eden olur...

İşte biri de, o hukuk fakültesinde okuyup Tahir Elçi olur. Marifet, Tahir Elçi olmaktır. Güzelim biri. Dürüst ve nitelikli, açık sözlü biri. Yürekli biri.

Onu da vururlar...

'Mekânı cennet olsun' diyeceğim ama ge- rek yok. Bu denli içten, cesur ve dürüst birinin mekânı, neresi olacak ki...

SEN HEDEF YAP, ÖLDÜREN BULUNUR

Ümit KIVANÇ

Her şey birarada düşünüldüğünde de, mantık sınırlarını zorlayan, karmaşık bir tiyatro beliriyor karşımızda; bu kadarını da yazıp oynamış olabilirler mi? Hayır diyemiyoruz...

Değerli insanlarını kaybettiğinde ne kaybettiğini anlamayan bir topluma neyin eksildiğini anlamamazsınız. Değerli insanlarıyla beraber neleri kaybettiğini anlamaya anlamaya, bırakın cevabı, soruyu bile unutmuş insanlara soru sorduramazsınız. Her insan, bir gezegen; içinde enerji, üzerinde hayat, etrafında atmosfer var. Kendi atmosferi var. Sizinkine değişiyor. Başkalarınınkini itiyor çekiyor. O insan eksildi mi, bir gezegen eksiliyor. Hayat seyreliyor, azalıyor, daralıyor, sıkışıyor.

İyi insanlar eksildiğinde hayat daralır. Bundan ötürü ruhumuz sıkışır.

Zorbalar yok olunca hayat genişler. Kötü ruhlular eksilince hayat ferahlar.

İyi ve değerli insanları durduk yerde, “amansız” hastalıktan, önlenemez kazadan dolayı kaybetmiyorsak, onları hep bildiğimiz birileri, hep bildiğimiz, artık kanıksadığımız alçakça oyunlar tertipleyerek bizden koparıyor, dipsiz kuyulara atıyorsa, her şey daha bir daralıyor, daha bir sıkışıyor.

Tahir Elçi’nin ardından, söylenmemiş ne söyleyebilirim? O da bu topluma en çok lazım olan insanlardandı. Hep beraber daha güzel yaşayabilelim diye ömrünü insan hakları mücadelesine adadı. İyi, cesurdu. Böyle insanların eksikliğini tarif edemezsiniz. Yoklukları hep hissedilir, özlemleri hep çekilir.

Olayın “anlamı” konusunda da, iki gündür çokça paylaşılan bir fotoğraf, hiçbirimize diyecek laf bırakmadı. Özellikle her konuda haklı ve doğuştan ayrıcalıklı büyükşehir Türk ahalisine seslenmek isterim: Meral Daniş Beştaş, Selahattin Demirtaş ve Ahmet Türk’ün, son yüz yılın Kürt tarihinin damıtılmış hikâyesini okuyabileceğiniz yüzlerine bakın, bakın ve Kürt sorunu, terördü, HDP’ydi, bölünme-bölünmemeydi... hepsi hakkında şimdiye kadarki atıp tutmalarınızı bir gözden geçirin. Mümkünse de, hiç değilse iki dakikalığına, başınızı öne eğin. (Fotoğrafı internette arayınca hemen bulacağınızı sanıyorum; bulamazsınız, ben de blog’a koymuştum, riyatabirleri.blogspot.com.tr’den bakabilirsiniz. Bu fotoğrafı çekenin adına bir türlü ulaşamadım, bu vesileyle buradan tekrar duyurayım, lütfen bilen varsa iletin.)

Şunu itiraf etmek isterim, değerli okurlar: Şu anda bu yazıyı, yazmak zorunda olduğum için yazıyorum. Öldürülen insanların ardından söyleyebilme, yazabilme takatimi belki de artık tükettim. Kalmadı. Olabilir. Demirtaş, “Morglarda, mezarlıklarda büyüdük,” demiş. Kürtlerin çektiklerini hernekadar her zaman iliklerimde, göğsümde, kalbimde hissetiysem de, bizzat çekemedim. Ama niyeyse bana da oralarda büyüdüm gibi geliyor. Farkım, şu an için, ölenle ölmekten daha iyi bir yol tasavvur edemiyorum.

Yazan-çizen, film vs. yapan insanların büyük acılara karşı kendini savunma yolları vardır. Araştırırsın, derlersin, kurarsın, inşa edersin, ifade

edersin... kısaca, kaybı telafi edemeyeceğin fikrinden ve hissinden uzaklaşmak için, kaybı anlatmaya girişirsin. Acılar biriktikçe, acımasızlık türlü kılıklar altında, her seferinde yenilenerek, aynı yüzüzlükle karşına çıktıkça, bu savunma mekanizması da teklemeye başlıyor, giderek işe yaramaz hale geliyormuş.

Tahir Elçi'nin öldürülüşüne ilişkin -pek tuhaf- görüntüleri incelemeye girişeyim dedim, kendimi memnun edecek kadar dahi yapamadım. Herhalde sağlıklı düşünemediğim için, anlayamadım. O taksi neden kendi kendine duruyor orada? Durmasını kim nasıl söylemiş? Etrafta belli ki hiçbir özel tertibat almamış polisler, onun duracağını nereden biliyor da yanına gidiyorlar? Nasıl öyle rahat rahat gidip, gezmeye çıkmak üzere bineceklermiş gibi açıyorlar arabanın kapılarını? İçeride silahlı birileri olamaz mı? Kimi arıyorlar ki?

Sorularım doğru mu, emin değilim. Haykıran bir kızın görüntüsü araya giriyor. "Bavo, ez bimirim!" ("Baba, ben öleyim!") diyor. Buğulaniyor her şey. Buğunun arasından, deli gibi koşan iki genç adam görüyorum. Birinin elinde bir tabanca; fakat niye namlusundan tutuyor? Birilerine bir işaret mi bu? Ateş eden sivil polisin yanından koşuyor; o polis ona niye dokunmuyor? Karambolde ötürü mü? Aynı polis, birkaç metre geriden gelen ikinci gence bir sürü mermi sıkıyor; nasıl yaralanmıyor delikanlı? Üzerinden sekip geri mi geliyor mermiler, yoksa gözyaşlarının bozduğu görüşüm bana oyun mu oynuyor? Vurulup vurulup yaralanmayan kurşun işlemez adam, elindeki tabancayı kaldırıp polise atıyor; niye? Mermisi kalmamış, bari onu bir an sersemletirim de kaçırım diye mi? Bu hareketiyle silahı kalmadığını belli edince, polisin de iki adım atıp bir çelme takarak onu düşürmesi en güçlü ihtimal değil mi peki? Bu neden oluyor?

Bir bakıyorum ki, son video da kaçınıcı defa oynamış bitmiş, ben öyle biryerlere bakıyorum; nereye? İnternetin derinliklerinde karanlık biryerlere. Çünkü Türkan Elçi'nin dediklerini duymak istemiyorum. "Yurtdışı yasağın kalktı" diye sesleniyor eşine, "özgürsün artık!" Kulaklarımı kapatıp kaçabilir miyim? Oğlanın sessizliği patlıyor kula-

ğımda. Kaç insanı eşsiz bıraktılar, kaç insanı anasız, babasız, evlatsız? İMC'de Meral Danış Beştaş konuştu. Arkadaşını kaybetmiş insan nasıl konuşursa öyle. Diyarbakır Barosu Genel Sekreteri Abdullah Çağır konuştu. Ağlıyor gibiydiler ikisi de; ama biz görmüyorduk. Ayrıntılar anlattılar. Çok şaibeli, şüpheli şeyler. Anlatabildiler; çünkü morglarda, mezarlıklarda büyümek... Tek mermi var, bulunması gereken; ve bulunmuyor. Olay yeri incelemesi yapılamıyor. Çatışma var güya. Var mı? İlk defa yazıya çıkmış yeni yetme iştahiyla duvarlara kurdun dişine, Türk'ün gücüne dair edebiyat parçalayan devlet oraya gidip olay yeri incelemesi yapamıyor. Kimdi o koşanlar? Daracık bir sokakta, kendilerine ateş eden silahlı üç-dört sivil polisin arasından nasıl sıyrılıp gittiler? Niye namlusundan tutuyordu silahı? Öbürü niye polise attı tabancayı? Polisin mermileri koşan adama nasıl işlemedi? Taksi neden ve nasıl orada durdu? Niye o kadar rahat gitti o polisler arabaya?

Belki de bunların hepsinin açıklaması vardır. Çünkü her şey birarada düşünüldüğünde de, mantık sınırlarını zorlayan, karmaşık bir tiyatro beliriyor karşımızda; bu kadarını da yazıp oynamış olabirler mi?

Hayır diyemiyoruz. Çünkü hem yukarıdaki bir sürü soru var hem de, evet, hepimiz morglarda, mezarlıklarda büyümedik, ama oralardan gelen ah sesleriyle eğitildik. Bu iyi insanın öldürülmesine giden yolu kimlerin hangi taşlarla, nasıl döşediğini bir de burada ben tekrarlamayayım. Bir zahmet yazının başlığına bakıverin tekrar. İktidar propaganda aygıtının performansı cinayet sonrasında bile sürüyor. Tahir Elçi gibi biri öldürüldüğünde önce kimden, neden şüpheleneceğimiz bellidir.

Kimlerden nefret edeceğimiz de bellidir. Belki de hepsi biraraya geldi, iyi oldu. Duvara "Kızlar, geldik! TC burada!" yazıp üç hilal çizen faşistle, "Su testisi su yolunda kırılır" diyen İslâmcı birbirlerine yakıştılar; Allah mesut etsin. (Bu tweet'i atıp sonra silen Ahmet Akgündüz adlı şahıs, Yaşar Kemal'in hayatında o koca yürekli iyi adama "rahmet dilemek için sebep bulamadığını" yazmıştı, Yaşar Abi'yi kaybettiğimiz gün.)

JANA GİRAN

Li pey te,
 Janake giran ma,
 Ji vê demsala bêdeng û sar,
 Piştî ku tu, bê bext ketî xwar,
 Di nava hemu dilan de,
 Valahîyeke pir xedar...

Deste min,mîna teyrên bask şikestî ne edî,
 Di çave min de,
 Newalen kur û dûr...

Dem,
 Di diwaren bedeng de ase maye,
 Ziman jî,
 Birîndar û perîşane...

Xwezî,
 Agirekî pîroz vêketa,

Jîyan,
 Mîna çemekî bê serî,
 Herikîyabana ji çiyayan,
 Bi azadî û bi hevî...

Min dengê xwe, tevlî barane bikirana,
 Ew barana kû,
 Li ser te,bi awayekî stûxwar digirîya...

Av. Fehmile KAŞ DANIŞ

TAHİR ELÇİ'NİN ANISINA

Bir güvercin yavrusu palazlandı
Cudi Dağının eteklerinde
Kanat çırpıtı Cizire'de, Dicle boylarında
Yol aldı Amed'in semalarına
Kondu Dağkapı'da sur başına
Gagasında Hak, Kanatlarında Hukuk
Ruha'da İbrahim'in dili hak söyledi
Nemrudun ateşinde yüzdü.
Bağdat'da Mansur Enel-Hak dedi dara çekildi
Hele ki!.. Nesiminin derisi yüzüldü
Sen hukuk, barış ve kardeşlik dedin
Kurşunla susturuldun.
Sana ağıtlar yakıyor, güvercinler
Munzurda; Turnalar çarha dönüyor Pir Sultan nefesiyle
Karacadağ secdede kaldırmıyor başını,
Stranların gözü kan çanağı
Dengbejlerin avazı savruluyor Mezopotamya semalarında
Araratın göğsüne yaslanmış, dinliyor Ehmedi Hani.
Hevsel bahçelerini güz soldurmuş
Botanda poyraz savuruyor, mor meşe yapraklarını.
Güvercin sürüleri suya inmez oldu,
Dicle'ye küsmüş gibiler.
Konmuyorlar sana sela veren minareye
Keldani kilisesinin avlusuna da.
Ahmed Arifin sevdası
Ape Musanın rüyası
Civanmerdim.
Biliyorum. Sen şimdi! Vatanında vatansız yaşayan ve...
Faili meçhul, kefensiz gömülenlerle kolkola goveng tutmuşsun.
Dur! terketmesin ruhun Amedi
Bak görececeksin.....
Kan kırmızı yüreklerin dalga dalga kabardığını
Öfkenin Diyarbekir küçelerinde sel olup aktığını
Diclenin mert delikanlısı.

Murat DİNÇ/10 Aralık 2015/Ankara.

Taziye Mesajları

FRANSIZ ULUSAL BARO KONSEYİ BAŞKANI TAZİYE MESAJI

Konu: Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi'nin Öldürülmesi

Diyarbakır Barosunun Sayın Üyeleri

Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi'nin alçakça öldürülmesi hakkında 28 Kasım tarihinde çıkan haberlerin ardından bugün size yazmak çok acı ve kederli.

Fransız Ulusal Baro Konseyi Başkanı olarak, bu korkakça ve vahşice işlenmiş cinayetten dehşete düşmüş 62 000 Fransız avukat adına sizlere desteğimizi sunuyor, ailesine ve meslektaşlarına başsağlığı diliyoruz.

Baro Başkanı Tahir Elçi, sayısız insan hakları ihlalleri mağdurlarını temsil etmekle tanınmaktaydı. Diyarbakır Baro Başkanı olarak önde gelen insan hakları aktivisti ve avukatlık mesleği için bir gurur kaynağıydı.

Ölümü dünya çapındaki insan hakları hareki adına büyük bir kayıp ve Demokrasi ve Hukukun Üstünlüğüne karşı işlenmiş korkunç bir saldırıdır.

Saygılarımla

Pascal Eydoux

Diyarbakir Bar Association

Elazığ Cad. Diyatbakir Adalet Sarayı Kat: 4
263 Yenişehir-DİYARBAKIR – Turkey
Pads, December 2nd, 2015

Subject: Assassination of Mr. TAHIR ELCI, President of the Diyarbakir Bar Association

Dear members of the Diyarbakir Bar Association,

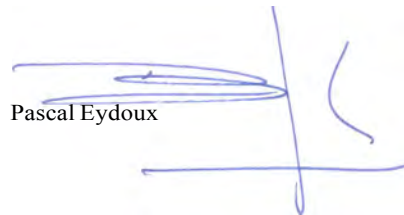
It is with pain and sorrow that I write to you today, after the ignominious titling on 28 November of our colleague lawyer Tahn Elci, President of the Diyarbakir Bar Association.

In my capacity of President of the French National Bar Council, I would like to assume you of the full solidarity and sympathy of the 62 000 French Lawyers, all horrified by this coward and brutal murder. Please, accept to extend our condolences to his family and colleagues.

President Tahir Elci was known for representing numerous victims of serious human rights violations. He was as such and as President of the Diyarbakir Bar Association, rightly considered as a leading human rights activist and a pride for our entire profession.

His death is a great loss to the human rights movement worldwide and a terrible attack against Democracy and the Rule of Law.

Yours Sincerely,

Pascal Eydoux

Eskubideak Bask Demokratik Hukukçular Birliğı Taziye Mesajı

Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal Kalkınma Konseyinde(ECOSOC) ve Avrupa İnsan Hakları ve Demokrasi için Avukatlar Birliğinde (ELDH) Uluslararası Demokratik Hukukçular Birliğı (IADL)'de istişare yetkisi bulunan bir sivil toplum örgütü olan Eskubideak Bask Demokratik Avukatlar Birliğı, bu sabah yaşanan meslektaşımız Diyarbakır Barosu Başkanı Tahir Elçi'nin acımasızca öldürölmesi karşısında büyük şok ve öfke duymaktadır.

Tahir Elçi, Diyarbakır'ın Sur ilçesinde gerçekleştirmekte olduğı bir basın açıklaması sırasında öldürölümüştür.

İlk raporlara göre Elçi, kafasına isabet eden tek bir kurşunla öldürölümüştür. Son dönemlerde Türk güvenlik güçlerinin kuşatması altında olan Sur ilçesinde, basın açıklamasına katılan kişilere ateş açmaya başlamasından sonra diğör dört avukatın ve gazetecilerin de yaralandığı söylenmektedir.

Bütün kariyeri boyunca Tahir Elçi, insan hakları için çalışan cesur bir savaşıydı. Özellikle, bir avukat olarak, Türk ve Kürt ilerici aktivistlerini ve örgütlerini ve Türkiye'de baskıya maruz kalan Kürt halkının temel haklarını savunmuştur.

Tam anlamıyla ezilenlerin yanında olduğı için de uzun yıllardır Türk devleti tarafından hedef alınmıştır. 1993 yılının Kasım ayında Elçi ve 15 meslektaşı, terör örgütü üyesi olmak suçlamasıyla tutuklanmıştı, ancak bu tutuklamanın gerçek sebebi müvekkillerini Devlet Güvenlik Mahkemelerinde temsil etmiş olmaları ve dâhil oldukları insan hakları çalışmalarıydı. Hepsı işkence gördü. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi 13 Kasım 2003 tarihinde Türk Devletini Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 3. Maddesini ihlal ederek Tahir Elçi ve meslektaşlarına işkence ettiğı için ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 5. Maddesini ihlal ederek Tahir Elçi ve meslektaşlarını yasadışı bir biçimde gözaltına aldığı için suçlu buldu.

Yakın bir zamanda da, 19 Ekim 2015 tarihinde, Tahir Elçi tekrar tutuklandı. Kürdistan İşçi Partisi'nin (PKK) bir terör örgütü olarak düşünölmemesi gerektiğı konusunda düşüncelerini ifade ettiğı için göz altına alınmıştı.

1993 ve 2015 yılları arasında Elçi, Türk Devleti'nin sürekli baskısı altında, temel hakları savunmak için cesurca çalışıyordu. Elçi'nin acımasızca gerçekleştirilen suikastı, 1990'lı yıllarda Türk devleti tarafından gerçekleştirilen devlet terörü ile Türk ve Kürt ilerici aktivistlerine karşı oluşturulan ölüm mangalarını hatırlatmaktadır. Avukatlar, doktorlar ve yazarlar da Elçi gibi benzer koşullarda suikasta uğramışlardır. Türk ve Kürt demokratik güçleri, bu tür suçların arkasında olduğunu ima eden tüm suçlamaları reddeden Türk Devletinin sorumluluğına dikkat çekmiştir. Ancak Türkiye Büyük Millet Meclisine bağlı bir soruşturma komitesi, terörle mücadelede görevli güvenlik güçlerine bağlı, fanatik dini bir örgüt adı altında çalışanların bu cinayetlerin failleri olduğunu gösteren delileri keşfetti.

Bugün, Türk ve Kürt ilerici güçleri Türk devletinin tüm ülkeyi içine alan yeni terör dalgasındaki sorumluluğına dikkat çekmektedirler. Tahir Elçi'nin memleketi olan Cizre de yaşanan olaylar gibi bütün şehrin nüfusuna yönelik gerçekleştirilen acımasız askeri saldırılar, Diyarbakır'da yaşanan bombalı saldırı ve daha sonra Ankara'da bir kitleye yönelik gerçekleştirilen bombalı saldırı, Kürt halkına ve kuruluşlarına karşı yürütölün histerik propaganda ve şimdi de hedef gözeterek öldürme olaylarının tekrar ortaya çıkması durumları, Türk yetkilileri tarafından, Kürt halkına ve onun temsilcilerine karşı yürütölün bir savaşın parçası gibi görünmektedir. Türk devletinin bu acımasız saldırılarındaki payını inkâr etmesi durumu bu sebeplerden ötürü ciddiye alınmamaktadır.

Eskubideak Bask Demokratik Avukatlar Birliğı, Uluslararası Demokratik Hukukçular Birliğı (IADL) ve Avrupa İnsan Hakları ve Demokrasi için Avukatlar Birliğı (ELDH) Tahir Elçi için bağımsız uluslararası bir soruşturma çağrısında bulunur ve Türkiye devleti terörü kurbanlarına adaleti sağlamak için Türk ve Kürt meslektaşlarıyla birlikte çalışacaklarını bildirir.

Eskubideak
Bask Ülkesi, 29th of November 2016?

Diyarbakir Bar Association

Elazığ Cad. Diyarbakir Adalet Sarayı Kat: 4
263 Yenışehir-DİYARBAKIR – Turkey

Eskubideak Basque Democratic Lawyers Assoc. member of The International Association of Democratic Lawyers (IADL), a non-governmental organization with consultative status to the Council on Economic and Social Affairs of the United Nations (ECOSOC), the European Association of Lawyers for Democracy & World Human Rights (ELDH) and the European Democratic Lawyers Assoc (AED-EDL) . is shocked and outraged by the brutal murder this morning of our colleague Tahir Elçi, president of the Diyarbakir Bar Association. Tahir Elçi was killed this morning during a press briefing in the Sur district of Amed (Diyarbakir).

According to initial reports Elçi was shot in the head with a single bullet. Four other lawyers and journalists are said to have been wounded in the attack as police began firing on people attending the press briefing in the Sur district, which was recently under siege by Turkish state forces.

During his entire career Tahir Elçi was a fierce fighter for people's rights and human rights. In particular, he defended as a lawyer the rights of Turkish and Kurdish progressive activists and organizations, the fundamental rights of Kurdish people who suffer oppression in Turkey.

Precisely because of his stand for the oppressed he was targeted by the Turkish states in decades. In November 1993 Elçi and 15 of his colleagues were arrested on false accusations of membership of a terrorist organization, but in reality because they had represented clients before the State Security Court and been involved in human rights work. All of them were tortured. The European Court of Human Rights convicted the Turkish State on 13 November 2003 for torturing Tahir Elçi and his colleagues, a violation of art. 3 of the European Human Rights Convention, as well as for illegally detaining Elçi and his colleagues, a violation of art. 5 of the European Human Rights Convention.

More recently on 19 October 2015 Elçi was arrested again. He was prosecuted for expressing the opinion that the Kurdistan Workers Party (PKK) should not be considered as a terrorist organization.

Between 1993 and 2015 Elçi has been working courageously to defend fundamental rights under constant pressure of the Turkish State.

The brutal assassination of Elçi reminds us of the state terror that was organised in the 1990's by the Turkish State and its death squads against Kurdish and Turkish progressive activists. Lawyers, doctors and writers have been assassinated in similar circumstances as Elçi today. Turkish and Kurdish democratic forces pointed at the responsibility of the Turkish State which denied any form of implication in these crimes. However an investigating committee of the Turkish National Assembly discovered later evidence that the perpetrators of these crimes - operating under the cover of a fanatic religious organization- had been acting with the consent and under the control of the anti- terrorist security forces.

Today Turkish and Kurdish progressive forces point rightly at the responsibility of the Turkish state in the new wave of terror that sweeps through the country. Brutal military attacks on the population of entire cities, such as Cizre, Tahir Elçi's home town, the bomb attacks in Diyarbakir and later in Ankara against progressive mass gatherings, hysterical propaganda against the Kurdish people and organizations and now the reapportion of targeted killings seem to be all part of an all-out war waged by the Turkish authorities against the Kurdish people and its representatives.

Denials of the Turkish State about its involvement in any of these brutal acts can therefore not be taken seriously. Eskubideak together with IADL and ELDH call for an independent international investigation into the murder of Tahir Elçi and will cooperate with its Kurdish and Turkish colleagues to bring justice for all victims of Turkish state terror.

Eskubideak
Basque Country, 29th of November 2016

James Logan'nın Londra'dan Gönderdiği Taziye Mesajı

Diyarbakır Barosu'nun Sayın Üyeleri

Başkanınız Tahir Elçi'nin öldürülmesinden dolayı başsağlığı dileklerimi sunmak için sizlere yazıyorum.

Ben de birçok kişi gibi, tüm insanlar için parlayan bir yıldızı kaybetmenin üzüntüsü içerisindeyim.

Dünya, cesur ve nazik bir insan olmasının yanı sıra, kendini insan haklarını savunmaya adanmış muhteşem bir avukatı kaybetti. Kendimi, onu tanımış olmak ve onun gibi bir örnekten esinlenmiş olmaktan dolayı şanslı sayıyorum. Yine de geride bıraktığı insanlarda yarattığı boşluğu ve kederi tahmin etmem bile mümkün değil.

Sadece Cizre, Amed ya da Türkiye değil dünyanın her yerinden insanlar onun için yas tutacak. Yüreğimiz yanıyor.

Londra da onun ölüm haberi ardından şok olan birçok arkadaşı bulunmaktaydı. Son yıllarda, Arjantin, Peru ve Kolombiya gibi ülkelerde Tahir Elçi'yi de tanıyan ve kendi ülkeleri tarafından işkence görmüş veya öldürülmüş kişiler için adalet arayan ve Tahir Elçi'yi çalışmalarına ilham veren kişi olarak gören sivil toplum kuruluşlarıyla birlikte çalışmaktayım. Birçoğu kendi acılarını dile getirmek için yazdı.

Bizlerde sizin gibi Tahir'i asla unutmayacağız.

Dünya bugün çok karanlık bir yer gibi görünüyor. Ancak Tahir'in yıldızının ışığı bizlere adaleti, doğruluğu, güvenilirliği, barışı ve daha iyi bir dünyayı aramaya devam etmek için yol göstermeli. Biliyorum ki Baronuz bölgenizde bu ışığa çok ihtiyaç duyan kişilere yardım edecek ve onun yolunda ilerleyecek.

Derin üzüntümle

James Logan

Dear Members of the Diyarbakir Bar Association,

I am writing to you to express my deep condolences at the murder of Tahir Elçi, your Chairman.

I, like so many others, am in grief at the loss of a shining star for all humankind. The world has lost a brilliant lawyer, a committed human rights defender, but also a courageous and kind person. I count myself very lucky to have known him and was inspired by his example. Even then, I cannot imagine the size of your grief and the gap that he will leave.

It is not only Amed and Cizre or Turkey that will mourn him but people around the world. Our hearts are on fire.

Here in London, he had many friends who are numbed and shocked at his death. In recent years, I have been working with NGOs from Argentina, Peru and Colombia who – like Tahir - have been seeking justice for those killed and tortured by their governments and who saw Tahir as a kindred spirit in their work. Many of them have written to express their pain.

Just like you, we will never forget Tahir.

The world seems a very dark place today. However, the light of Tahir's star must continue to guide us towards justice, towards truth, towards accountability, towards peace, towards a better world. I know that your Bar Association will reflect that light to those who need it so badly in your region, and that you will continue in his path.

In deep sorrow,

James Logan

Paris Barosu Taziye Mesajı

Diyarbakır Barosu

Elazığ Cad. Diyarbakır Adalet Sarayı

Kat:4/263 Yenişehir-Diyarbakır

Türkiye

Tahir Elçi Suikastı

Sayın Meslektaşlarımız,

Fransız Barolar Birliği, Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi suikastı haberi ile derin bir şok ve üzüntü yaşamaktadır.

Geçen ay içerisinde, Tahir Elçi'nin "terör örgütü propagandası" yapma iddiasıyla hakkında soruşturma açılıp tutuklanmasının ardından kendisine bu durum hakkındaki endişemizi ve desteğimizi ifade etmiştik.

Tahir Elçi, temel hak ve özgürlükleri ve demokrasinin ve hukukun üstünlüğünün korunması için mücadele veren cesur ve önemli insan hakları avukatıydı.

Tahir Elçi sadece Türkiye'deki meslektaşları tarafından değil, tüm Avrupa'daki insan hakları avukatları tarafından da özlenecektir.

163 Fransız Barosu adına, Sayın Elçi'nin ailesine ve Diyarbakır Barosuna en içten başsağlığı dileklerimizi iletiyoruz. Aynı zamanda dayanışma ve desteğimizin de devam edeceğini bildirmek istiyoruz.

Bugün Fransız Barolar Birliği, Türkiye hükümetine bu cinayet hakkında bağımsız bir soruşturma yürütmesi için çağrıda bulunmuştur. Aynı zamanda Fransız ve Avrupa yetkililerini de bu olay hakkında ve Türk hükümeti tarafından iddia edilen demokrasi ilkeleri ile çelişen, sayısız gayri adil ifade özgürlüğü ve savunma hakkı ihlalleriyle karşı karşıya kalan Türk avukatların durumu hakkında bilgilendirmiştir.

Yanınızda olacağız ve özellikle İstanbul'da 46 avukatın tutuksuz yargılandığı davanın da takipçisi olmaya devam edeceğiz.

Saygılarımızla

Marc Bollet

Başkan

Maryvonne Lozachmeur et Marc Absire

Başkan Yardımcısı

Paris, 1 Aralık 2015

Paris, 1 December 2015

DIYARBAKIR BAROSU
Elazığ Cad. Diyarbakır Adalet
Sarayı Kat: 4 / 263 Yenişehir Baro
Diyarbakır
Turquie

Murdering of Mr. Tahir Elçi

Dear Colleagues,

The Union of French Bars has been deeply shocked and saddened by the news of the murder of Tahir Elçi, President of Diyarbakir Bar association.

Last month, we had expressed our concern and solidarity with Tahir Elçi after he was arrested and investigated for allegedly "making propaganda and promoting a terrorist organisation".

Mr. Elçi was a prominent and courageous human rights lawyer standing up for the rule of law, the protection of fundamental freedoms, and therefore democracy.

He will be sadly missed, not only by his colleagues in Turkey but also by all human rights lawyers in Europe.

On behalf of the 163 French Bars, we would like to address to the family of Mr. Elçi and to the Bar of Diyarbakir our deepest condolences. We would also like to assure you of our solidarity and our continued support.

Today, the Union of French Bars has called upon the Turkish government to launch an independent investigation into this murder. We will also draw the attention of French and European authorities into this case and the situation of Turkish lawyers who continue to face numerous unjustified infringements to the right of defence and freedom of expression, incompatible with the principles of democracy claimed by the Turkish government.

We will stay on your side and will in particular keep on carefully following the pending trial against 46 lawyers in Istanbul.

Sincerely yours,

Marc Bollet
Président

Maryvonne Lozachmeur et Marc Absire
Vice-Présidents

Conférence des Bâtonniers
12 Place Dauphine
75001 PARIS

Tél.: +33 (0)1 44 41 99 10 | Fax: +33 (0)1 43 25 12 99
Email: conference@confederatedesbatonniers.com
www.confederatedesbatonniers.com

DELEGATION OF THE EUROPEAN UNION TO TURKEY

The Head of Delegation

Ankara, 1 Aralık 2015

Diyarbakır Barosu
Elazığ Caddesi Diyarbakır Adalet Sarayı Kat:4 / 263
Yenişehir Diyarbakır
Fax: (412) 224 12 11
baro@diyarbakirbarosu.org.tr

Diyarbakır Barosunun Saygıdeğer Üyeleri,

Avukat ve insan hakları aktivisti dostunuz ve meslektaşınız Tahir Elçi'nin öldürülmesi nedeniyle derin üzüntü ve şok içerisindeyim.

Bu trajik olay insan hakları savunucularının ne kadar büyük riskler aldıklarını ortaya koymaktadır. Bizler, Türkiye'de insan hakları ve barış için çalışan Tahir Bey'in geride bıraktığı mirastan ilham alarak, insan hakları savunucularının faaliyetlerini desteklemeye devam edeceğiz.

Avrupa Birliği Delegasyonu adına sizlere, Sayın Elçi'nin ailesine ve barış ve yurttaş hakları vizyonunu paylaşan herkese en derin taziyelerimi sunmak istiyorum. Kendisinin ölümüne sebep olan olayların soruşturulmasını yakinen takip edeceğiz. En derin saygılarımı kabul buyurunuz.

Saygılarımla,

Hansjörg Haber
Büyükelçi

DELEGATION OF THE EUROPEAN UNION TO TURKEY

The Head of Delegation

Ankara, 1 December 2015

Diyarbakır Bar Association
Elazığ Caddesi Diyarbakır Adalet Sarayı Kat:4 / 263
Yenişehir Diyarbakır
Fax: (412) 224 12 11
baro@diyarbakirbarosu.org.tr

Honourable Members of the Diyarbakır Bar Association,

I am deeply saddened and shocked by the killing of lawyer and human rights activist Tahir Elçi, your friend and colleague.

This tragic event illustrates the magnitude of risks human rights defenders take. We will continue supporting their activities, inspired by Tahir Bey's legacy of working for human rights, and towards peace in Turkey.

Allow me to extend, on behalf of the Delegation of the European Union, my sincere condolences to yourselves, to his family as well as all those who share his vision of peace and citizens' rights. We will closely follow the investigation of the events that brought about his death.

Please accept the assurance of my highest consideration.

Yours sincerely,

Hansjörg Haber
Ambassador

MADRID BARO BAŞKANI TAZİYE MESAJI

Sayın Baylar,

Madrid avukatları adına, 28 Kasım tarihinde yaşanan bir saldırı sonucu hayatını kaybeden Kürt halkının sadık savunucusu ve Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi için duyduğum bu derin üzüntüyü bu yazıyla sizlere ifade etmek istiyorum.

Tahir Elçi'nin öldürülmesi olayı, kendilerini özgürce ifade etmek isteyen sesleri susturmak için gerçekleştirilen alçakça bir girişimdir ve hatırası her zaman diyalog yoluyla barışçıl çözüm bulmakla birlikte anılacaktır.

Sizlere en içten duygularımızla

Madrid Baro Başkanı

Sonia Gumpert Melgosa

GP

Diyarbakır Bar Association

Elazığ Cad. Diyatbakir Adalet Sarayı Kat: 4

Yenişehir-DİYARBAKIR — Turkey

Dear Sirs,

In the name of the lawyers of Madrid, I want to express by the present letter our deepest regret towards the attack which, the 28th of November, took the life of Tahir Elçi, President of this Bar Association and loyal defender of the Kurdish people.

His murder has been a despicable attempt to silence the voices who want to express themselves freely, and his memory will always be tied to dialogue as a way to find solutions for pacification.

We send our profound sympathy and support.

Sonia Gumpert Melgosa

President of Madrid Bar Association

TAHİR ELÇİ

KASIM 2012 - KASIM 2015

5 Kasım 2012

43. OLAĞAN GENEL KURULU

Diyarbakır Barosunun 43. Olağan Genel Kurulu'nda dört adayın yarıştığı seçimde kullanılan 642 oyun 376 sıvı alarak Diyarbakır Barosu Başkanı seçilmiştir. Elçi; baro başkanlığı onurlu bir görevdir. Buna laik olmaya çalışacağım. Etkili bir savunma örgütü olması için bütün enerjimle meslektaşlarımla birlikte demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü ve adil yargılama hakkının bu ülkede hakim kılınması

için uğraş vereceğiz. Diyarbakır Barosu ulusal kimliği ile savunma hakkının ve hak aramanın etkili bir savunucusu olacaktır. dedi.

28 Aralık 2012

ROBOSKİ ANMASI

Uludere'nin Roboski/Ortasu Köyünde savaş uçaklarının bombalaması sonucu çoğu çocuk 34 insanın ölümünün birinci yıl dönümünde düzenlenen anma törenine Baro Başkanımız Tahir ELÇİ ve Diyarbakır Barosundan çok sayıda avukat katıldı. Anma töreninde kısa bir açıklama yapan Baro Başkanımız Tahir Elçi;

34 sivil-masum insanın bombalanarak öldürülmesinin yaşam hakkının/ insan haklarının en ağır ihlallerinden birini oluşturan insanlığa karşı bir suç olduğunu, olayı hızlı, etkili, tarafsız ve adil şekilde soruşturmanın devletin sorumluluğunda olduğunu ifade eden ELÇİ, Devletin bir yıldır bu sorumluluğunu yerine getirmediğini, bir yıldır "kısıtlama kararıyla" soruşturmanın gizli yürütüldüğünü dile getirdi.

Olayın, iddia edildiği gibi silahın ölçsüz kullanılması biçiminde gerçekleşen bir eylem olmadığını, silah kullanmanın esasları ve bu konudaki hukuksal çerçeveye hiçbir şekilde uyulmadığını, olayın; doğrudan, kasti ve keyfi bir katliam olduğunu, Diyarbakır Barosunun; bu ağır suçun faillerinin adalet önünde hesap verene kadar Roboskililerin adalet mücadelesinde yanlarında olacaklarını ifade etti.

10 Ocak 2013

İmralı da başlatılan görüşmelere ilişkin baro başkanımız Tahir Elçi;

"Kürt meselesinin çözümü amacıyla Devlet yetkililerinin İmralı'da PKK Lideri Abdullah Öcalan ile yeniden başlattıkları diyalogu memnuniyetle karşıladığımızı ve desteklediğimizi kamuoyuna ifade etmek isteriz. Tarihi ve toplumsal bir mesele olan ve on binlerce insanımızın yaşamına mal olan bu sorunun çözümü, acil

ve ertelenemez bir toplumsal ihtiyaçtır. Bu meselede büyük acılar yaşamış toplumumuz, barışı fazlasıyla hak etmiştir." dedi

21 Ocak 2013

Anayasa Mahkemesinin bireysel başvuru için hazırlık çalışmasında mahkeme üyelerine seminer veren baro başkanımız Tahir ELÇİ;

“Türkiye bu gün bir yol ayrımındadır ve tam da bu süreçte tarihi bir karar verme durumunda kalacaktır: Başta Kürt sorunu olmak üzere diğer tüm tarihi ve toplumsal sorunları eşitlik ve adalet temelinde çözen, barış içinde bir arada yaşayacağımız demokratik bir toplum ve demokratik bir cumhuriyet mi; yoksa tarihi, toplumsal, hukuki, idari ve güncel koşullarının olup olmadığı yeterince tartışılmadan ve anlaşılmadan, çoğulcu ve demokratik dengeler üzerinde oturmayan, toplum ve devlet yapısının tek bir siyasi ve ideolojik anlayışa göre şekillendiği oldu bittiye getirilen bir başkanlık sistemi yoluyla demokratik

olmayan bir rejim mi kuracağız? İşte Türkiye bu gün bu iki toplum ve devlet tasavvuru arasında bir tercih yapmak ve buna göre yeni bir anayasa oluşturma sorumluluğuyla karşı karşıyadır.

Türkiye toplumu, eşitlik ve adalet temelinde toplumsal barışını temin eden yeni, sivil bir ve demokratik anayasa yapma başarısını göstermelidir.” Dedi.

2 Şubat 2013

İstanbul Barosu Başkanı ve yöneticilerine karşı yapılan hukuksuzluğa karşı Baro Başkanımız Tahir Elçi konuşmasında;

“Bu gün; hukuki temelleri tartışmalı, yasal usulü hükümlere de aykırı şekilde açılan haksız ve hukuksuz bir dava nedeniyle üyelerinin büyük çoğunluğunun desteğiyle seçilmiş, İstanbul Barosu Başkanı ve Yönetim Kurulunun bu görevlerinin sona erebileceği tartışmalarını, Türkiye’de insan haklarının, hukukun üstünlüğünün ve demokrasinin geleceği bakımından kabul edilemez buluyoruz. Bu yöndeki çaba ve girişimleri tüm Türkiye barolarına karşı bir tehdit ve saldırı olarak görüyoruz.

Böyle bir hukuksuzluk, savunma hakkına, hak arama özgürlüğünün garantörlüğü olan avu-

katlık meslek faaliyetinin dokunulmazlığına, baroların bağımsızlığı ilkesine onarılması güç bir darbe indirecektir.

Diyarbakır Barosu bu hukuksuzluğun karşı-sındadır ve İstanbul Barosu yöneticileri hakkında açılan davada meslektaşlarının yanında yer alacaktır.

Türkiye’nin tarihi ve toplumsal sorunlarının başında gelen, Türkiye’de ve Dünyada neredeyse herkesin konuşmakta olduğu “Kürt Meselesine ve bu meselenin çözümüne” ilişkin barolarımızdan asgari bir ilgi ve duyarlılık görülememektedir. Türkiye’nin neredeyse her bölgesinden baroların hala “Kürt” kelimesinin içinde yer aldığı konulara mesafeli durduğu üzüntüyle izlenmektedir.” Dedi.

05 Nisan 2013

Dünyaca ünlü, Kürt folk-caz sanatçısı Ciwan HACO ile birlikte 5 Nisan Avukatlar Gecesinde ve söz Ciwan Haco’nun dedi.

29 Haziran 2013

Karakol/Kale-kol yapımlarına yönelik protestosunda çıkan olaylara ilişkin Baromuzun yapmış olduğu inceleme ve açıklamalar.

Karakol/Kale-kol yapımlarına yönelik bir süredir devam eden protesto ve Diyarbakır - Bingöl karayolunun protestocular tarafından hendek kazılarak trafiğe kapatılması olaylarına yerinde görmek, incelemek ve sorunu çözmeye katkı sunmak amacıyla Baro Başkanımız Tahir ELÇİ, Baro üyesi bir grup meslektaşımızla birlikte incelemelerde bulundu. İncelemelere ilişkin Baro Başkanımız Tahir Elçi yaptığı açıklamada;

Güvenlik görevlileri bir kez daha gösteri ve yürüyüş hakkını kullanan yurttaşlara karşı gereksiz, ölçüsüz ve keyfi bir şiddet uygulamıştır. Hele hele, "göstericiler birbirlerini vurmuşlar" gibi, gülünç, ayıp, bayat ve aynı zamanda suç oluşturan açıklama ve davranışlardan kaçınmalıdır.

Çok önemli ve hassas bir dönemden geçiyoruz. Kürt meselesinin çözümü çabalarının yoğunlaştığı, silahların sustuğu, silahlı güçlerin sınır dışına çekilme sürecinde olduğu, öte yandan Akil İnsanlar oluşumunun önerileri-

nin tartışılmaya başlandığı ve barışçıl çözüm umutlarının güçlendiği bir sırada böyle acı ve üzücü bir olayın meydana gelmesi dikkat çekicidir. Barış ve çözüm süreci ne olursa olsun akamete uğramamalı, görüşme ve diyalog sürdürülmelidir.

Geçmişte kamu görevlilerinin sorumlusu / şüphelisi olduğu ve özellikle yaşam hakkının ihlallini oluşturan suçların soruşturulmasında faillerin korunduğunu, çoğu kez objektif ve etkili bir soruşturma yapılmadığını, delillerin yeterince toplanarak faillerin adalet önüne çıkarılmadığını, bu durumun adaletsizliğe yol açtığı gibi toplumu da rahatsız ettiğini, bu dönemde özellikle bu hassas süreçte 2 kişinin ölümüyle sonuçlanan bu olayın etkili şekilde ve kuşkuya yer bırakılmayacak bir soruşturmanın yürütülmesinin önemine işaret etti.

31 Ağustos 2013

1 EYLÜL DÜNYA BARIŞ GÜNÜ

Korkudan uzak, huzur ve güvenlik içinde ve onurlu bir şekilde yaşamak, insanların en temel amaçlarından biridir. Bu nedenle; savaşı

bir Dünya'da, barış içinde yaşamak bir haktır. Diğer bir ifadeyle "barış hakkı" da artık temel bir insan hakkı olarak kabul edilmektedir. Dedi.

14 Eylül 2013

BERLİN BAROSU İLE ORTAK AÇIKLAMA

Yeni adli yıl ile birlikte görülmeye başlanan KCK davaları ve tutuklu avukatlar ile ilgili baro başkanımız Tahir Elçi, Federal Almanya Cumhuriyeti Berlin Barosu başkan vekili ve insan hakları komisyonu başkanı Bernd Hausler ile birlikte bir basın toplantısı düzenlendi.

Basın toplantısında baro başkanımız, halen Diyarbakırda görülen " KCK Ana Davası" olarak bilinen davada 4 ,İstanbul Ağır Ceza Mahkemesinde" Öcalan Avukatları Davası" olarak bilinen davada ise 15 ve ÇHD davasında ise 9 meslektaşımızın tutuklu olarak yargılandığını, başta Mu-

harrem Erbey olmak üzere 4 yıldır tutuklu olarak yargılanan avukatların bulunduğunu, genel olarak KCK davaları ve tutuklu avukatların yargılanmasının, adil yargılanma hakkı, ifade özgürlüğü ve insan hakları savunuculuğu özgürlüğünü ihlal ettiğini ifade etti.

20 Eylül 2013

DİL HAKLARI VE KÜRT MESELESİ

Diyarbakir Barosunun "Dil Hakları ve Kürt Meselesi" konulu konferansı düzenlendi. Konferansta konuşmacı olarak Yrd. Doç. Dr. Vahap Coşkun, İstanbul Bilgi Üniversitesinden Prof.Dr. Turgut TARHANLI, Mardin Artuklu Üniversitesinden Prof.Dr. Kadir YILDIRIM ve İstanbul Ticaret Üniversitesinden Doç.Dr. Bekir Beraat Özipek konuşmacı olarak katılmışlardır.

Konferansın açılış konuşmasında Baro Başkanımız Tahir Elçi; Dil ve kültürel haklar sorunu, Cumhuriyetin kuruluşu ile birlikte günümüze kadar süregelen toplumsal sorunların başında gelmektedir. Çoklu bir etnik, dil ve kültürel toplum yapısına sahip olan Osmanlı İmparatorlu-

ğunun kalıntıları üzerinde kurulan Cumhuriyetin temel hedeflerinin başında "Türkleştirilmiş" ve "homojenleştirilmiş" bir toplum oluşturmak olmuştur. Bu nedenle, Türk dili ve kültürü dışında kalan, başta Kürtler olmak üzere Türkiye toplumunun diğer kesimlerinin dil ve kültürleri yadsınmış ve ortadan kaldırılmaya çalışılmıştır. Bu resmi politika akıl almaz yöntemlerle, sokakta bile Kürtçeyi yasaklamaya ve konuşanlara cezai yaptırıma kadar varan gayri insani ve zorbalıkla uygulanmıştır. Dedi.

28 Eylül 2013

HUKUKÇULAR KONFERANSI

Mêhvanên hêja,

Hîqûqnas û hevpişeyên bî rûmet,

Roj baş, hûn bî xêr hatîn.

Îro rojêke girîng û dîrokî ye. Cara yekemin e ku bi sedan hîqûqnasên kurd û hîqûqnasên dostên kurdan li ser mafên gelê kurd, li ser heq û hîqûqa kurdan li hev dicivin. Dîsa cara yekemin e ku wê nûner û hîqûqnasên civatên din ên li Kurdistanê dijin ên wek suryanî, ermenî, ereb û hwd. bi

hevpişeyên xwe ên kurd re dicivin û pirsgirêkên xwe ên hîqûqî wê bînin ziman.

Konferans, di pêvajoyêke gelekî girîng û dîrokî de pêk tê. Tekoşîna gelê kurd a demokratîk, tekoşîna gelê kurd a heq û hîqûqê li tevahiya Kurdistanê hatîye merhaleyeke girîng.

Bi sedan parêzerên kurd û ên gelên din, îro li vê salonê li ser heq û hîqûqa kurdan civiyane. Bila herkes zanibe ku; êdî gelê me ne "Kurdên bê parêzer in, Kurdên xweyî parêzer in."

4 Ekim 2013

ÇAPRAZ SORGU EĞİTİMİ

“İnsan Haklarının Ağır İhlalini Oluşturan Ceza Davalarında Avukatların Rolünün Güçlendirilmesi Projesi” kapsamında Law Society –İngiltere ve Galler Barosunun - desteğiyle ve meslektaşlarımız Prof. Françoise Hampson ve avukat Tony Fisher ile The Law Society ekibinin desteğiyle ve üç gün süren çapraz sorgu eğitim seminerinin açılış konuşmasının da Başkan Elçi;

“Avukatların etkili olamadığı, taraflara etkin ve kaliteli bir hukuki yardım hizmeti sunamadığı ceza davalarında maddi gerçeğin tam olarak ortaya çıkması ve adaletin gerçekleşmesi mümkün değildir.

Yakın geçmişte,1990’lı yıllarda işlenen binlerce faili meçhul cinayet ve gözaltında kayıp gibi yaşam hakkının ağır ihlalini oluşturan suçlara rağmen, halen mahkeme önüne kadar ancak bir kaç dava gelebilmiştir. Halen biri Jandarma Albayı olmak üzere beş kişinin tutuklu olarak yargılandığı Diyarbakır’da görülen ve yirmi (20) sivilin öldürülmesiyle ilgili Temizöz ve Diğerleri Davası, tamamı tutuksuz olarak 16 sanığın yargılandığı JİTEM Davası ve kısa bir süre önce başlayan,1991 yılında Kürt aydın - yazar Musa Anter’in öldürülmesi davası bunlardan

bazılarıdır. Bu davalarda kendi mevcut tecrübelerimize göre çapraz sorgu yöntemlerini uygulamaya çalıştık.

Yine kısa bir süre önce Mardin’de 1990’lı yıllarda çok sayıda sivilin öldürülmesi ile ilgili Ankara İl Jandarma Alay Komutanının yargılaması Çorumda başlamış, 1993 yılında Şırnak Silopi’de altı (6) köylünün öldürülmesi ile ilgili emekli General Mete Sayar ve Diğerlerinin davası önümüzdeki günlerde Şırnak Ağır Ceza Mahkemesinde başlayacaktır. Bu tür davalarda özellikle sanık ve tanıkları etkili şekilde sorgulamak, bu yolla maddi gerçeği ortaya çıkarmak adaletin gerçekleşmesi bakımından hayati önem taşımaktadır. Yakın gelecekte benzer başka davaların da açılacağı beklenmekte, bu nedenle çapraz sorgu yöntemlerini öğrenmeye bölge hukukçuları büyük ihtiyaç duymaktadır.” Dedi.

11 Aralık 2013

JİTEM'İN MERKEZİNE YÜRÜYÜŞ

Diyarbakır Barosu ve Diyarbakır'daki insan hakları örgütleri, İnsan Hakları Haftası etkinlikleri çerçevesinde 11 Aralık 2013 günü saat:15:30'da Dağkapı Meydanından yıllarca Jitem'in infaz merkezi olarak kullanılan Saray Kapı'daki/İçkaledeki tarihi alana yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüşün sonunda bir konuşma yapan Baro Başkanımız Tahir Elçi; "bir dönem bu bölgenin **JİTEM tarafından bir infaz mekanı olarak kullanıldığını, yüzlerce insanın**

evlerinden, işyerlerinden veya sokaklardan alınıp bu binaya getirildiğini ve bir daha kendilerinden haber alınamadığını" ifade etti.

11 Ocak 2014

İNSAN HAKLARININ AĞIR İHLALİNİ OLUŞTURAN SUÇLARIN ETKİLİ SORUŞTURULMASINDA DÜNYA DENEYİMLERİ KONFERANSI

Toplumumuz büyük acılar yaşadı ve travmalar geçirdi. Artık toplum olarak geçmişin bu ağır mirasıyla nasıl baş edeceğimizi, hakikatin nasıl ortaya çıkacağını ve adaletin nasıl gerçekleşeceğini, bu toplumsal yaranın nasıl iyileşeceğini konuşmamızın, tartışmamızın zamanı gelmiş, hatta geçmiştir.

Kürt sorunun barışçıl ve demokratik çözümünü çabalarına paralel şekilde, toplumsal barışın sağlanmasında temel bir unsur olan adaletin gerçekleşmesi büyük önem taşıyor.

Bu yoğun ve sistemli infazlara rağmen, neredeyse hiçbir devlet görevlisi soruşturulmadı ve adalet önüne çıkarılmadı. Bu ağır suçların sadece kâğıt üzerinde kalan soruşturma işlemleri de çoğunlukla yine bizzat bu suçların sorumluları tarafından yapılıyor, dolayısıyla

suçların tüm delilleri ortadan kaldırılıyordu.

Hala bu suçların kapsamlı ve etkili şekilde soruşturulmasında bir siyasi iradedden söz edilemeyeceği gibi, hakikat, adalet ve ağır suçların soruşturulamaması sorunu sadece geçmişin bir mirası değil, aynı zamanda günümüzün de bir sorunu ve gerçeğidir. Daha iki yıl önce Ulu-dere'nin Roboski Köyünde savaş uçaklarının ağır bombalaması ile feci şekilde ölen çoğu çocuk 34 sivil insanın öldürülmesi ile ilgili soruşturmada Askeri savcılık; "suç yok, sorumlu da yok" diyerek kovuşturmaya yer olmadığına karar vermiştir.

19 Ocak 2014

HRANT DİNK ANMASI

19 Ocak 2007 tarihinde İstanbul'da Agos Gazetesinin önünde katledilen Ermeni Gazeteci-aydın Hrant Dink'in Koşuyolu Parkı İnsan Hakları Anıtı önünde yapılan anma etkinliğinde Baro Başkanımız Tahir Elçi;

"Yedi yıl önce, tam da bu saatlerde, İstanbul'un orta yerinde vurdular.

Arkadan, kalleşçe vurdular.

İrkçi-faşist gruplar, önce bu cesur gazeteci, Ermeni toplumunun bu yürekli aydınını tehdit ederek, korkutarak susturmaya çalıştılar.

Onun sesinden, sözünden ve dile getirdiği gerçeklerden korkuyorlardı. Halkının yaşadığı acıları, dramları korkusuzca dile getiren bu onurlu insanı susturarak Ermeni halkının hakikatının ortaya çıkmasını engelleyeceklerini

düşündüler.

Ermeni halkıyla ilgili büyüklerimizden duyduğumuz birkaç söz bile bu halka neler yapıldığını yeterince dile getirmektedir. "Fermana Fıla ra bubu / Ermeniler için Ferman çıkmıştı", "File hemu kırkırın / tüm Ermenileri kırımdan geçirdiler" şeklinde hepimizin bildiği sözler aslında Ermeni Jenosidi ile ilgili tarihi ve hukuksal gerçeği ve Ermeni halkının nasıl bir uygulamaya maruz kaldığını çok açık şekilde ortaya koymaktadır. Dedi.

15 Şubat 2014

KAYIP YAKINLARI ANMASI

Kayıp yakınlarının her Cumartesi yaptığı "Kayıplar Bulunsun, Hesap Sorulsun" etkinliğinin 15 Şubat 2014 tarihinde Koşuyolu Yaşam Hacı Anıtı önünde yapılan 262. oturma eylemine Diyarbakır Barosu tarafından destek sunuldu. Etkinlikte bir konuşma yapan Baro Başkanımız Tahir ELÇİ;

"Kayıp yakınlarının yıllardır verdiği zorlu ve onurlu adalet mücadelesine destek sunmak ve dayanışma duygularını ifade etmek için etkinliğe katıldıklarını, Dünyanın bir çok ülke-

sinde kayıpların ve keyfi infazların, ölenlerin yakınlarının mücadelesi ile ortaya çıktığını, bir gün mutlaka toplumun ve dünyanın kayıp yakınlarının sesini duyacağını, faillerin adalet önüne çıkarılacağına inandığını" ifade etti.

8 Mart 2014

KADINA YÖNELİK ŞİDDETE HAYIR

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Haftası Etkinlikleri Kapsamında Ofis ve Balıkçılar Başı semtinde Kadına Yönelik Şiddete Hayır Broşürleri dağıtıldı.

16 Mart 2014

HALEPÇE KATLIAMI ANMASI

26 yıl önce bu gün, 16 Mart 1988 tarihinde Kürtlere karşı tarihin tanık olduğu en ağır ve en utanç verici suçlarından bir işlendi. İrkçi Baas Rejimi güçlerince Güney Kürdistan'ın Halepçe şehrinde kimyasal silahlarla soykırım suçu işlendi.

Daha önce "Enfal Harekâtı" adıyla başlatılan; Kürtlere karşı işkence, idam, köylerin yıkılarak boşaltılması ile devam eden harekât 1988 yılında iğrenç bir musibetle, soykırımla zirveye

ulaştı. Umudun ve özgürlüğün habercisi olan Newroz'a günler kala Halepçe semalarında ölüm bulutları çökmüştü. Güneşli bir bahar sabahı kimyasal silahlarla çoğu çocuk, kadın ve yaşlılardan oluşan tümüyle sivil, beş binden fazla insan katledildi, yedi binden fazla insan kalıcı şekilde sakat kaldı. Enfal Harekâtı süresince, 1986-1989 yılları arasında 150.000.den fazla Kürt'ün katledildiği bilinmektedir.

Bütün insanlık tarafından lanetlenmesi gereken Halepçe Soykırımını unutmayacağız.

9 Nisan 2014

KÜRDİSTAN ZİYARETİ

Güney Kürdistan gezisi çerçevesinde Baro Başkanımız ve Yönetim Kurulu üyelerimiz Kürdistan Hükümeti Adalet Bakanı Şerwan Heyder ile Adalet Bakanlığındaki makamında görüştü. Görüşmede; Diyarbakır Barosu ve Kürdistan Barosu arasındaki ilişkilerin geli-

tilmesi ve ortak çalışmalar yapılması konusunda karşılıklı görüş alışverişinde bulunuldu. Güney Kürdistan ziyaretini sürdüren Baro Başkanımız ve Yönetim Kurulu üyelerimiz Halepçe şehitlerini ziyaret etti. Diyarbakır Barosu heyetini Halepçe Şehitleri Anıtı önünde Halepçe Belediye Başkanı Bayan Kwestan Arkam FARAJ karşıladı.

9 Ağustos 2014

ŞENGAL'E DESTEK ZİYARETİ

Şengal'de vahşi katliamlar gerçekleştiren "İŞİD" adlı barbar yapının eylemlerini eleştiren Başkan Elçi;

"Ezidi Kürt halkına yönelik bu saldırı aslında bir toplumu tümünden ortadan kaldırmaya yönelik ve insanlığa karşı en ağır suçlardan birini oluşturan soykırım suçunu oluşturmaktadır." dedi

1 Eylül 2014

ADLİ YIL AÇILIŞI

Yargıda tam bir kaos yaşanmaktadır. Toplumun yargıya ve adalete olan çok sınırlı güveni de tümüyle aşınmış, Anayasa Mahkemesinin istisnai bir iki kararı dışında Türkiye'deki yargının adalet üretmediğini artık herkes anlamıştır.

7 Ekim 2014

AVUKATLAR KOBANÊ İLE DAYANIŞMA İÇİN BİR ARADA

İŞİD saldırıları nedeniyle katliamla karşı karşıya olan Rojava / Kobanê halkıyla dayanışmak ve demokratik tepkiyi ortaya koymak amacıyla Avukatlar Diyarbakır Adliyesi önünde bir araya gelerek bir süre oturma eylemi gerçekleştirdi. Etkinliğin başında bir açıklama Baro Başkanı-mız Av. Tahir ELÇİ ;

Kürt halkının yüzyılı aşkın bir süredir yürüttüğü varlığını koruma ve demokratik hak mücadelesinde çok önemli ve kritik bir dönemden geçtiğini, tarihinde yaşadığı en büyük felaket-

lerden biriyle karşı karşıya olduğunu, daha önce Halepçe'de ve Enfal operasyonlarıyla ırkçı Baas rejimi ve Kürtistanın dört parçasında yaşanan katliamların bir benzerinin Kobanê'de yaşanmakta olduğunu ifade etti.

Kürt Halkının tek başına da kalsa bu barbarlara karşı direnmeye devam edeceğini ve Kürt Hukukçular olarak Rojava / Kobanê halkının onurlu mücadelesinin yanında yer alacaklarını ifade etti.

4 Şubat 2015

İÇ GÜVENLİK PAKETİNE KARŞI BAROLAR DİYARBAKIR'DA YÜRÜDÜ

Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) Genel Kurulunda önümüzdeki yirmi dört saat içinde görüşülmeye başlanacağı öngörülen ve kamuoyunda "güvenlik paketi" olarak bilinen "Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" tasarısı hakkında konuşan Başkan Elçi kısaca;

"Güvenlik paketiyle" demokratik hukuk devleti hayalinin sonuna doğru... dedi.

20 Mart 2015

Diyarbakır Barosu tarafından ilk defa yapılan " NEWROZ 2015 RESEPSİYONU" Sur içi bölgesindeki tarihi Cemil Paşa Konağında gerçekleşti.

Resepsiyona ; Milletvekilleri, Belediye Başkanları, Protokol üyeleri, Baro Başkanları, çok sayıda ülkenin Büyükelçilik yetkilileri, STK Temsilcileri, Dini Cemaatlerin Liderleri, Ulusal ve yerel Basından çok sayıda Gazeteci- Yazar ve Televizyon Programcısı ve Diyarbakır Barosu ile Türkiye'nin farklı bölgelerinden çok sayıda Avukat katıldı.

Resepsiyonda Diyarbakır Barosu tarafından hazırlanan NEWROZ'un tarihi ve güncel anlamına ilişkin bir belgesel / sine vizyon gösteri-

mi yapıldı. Tarihi Konağın Burçlarında Newroz ateşi yakıldı.

Resepsiyonda Baro Başkanımız Av. Tahir ELÇİ, Newroz'un anlam ve önemine ilişkin bir konuşma yaparak katılımcı ve misafirlere Diyarbakır Barosu Yönetim Kurulu Adına teşekkür etti.

6 Nisan 2015

KULP DAVASI

Diyarbakır'ın Kulp ilçesinde 11 köylünün gözaltına alındıktan sonra öldürülmesine ilişkin davanın 8. duruşması Ankara 7. Ağır Ceza Mahkemesinde görüldü.

7 Mayıs 2015

NİHAT KAZANHAN DAVASI

Duruşmadan önce Cizre Adliyesi önünde davalayla ilgili basın mensuplarına konuşan Baro Başkanımız Tahir Elçi;

“Ne yazık ki bu olayın başında deliller önemli ölçüde karartılmış, kamu görevlileri kolektif bir biçimde ve işbirliği içinde delilleri ortadan kaldırmaya çalışmış ama nihayet soruşturma makamları faili tespit etmiş ve adalet önüne çıkarmıştır. Biz bugün Cizre adliyesinde adil ve etkili bir yargılama yapılmasını bekliyoruz.”

1 Haziran 2015

LİCE DAVASI

Duruşmadan önce Cizre Adliyesi önünde davalayla ilgili basın mensuplarına konuşan Baro Başkanımız Tahir Elçi;

“Ne yazık ki bu olayın başında deliller önemli ölçüde karartılmış, kamu görevlileri kolektif

bir biçimde ve işbirliği içinde delilleri ortadan kaldırmaya çalışmış ama nihayet soruşturma makamları faili tespit etmiş ve adalet önüne çıkarmıştır. Biz bugün Cizre adliyesinde adil ve etkili bir yargılama yapılmasını bekliyoruz.” dedi.

5 Haziran 2015

HDP MİTINGİNE BOMBALI SALDIRI

05 Haziran 2015 tarihinde Diyarbakır İstasyon Meydanındaki HDP Mitingine yönelik yapılan bombalı saldırı nedeniyle yapılan açıklamada Baro Başkanımız Tahir Elçi;

“HERŞEYE RAĞMEN BARIŞ”

Bu katliam girişimi; Halkların Demokratik Partisini baraj altında bırakmak isteyen güçlerin girişimi olup, seçim sonucunu etkilemeye yönelik bir provokasyon girişimidir. Seçim süreci boyunca HDP'ye yapılan sistemli saldırılar ve dün Diyarbakır'da yaşadığımız olaylar bizi, bu gün ve yarın seçim sandığında olabilecekler ile 8 Haziran sonrası gelişmeler konusunda, büyük kaygılar taşımamıza neden olmaktadır.

Seçim süreci boyunca yapılan saldırılar ve dün yapılan bombalı saldırılar karşısında, halkımızı ve HDP yöneticilerini göstermiş oldukları so-

ğukkanlı, demokratik ve barışçı tutumları nedeniyle selamlayıp kutluyoruz.

Ülkemizde yakaladığımız barış ortamının, maalesef bir seçime feda edilmeye çalışıldığını kaygıyla izlemekteyiz. Gerilim artırılarak, çatışmalar yaratılarak, kan dökülerek seçmen iradesine ve seçim sonucuna müdahale edilmektedir. Ülkemiz, Bölgemiz ve Diyarbakır bu süreçleri çok gördü ve çok büyük acılar yaşadı. Artık tüm bunlara YETER diyoruz...

20 Temmuz 2015

SURUÇ PATLAMASI

Urfa'nın Suruç ilçesinde “Canlı Bomba” olduğu belirtilen bir patlamayla sivil/masum insanlara vahşi bir saldırı yapılmıştır. Bombalı saldırıda 30'u aşkın insanımızın hayatını kaybettiği, 100'ü aşkın kişinin de yaralandığı saldırıyla ilgili Baro Başkanımız Tahir Elçi;

Bu barbarca saldırıyı nefretle kınıyor, toplumu-muza başsağlığı, yaralılara acil şifalar diliyoruz.

Rojava'daki Kürt toplumunun büyük bir direnişle elde ettikleri başarı ve kazanımları hazmedemeyen güçler IŞİD denilen barbar gruplar aracılığıyla planlı bir saldırı başlat-

tıkları anlaşılmaktadır.

Dünya halkları ve uluslararası toplum da Kürt halkına yönelik olarak bütün insanlığın nasıl bir tehlikeyle karşı karşıya olduğu, bu barbar gruplara karşı Kürt halkına desteğin ve Kürt sivil halkının korunmasının önemi görmelidir.

30 Temmuz 2015

DEMOKRATİK GELECEK HAYALLERİMİZİ TOPRAĞA GÖMMEYELİM

Bir kez daha ne yazık ki silahlar devreye girmiş, silahlı çatışmalar başlamıştır. Şüphesiz biz ne olursa olsun savaşa karşıyız, çatışmaya karşıyız ve bu meselenin barışçıl yollarla çözümünün yanındayız. Zaten bu nedenle Kürt sivil toplumu, Kürt demokratik toplumu barış ve çözüm sürecine büyük bir destek sunmuş ve her zaman arkasında olmuştur. Ancak çatışmalar önlenemezse de, çatışma sürecini kabul etmemekle birlikte çatışma hukukunun ya da diğer bir ifadeyle savaş hukukunun asgari ilkelerine de uyulmalıdır. Bu bağlamda güvenlik görevlisi de olsa silahsız kimselere yönelik toplumumuzun vicdanını rahatsız eden eylemlerden kaçınılmalı, yargısız infazlardan işkence

uygulamalarına derhal son verilmelidir.

Toplumumuzun esenliği, Türkiye toplumunun sosyal barışının selameti, Türkiye toplumunun demokratik geleceği bakımından, silah ve çatışma sürecinin sona ermesi, ortaya çıkan krizin aşılması bakımından biz Diyarbakır Barosu Yönetim Kurulu olarak Sayın Öcalan ile görüşmeye hazırız.

26 Ağustos 2015

SİLVAN SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI

Sivil halkın yaşamından ENDİŞE ediyoruz.

Sivillerin olaylardan ağır şekilde etkilendiğini, fırsat ve imkanları olanların ilçeyi terk etmeye başladığını, bu nedenle yetkililerden müdahalelerde ölçülü ve sivillerin zarar görmeyecek şekilde hareket edilmesi, silahlı militanların da mahallelerde silahlı çatışmalara girmemeleri gerektiği çağrısında bulunduklarını ifade etti.

26 Ağustos 2015

CİZRE OLAYLARI SONRASI ZİYARET

Cizre'de ikisi çocuk, ikisi ise kamu görevlisi toplam dört sivil insanın yaşamını yitirmesi ile

ilgili Baromuzca Cizre ilçesine bir inceleme ziyareti gerçekleştirildi. Ziyaretin detaylarını rapor halinde kamuoyuyla paylaştı

15 Eylül 2015

BASINA KARŞI TEHDİT ve ŞANTAJA KINAMA

Bir olay sonrası bir şüphelinin basın-yayın kurumlarının bulunduğu binaya girdiği gerekçesiyle binanın saatlerce abluka altında tutulması, arama kararı olmadan aranması ve 32 gazetecinin gözaltına alınmasını en hafif deyimle hoyratça yapılmış hukuksuz bir uygulama olduğunu ifade ederek gazetecilere yapılan muameleyi kınadı.

Elçi ayrıca; bir süredir Hükümet yetkililerinin basını ve hükümetin siyaseti paralelinde yayın yapmayan gazetecileri aşağılama, baskı altına alma ve tehdit etmeye başladığını, yaratılan bu baskıcı toplumsal iklimden ve yetkililerden güç

alan kimi şahısların, Türkiye'nin en etkili gazetecilerinden olan Ahmet Hakan COŞKUN'a fiziki saldırıda bulunarak yaraladığını, Ahmet HAKAN'a yapılan saldırıyı kınadığını sözlerine ekledi.

15 Eylül 2015

ANKARA'DA BARIŞ MİTİNGİNE BOMBALI SALDIRI

"Ankara'daki saldırı, yakın tarihimizin barbarca işlenmiş en ağır eylemidir. Bizi yönetenler ve onların emrinde olan, biz yurttaşların güvenliğinden sorumlu güvenlik görevlileri; barış gibi kutsal bir değer, ekmek ve su kadar hayati, toplumsal bir talep olan BARIŞIN SAVUNUCUSU o masum insanları koruyamadılar."

4 Kasım 2015

TEMİZÖZ VE DİĞERLERİ DAVASI

Bölge baroları ile ortak yürüttüğümüz "faili meçhul cinayetler ve gözaltında kayıplar" projesi ile ilgili olarak Baro başkanımız Av. Tahir Elçi dosyalar ile ilgili soruşturma savcılarına faili meçhul cinayetlerin zaman aşımına uğrama tehlikesiyle karşı karşıya olduğu uyarısında bulundu.

Hala binlerce dosyanın zaman aşımına uğrama tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu dile getiren Elçi, "Biz bu suçların aslında zaman aşımına uğramaması gerektiğini ve insanlığa karşı işlenen suçlar kapsamına alınmasını düşünüyoruz. Buna ilişkin uluslararası hukuk standartları, yargı ve mahkemelerin yorumlar

karşısında zaman aşımına uğramamaları gerekiyor. Bu suçların mağdurları adalet bekliyor. En azından 20 yıl sonra, adli mekanizma bugün artık adil ve etkili olsun. Bu olayın faillerini ortaya çıkarsın." şeklinde konuştu.

7 Kasım 2015

SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI KONULU KONFERANS

Diyarbakır Barosu tarafından düzenlenen Anayasal Özgürlükler ve Kamu Hukuku Çerçevesinde SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI VE ASKERİ GÜVENLİK BÖLGELERİ UYGULAMALARI konulu Konferans 07 Kasım 2015 günü Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonunda yapıldı. Marmara

Üniversitesinden Prof.Dr. İbrahim Kaboğlu, Demokrat Yargı Eşbaşkanı Orhan Gazi Ertekin ve Baro Başkanımız Av. Tahir ELÇİ'nin konuşmacı olduğu Konferans'a Diyarbakır Barosu üyesi avukat ve Stajyer Avukatlar ile Hukuk Fakültesi öğrencilerinden yoğun bir ilgi vardı.

*“Diyarbakır Barosu üyesi
meslektaşlarımdan
GURUR duyuyorum,
Onları temsil etmekten
ONUR duyuyorum...”*

Tahir Elçi

**TAHIR ELÇİ
YALNIZ DEĞİLDİR**

**Bu hal,
OHAL'den de
beter**

**TAHIR ELÇİ
YALNIZ DEĞİLDİR**

*“Öleceksem Dört Ayaklı
Minarenin altında öleyim”*

Tahir Elçi